GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl. No.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0325
4	Work Number	D 0837-VOL-III
5	Page No (From... To)	1 to 198
6	Name of the Work	SUKA SAPTATI
7	Subject	SUKA

B. 325
D. 837
Vol. III

GOVERNMENT ORIENTAL
MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

14-3-36

Tel. D.
B 325

14-3-36

vol. III

Des No. 837 Vol III

B 325
D. 837.C

Śukasaptati

GOVERNMENT ... MANUSCRIPTS LIBRARY

౧ శ్రీజానకీమయూరీ
రాజిస్నేఘనాయితాంగరతిరాజితతే
భ్రాజితసౌందర్యసుధా
రాజితగిరికీర్తిసాంద్రరామనరేంద్రా

౨ అవధరింపుము సకలరాజాధిరాజ
సతపదాంభోజుఁడగు ధర్మనందనునకు
సరసవైదికశాస్త్రాచారవిహిత
హితకథారవ్యుఁడగు ధౌమ్యుఁడిట్టులనియె

Dhaumya told Dharma Raz

౩ అతులనిజగృహమునకేగి నయ్యబ్జవదన
పగలు ఘోరపంగబడుటయు పార్థివేంద్ర
కేళిగృహమున కరుగ నవ్వేళ గాంచి
vāhanam
మరుని తొయ్యేకిరింతబంతాంషభరితుఁడగుచు
౪ ౨౦ వైకతకథవిని యుండె మరి పెం

దికతటోనటదునిఖిలతర్జని నాసాపోయి *finger* *nose* *touching*

a beautiful brother *you are a wise bird*

గతరనాథుర్ణామిదియని

యకలంకసుధావిభ్రాంతులలరంబవికెశర్వు

థరశాఖిపావాసుందను

౩ నరనాంరుకపైతాళిప్రెనుపనలుపైంతెుపుర్లుర్ *There was a noble city*

గరమునుప్రతిష్టానంబను

పురమవురుర్ వేల్పురనిప్రెయిలుర్ బెరవేర్

౬ అప్పురికుబేరుకలిమికి *There was a Vaisya named Somadatta*

తప్పులుఘటిరించుసోమదత్తుండనుపే

రెప్పునెకత్తెశ్యులరుక *Cacup pati*

కుప్పవిభుడగుచుకల్లికెరటులుబ్రాకర్ *he protected*

౭ అతడుభూంతర్ఛపకెరార *name*

ఖ్యాతంబగునెక్రుబిలుకననుపితముగవా *He had a parrot*

ఖ్యాతాతాతవిజ్ఞానస ఖ్యాతాతత

౮ వాతతతశపుషిత్రైపాళుడైపైపెషించుర్

౯ అప్పురంబునతామసెనాభిదాన

వ్యాసపెలచాభమిందరుజవ్వెవితాన

౨ నవరత్నములువెండియుసుసువర్ణములునులోవంతర
ములుపహలలుకమునుగోవజవ్వాదికుంకుమపుష్పచే
కర్పూరకముపన్నీరుచెంబులుపచ్చరత్నఖండపపలిచందల
పుమెమ్ములుజల్లిసవరవముపాదరసంబుజాజిలంగువ
యేలాలవంగంబుమొదలైనకలసుగంధనగంధకవములు
మరియుకెంపుకెంపులుపాదిన్నికరుడులరిప్రపంచవస్త్రలవి
లుకెలవచలవిథములుపారువాతన్నికలమూడబలుకనేల
బాలలువానింపప్రలిజన్నమెుదలుగా ౧౧ ఆయుల
వుంవ్యంగిలియుబంగాళముపై గోవమొదలుగాబాదరలు
కలవారైపోపేసవలగలనరకులాతనిరాలనదిగుమాపనిజముగలవారైవె
రాపెయలరండనయరాపనాంబుమరియుక్తెబరిపెకైనసా
తాయుత్తంబగువిత్తమెయుత్తపమంత్రైనంసాజత్రుపురివా
చాయుంసంపదవృద్ధిబొందుధనరక్షప్పిపాక్షడైనిప్పైబరా
రతాన్తయురావ్వాడుజాల్తకుంబటగలైనెంపుమొడంబుగన్
౪ వలశినజరవముకేవిలరువచ్చినవారలుపాడుగల్లవా
రలతేగగుత్తిగల్లలునురత్నపరీక్షలవారుతారసముయే
గలిగితెరంగువస్త్రలనుశాములుచెంగమనుల్లశిల్లగా
జాలుపైసగుర్వబుధాశుకతికెరాముమయాత్నసాం
గాంబునన్

ఝ కారుమెఱుంగు రాజిలుక సత్తరివేణి పదారువేణి వం
గారు వయునచ్చు తుప్పతెలిగంబర వెన్నెల లోనితే పసిం
గారప త్రవి తన గర గల్గిన చన్నెర కలుబొమ్మ లెయు
రెక్కన వృజేవగర ఇరుసనె వ్రైలి మెచ్చులుగాంచె నెంచ
గని

విూనకేతన (చెలీన సూత్రి) సైన్య ప్రసూనశరస
ముఖ్య పూనతాంసూనవి (నిర్దానవెం) క్షావితానత తెలుకత్తె
౧ ప్రత్యక్షి బాపంట పాంచాల (the 5 caste) (శయ్యలు) నటనలు
గనుపట్టగా పుస్తకములు చదువు
(దైవు తినయుడు) తనుగాన్నెకూపవచ్చి సయైత్రి నట్టల
(glittering) తళుకుమైత్రి భావచిత్రములు ప్రాయు
(dancing mr) నట్టువకానిలయుండవలు గాత్రవింత గా
కేళీవులు గల్పించి (చుంగి) కేళి సుఖునాడు
(తాత్రి చిగురుత్రపన్నెపు) చేరితంబు రవిపాటిసారసుధాస్రుత్రి
(విూా) చేటల్లిూర గవింతపాటబాడు
౧౦ జాతివార్తలు (ఖంచి) మొలుకేర సంబు (గుల్లిక) గులుకె
(రచి యుంచు గల్పించి కథ) గవిత గల్పించుకచనాను తత్తలు నెడువు
గాంధనెరపు
మనసు గరగంగతి య్యనివూటలాడు
(ఫూ) చిలుక కాతుక తారియ (వ్నె) వ్రైలమిరారి
౧౧ పలుకు (లు) మృదుల (తల్లి cotilu) నుతె లాయిలజీ య్య గాం త్రెల (what?)
(గిదా) క్షుంటెన తాం దువె నైంటబఠగ
(నెం జి గుజ్జిలకు) చేనుజికల్లవలు గక్షిస నార్త సుతైనను

Margin notes: Mio; ring; painting; dancing; music

శుకసప్తతి ॥ ఆ ॥ ॥

తలపరివారి బోఁజే వివిసేయు

(ఆలత వాతవు)
తఱుకుబరాఁ పులకులవిదావ్యం సల్లైన సలనిజ

(బాహ్కస్నల్లతో నక్షో)
వాలపలతారో డరాఁ రాఘ్ప నర్ప

(పొలపె)
ప్రెల్లుపునేతాఁ బాశ్ప పురుషులైనను తమ

వేషభాషలమీఁద వేగటుంబరప (పదగ / జూవ)

(samayam)
౧౨ తెరపికని సరాఁ చినష్టిపట్టి (ప్ర) తలుసు

నిజకులాఁ బాకవృత్తిపైనెటికవికుప

విఁతయొయ్యౌరమెసగ కైలోవిలకుబోలిం

మఠలయాంఁటితివచ్చినవృజ్ఞ కంటే

(distrac)
౧౩ తెలకైకుతత్త్రరంబువగ (appearing – shining forth) perspici

తేఁ తెంజనిగ్గ్వాఁజాఁరు మీఁదమె

(టి) లిపడెనెంటికత్త్నఘు

(paini vipu)
టిం బినచెరసంబువలూఁఫ్లప్లె

(oppaga)
నలవజె బ్రాఁఖమధ్యలఫు / బెరో టిదప్తిమొద / (నారవవతా)
లైనదిదె తిరుమజ్జనంపుబై ide (udugo) tiru majjanam

(samaya)
ఖలత (పు) నంచునవ
కలతరిత

లాఁభెయువుంటుచునిల్లువెప్రెర్ణె

౧౪ కెండమెత్త కెంరకుగుడితె

నడుచు నైలపడుచు నాభి నావమును (గ్రం)
వ్యుడి సాఠర్ స్వుడిబ్యాఠర్
వడిజాఠుటవిం తవగగను పింపర్
౧౫ తాను స్నైతెరితెం తటితి గణాబారి
పెత్రసు ద్యులవెయ్యి యుపెట్టబెరి
౧౬ వేరుతెలా దగినట్టియూరవెనియుటంతు
పరులబుద్ధులకు చెప్పదనిమంతెళ
తల్లులు బ్రచరించి (గ్రద్దింబు) తాటెలాటు
ఫ్రానిరెయుక్త శితెంద్ర్యవెనిబూటు
తలవాం బెతూం డుగా మెలగెడు గంరయ్యుళి
నిష్ఠుర త్పైవ్యుబూపునెరతరాళి
౧౭ బెరజప్గట్టిబంచపాడూరి సంత
ఖ్యలము సాధించు దిట్టరొసాలపుట్ట
లాశ్రీక ముల కెల్ల నూచి యుల్లుం (ద్ర) బూచి
రెంచ్చగల యుల్లెమల్లి యుంర్బంతి తల్లి
౧౮ దానిసుతిం రిం పదర పెతానె తాటతావ
ఘాటితల్లి యొఫ్రాత కెతెూడుబుట్టె

శుకసప్తతి॥ప్ర॥౩॥

శూర్పణఖవేసనగొండలోఁ జూడలంతి
యమనగవ
శ్రీతనూజరతెయు। యుగపస్రి యుతునెక్కై

౧౭ ఇరుగింటిదంర్ప్యంబు పెరుగింటికినిఁ బాబ
శికెనె
మెదురింటివారిల కేదురుచుక్కై

పాడకుపగంరయూరివారలతలనెప్పి
పెంపుడుకూతుం(డ్రు) పెద్దపిడుగు
పాపంబు
పరదేసులకుపులి బాపలగాలంబు
పు
యూచకతోటులతానవిరువు

దాసళ్లె వింత్రి సన్యాసులవేరబెంవ్వ
బాణి నిజంగాలకు సెంటతెంపు
న వు డ
౧౮ పాతకులకెల్ల (మ్రు) నట్టువపావియదురు
శ్రీ
గావి భరతంపు టయగాకిగుండెదిగులు
బ
భట్టువాకట్టుబవనిలపామకూన
చె
యనగవిశ్వాతి గాంచు నంచ్యాడు బూచి
సా
౨౦ సోనివిపసరాండుకెలాలవయూతికిబాంచు
(సో)
కైవల్లిపె మోవుసరాండు నెడాగసాగు

బోకెనోరసరాండు పగబాటిబెదరించు
వెల్లం
నెంటిపల్లినరాండుకంటగించు

నరపతిస్తుతనరాదు నాడెల్ల జగడించు
పాటుగాలనరాదు చేటుదెచ్చు
చెపుడు విన్నయాలన నరాదు చేటొనమిత్రుతెవచ్చు
గుట్టి తన్నైనరాదు గుట్టుచేసెయగు
౧ వెత్రయునరాదు పైబడి పెత్తరించు
గావిడనరాదు మొగమునగంటుపెట్టు
పెంతెయునరాదు పుట్టిగుంపెనలుశైయగు
ముక్తియునరాదు గుణసెయ్యి దుఃఖమెలు దుః
గడెదడపు పేసటలచే
౨ సుడివడక కుటిలనదు ప్రాత సుకులు విన్నే
వడినిచ్చు నెక్కు ప్రుచ్చిన
యుడిగెంటల్ బడక క్రిందియాంతులైరెంటల్
౩ రవినెవిసత్తి గురస్త్రినం డురదేమొ
నెలమిన్నను గాల్పి నెప్పెటరుదె
మేనతాంగననంటుతాని మెత్తురదేమొ
స్పష్టికిప్రతిస్పష్టి సేయుటరుదె
తెడవఖుట్టిన వానికెడును తింతురదేమొ

పాఘోరదిపుత్రిత్రుబప్త్తుటరుదె
లంకగాఖ్చినవానిచింతమెంతుకదెమొ
వెంచ్చువంధులకెండడెచ్చుటరుదె
౧౪ యెనుచుమతిదప్పిదప్పినిళ్ళానిఫూని
తెలొరిచివుడుసక్లపెంకంధిగూడబెక్టి
పట్టితలనెవ్వరప్పగాపగలుకొలు
పట్టిపిఙ్నలుబ్రాలునవావ్వరజరత
ఆదినెమ్మదివదలనిచల
౧౫ మొదవగతనసుతకుపైడిరెయుకెనిడ్డురకుల్
బదివేలమాడలిర్చ్చైత
కదిలయగనిదెక్టివిటకిఖామణిశైరన్
౧౬ శ్రీతామసేనపటి
చెన్నాకవులగనుగానుటవుదసభూతావేశ
వ్యాకులితమానసాంబుజు
వైకుండుచుసొమదత్తుడతివికహావున్
౧౭ శ్రీకైవికిత్రెంసగవలశిన
కెంకవ్వులపురవాకుడు దానిరూపమురతిగా
చక్రైరవిలుతుడువెరపున్

మొన్నటి తనసొమ్ము (మల్లక) పుడు తన్నవుసుంపగనుండెన్

౬ అంతటనెన్నోనాడతడు

ఆకాశపువిలాసకతాపసోత్తమ

తాంతపుసంబుజాక్షిమద

సారసపుత్రికపైడివిచ్చెనే

త్రింత వెసంగు తాగిటిబి

గుంపులనింపులనింపుపారువా

వింతౌలుతలావుదంబులు

వించునటుల్ కలగాంచి వేకువన్

౭ తనచెలితానతెలాపలుడి

బాష్పకతామనలతావస్సెనతెలా

నానశితినిన్నెనంచువచి

ఉరించినసాతడుదానిరింకినెన్

జనిమదినిల్లుబాలకృప

సంగపశంబునసాపమదుత్తడా

దినవచనంబులెల్లప్రేక

క్షించినచోపెలవుక్షయిత్రంశై

౩౦ రాయె నెరుగ నకుండ నాసుత
మోనె నంయుట తెలట్లు విట్టిరు దుంకులు గలవే
తానీ శెంకోంబింప్యెత్త
ఫెూ సెూ బలూ తాముత సప్రభుత్వేంబనుబర్

౩౧ శ్లేష్మంబుకుత్తర జిఘ్రుంబు ఘ్రనక ఘ్రు
కిఘ్రును దగ్గుల గ్గలవు గాంగ
చన్నులు తలగడ సంచులవలె వెళ్లి
పంర్స్యదవిూదబంపాలలూ గోనుండ
తెన్నారో
బిదనరాలతోచెరుగువాగడుపులో
బల్లనల్లోడలందు ద్రుళ్లిపడగ
రియుంపు
బుగ్గలాహిరి రయూటబెడవువాసనతోడి
కంకి నోటనుబెంగరియుంకురింప

౩౨ తిరుకెుళవులోన బడినగోతింయును బోతె
వతకుకెుంచును నెదుటనెవ్వారి గష్ట
గుడ్లమిడికింపుచును గుడ్ల గూబరీతి
వేగతన యిల్లు వెడలె నావలెక్షవెళ్ళ్

౩౩ అంతలోననెశ్రావిణాపూసుదివాణా
మునను నెగుట్రైబంధుజనులునెలువ
వచ్చునలసోమదత్తునవాపెరవనిత
జననివీక్షించిసందడిజడియకరిగి
౩౪ వెత్రినిగాసుకృతవమునవెడలునట్టి
చెన్నుపైపోదట్టితరొుకకన్నవెర్రవెట్టి
దతిగకపబోపువెపిబందవునబెట్టి
పరుసవించగనూరుజప్రవుఖబలికె
౩౫ అయ్యాలయల్లుదరొుంతపెక్షరికమ
య్యానిఖిమాటాడవి
వియ్యంబాలనిసెట్టివానెనరువే
తిపట్లనిత్తైనవి
వియ్యాలందరికేదిదిక్కువురిని
వెన్నెంటనెవచ్చువూ
యయెర్లతాజెప్పరెనీకుమాకుతగవి
య్యాదాయమెకంటివో
౩౬ నలుగురిలోనిటన్లపని

శుకసప్తతి॥ ఆ॥ ౩॥

పలుకఁగ తగదైన వెఱ్ఱిచుట్టిన కతనన్

డెలిపెద నీకే మోసము

(బ)లిసిలి

గలిగిన బలికి తిమి వంచి కార్యంబిదియున్

యిర్యోద నలిగిన ~~మో~~రో వెల

౩౭ యిర్య్యక నాఁడెమెఱుక వేక నిటునె నింట్లో

దర్య్యము వలెనుండగనూ

తెర్య్యలితోఁ నెట్లు గూఁడి తోఁ నెనరు గనూఁ

ప్రైప్రెమి బాఁతి యిది గోఁ

౩౮ నెడిష్టైడు ముచ్చ్యవ నలనెలత రమింపన్

బోఁడిమి బెడదేమరి గుటి

కాఁడవు గదనెడవేళె జనంబులెరుంగున్

౩౯ నిన్నెనె నన్నె మెలు రగి వూఁ బిన్నెదాఁని

వక్రాటాఁ యెఁదకెవున నమ్మికెండు

వెమిటికి జాఁరవిడిబిబి వింతె కాఁని

యింత దబ్బుర కాఁడవి వాఁసె కాఁపె

౪౦ వం... బివళ్ళులను వెల బాఁసగించు వేళ

హెంచ్చు వెలలను సొంపుసె యింటిబోఁట

12

నగరిజాళలు నీయింట నిగిరియున్న
దింతమానాలమానాకుక్రమిచ్చి పెంపు
ఆనసూయవదత్తదక్షుత
౪౧ మునసచ్చట నిచ్చి వేత్రి ముద్దియు కలలో
నైన బతి నీదు తనూభవ
నేనుప మరతి నింతెకాని యున్నె మెరుంగన్
౪౨ అనిననప్పుడ్డి మంచిదంత్రైన నేమి
నాతనూభవ పలనన్నంగనన్నాక్షి
మఱ్ఱిగదనీకు నిది యులేదన్నవందు
నర్థమిప్పించి యప్పలన ఘుగుబెటువా
అనిరట్టినే యనచ్చతి
౪౩ జనములు లౌసుమ్మి య్యోకు నికి సనదనివగడెం
చినదాని బోడుకోనిపో
యెనతడింటికి నికుక్క విడిచ్చ్బే దనసుచుర్
చనిఖూంతర్ చకోరపునకు
౪౪ తనవృత్తాంతంబు దెలుపతత్రైరపున
వినిజంబుగ నెళ్ళించెద

శుకసప్తతి ॥ ఆ ॥ ౩ ॥

నినుపెరుపకుమని యెప్పైశ్శ్రీ నీరజగంధీ
౪౭ ఆప్తైశ్వ నియోగీరం
ఛేవిధిగెలుపించవలయు నెఱుగింపగదే
నీ వేజాణావటన్నన్
భావింపుచు చిలుక తెలో ప్రభావతి పలికెన్
ఏలో సునగెలుపించెనా
౪౮ బాలికయెయిన్ బ్రంవాలోకపర్యంతమున్
నాలోచనమొనరించితి
బాలదు నాహృదయంబు మిది నిజంబుగ దెలియన్
౪౯ ఆననవిని యప్పీహంగపుంగవంబనంతరకథావిధా
నంబిట్లని తెలుపందొడంగె। నప్పీథంబున సాధుూంతన్
చకోరంబు దత్తప్రతిజ్ఞంబైన నిత్యం...బున్నెమ
దత్తుని చేతపుూట నష్టించి ధానికెంగట్టైదుర నెక్క
౫౦ నిలుపుటద్దంబు బట్టించి పెత్తలతో నప్పొలపుద్దినిం
బిలుపించి దర్పితప్రతిబింబితార్థంబు సైగ సమ
నిపరికిన నచ్చటివారు నుస్పష్ట దృష్టంబునకు నిదియె
సమానంబని నిర్ణయింపనప్పొన్నప్పక్ష యైననగ

న్యోలజ్జాన త్రపవదనర్పెల సదనంబునకుం జనిమెల
ననిపలుకు నవసరంబున సంప్రభాతంబగుట
యును॥

శాంతిపురంబున నగరి నిధి
౪౯ నాంతమునఁ బ్రోవతిజె రసరిగెడు తమి తెలో
చెంతకు వెచ్చిన కొమ్మ ఇటి
అటుంచి గనిదిలుకరా యడిట్లని పలికెన్
౫౦ రమణీ యూఘూర్ణ చకో
రము కథయిక నెంత గలదు రాజవి యోగ
భ్రమ ముదచి తెచ్చి కొంతే
యవ్వి వుతొంతు తన్నైన విను పుటంచుఁ బలికెన్
ఆగతి నింటికి జని యట
౫౧ చెంగవము సలాపె యాత్మ పుత్రిక తొ
లాసాగెల్ల దెలిపి పరిభవ
యోగంబున మదికి ఖేద మొదవగ నంతన్
౫౨ పుట్టిలమ్మ యుట్టసై పోయి యుంత లేదను
సందివీరులట్టన్న జామగుగాను

నెక్కలమ్మందు – తన్న సెక్కటికెదవను

పెల్లితు రాజులటన్న బూతుగేణాసు

ధర్మరాజులటన్న చబ్బురలేదిట్టు

కంబవుంరప్పయుటన్న గ్రాసియుమింయు

గామగంగయుటన్న కావుకెలోంయుసు

దేవాదులన్న గద్దింబిచూబు

౧౩ నిన్నిదేవళ్ల గాలిబినె నెమిగంటి

పెలింపప్పని పులు కాసిపురు సుబెత

మూసపెలించిన నిరుందు మెునయుఖైద

మూరటతెలు నర్పువిసివి తియు యూళ్లి బసివి

౧౪ నట్టింటదేవళ్ల పెట్టిబెట్టిన తిన్నె

గెలిట్టింబి వెసవందిగూడుజేసె

వెంకసున్న పాదాలు విడిచి మెుప్పిరిగన్న

మెురుగుపలారికి వురుపుజెసె

బానలోదాచిన పట్టుపుట్టపు జించి

పెదుగుడు కొళ్లకు పుత్రిజేసె

దేవాదులకదెంబు దిగిచి కవ్వతకాని

శుకసప్తతి॥ శ్రీ॥౩॥ 17

పత్త్రికానికి వెలకట్టజేసె

గ ౧ కాంతికెనికివీడుగా నత్తిరయున్నె
నత్తిపరవశానిపరవశాని గానజూడ
కాండబెల్లకూడకెక్కమాటాడకుండ
కుండనికిరంగుబంగారు నెరుకుజేశె

గ ౨ అంతత(త్తు)(త్రి)కిరవలాయింతజేసె
దానినంజుకుదినకన్నెనుసాని
కూతురనెయుంచుతల్లినికుస్త్రించి
పరిరయు(నవ్వు|తదాత్త)యూళెల్లమురుపనిచ్చి
వలచినసతికిచ్చెలు

గ ౩ నలపైయూచిన్నెలెల్లగనుపించుచున
పైలపెలచినేయివుచత్తుని
వలకుతలాపరచివేలువానికిజేసె

గ ౪ (జైత్రి)రొమెకనాడువిూంచింటిదిలుకకతలు
జెప్పునందురునాపాటచిన్నబుద్ధి
కిప్పుడెచెప్పించరాదాని (దాదతనగలుగు) మేదవేని
పెలుపుగసుగెనివురలనంపుకువుగాని

౧౯ అనవిని సోమదత్తుఁడుని
జూప్యులబంధినవారశుదెచ్చినం
గను గాని కాపేసనర్సులు వి
కాసపుమాటలగారవించియెం
ఘను సరిలేనమించునేల
ధూర్తచకోరశుకాత్రిగణ్యపుర్
దనస్త్రీపాపిమనుంచుకొని
దబ్బరనెయ్యపు నిబ్బరంబు గర్

౨౦ కొన్నిదినములున్ననకోషకుటిలవ్యాధంతు
వనజాక్షిత్రివిమాంసంబువంతుమను చు
చిలుకనెవ్వరుగననుండ చేతికాసన
బోనగత్రియుపెసపాకభూమికరిగె

౨౧ అపుడాధూర్తచకోరకేకవరము
యప్పపకీమహాంభోధియే
నిపుణాత్వంబున నేడగావలయు నీ
చెప్పెల్లశోభిల్లగా
జెప్పుమా చూతమటంచు బల్కైతెలియర్

జింతింపగానఖిపై

శ్రీపతియోజాస్త్రీకుచిల్లత్రికనకధాం

శంబిట్టుబెప్పైఁదగఁ

౨ ఆరీతిపాకగేహాప్తు

జేరినయూవంటలక్క చిలుకఁదరుగఁ

గోరిపచనక్రియాచిం

తారతితోనీలకత్తినలుగెడసెవలెఁ

౩ అత్తీదానిబూచిశుక

పుంగనయుంతటిపుణ్యవయూతిలో

బత్రిజవింపనాదుబెక

బాపెదగాపునని స్లవంటియు

త్వత్త్రమనేను నేపైదుప్తి

యోజనవుస్త్రబెష్ట్రనామసం

బుత్త్రలమందెనికిటుల

యోజరయింతటిపాటెనష్టెనె

౪ యేనుత్రికాలంబెరుగుదు

మానిని పదినాళ్లలో సమంచితరేఖా
మానిని లై
న్మానసపరిరంభమున దుబజ్జిన

మానంగా నిసుపోతుపున్నది సుంచి

౬౩ యింతరెరిం యు గినని కీయుపాయంబు దప్పించు చెప్పె

రాదే యని యంటివే నియులంఘని య్యెంబగు

విధి విధానంబు త్తిదని నిశ్చయించి యున్నదాన

యు దియుట్లుండె । నవరెతావనా పా పా

౬౬ తే దనంబు గుసెకె.....మంత్రంబు నాకళ్ళం క్షంబై

యుండు నది నా తెలోదనపై లో మెదుంగదా

యను విచారంబు దీరనునికి నీకు నుపదేసించె

దం దానివలన నీకుపాయంబు బెలదవుట

తయుగు
౬౭ కడుగనేల నివిచ్చిన వారికిం గలద్దు । గాలయా

పనంబుం జే అనుకంబి బొచ్చట గోవుంయంబున.

సం(ప్ర)మా
నరికి వస్త్ర స్నబెట్టె మనుట యు నా ప్రేక్ష యును నా

శైలాస్త్రనురుష్ట్ర రెత్రి రుచ్చిలుకశే నినచ్చటను నిచి

తేజుక్త ప్రయోజనంబుల---కుం బెలోయిన

౧౮ అథూంత్రచకోరకముగరు
దాక్ష్యతి పటపటని నాదమడరగ ఖరవు
సాటఘంట్రైపరవూనా
ఖాధత్వ్రరపైరయగానఖంబునకైగ్రేరే
౧౯ ఆమెగరి చంగట అిలాశ్వానఙ్గ్రివా వములారన
గాంజ్ఞ్నాబెట్టి నశ్రిచిలు కలగాంశుమెనితెల
దానిగాన కభయపమందిఖోనగత్తై
వెప్లుగ్రాతోనెంత్ర్యపతి
కర్గవానవపాంక పాకంబెనకై
౨౦ ఆకాపసేనమదిచిం
తాకలుషతపూని సోంమదత్తు నితేలేవే
పేకున్నతరిబిదాలం
బాకిరవుపట్టిచంపెనసుచుగ్ఛెంకేగ
౨౧ అటుగనకనెర్పుగలిగిన
కుటిలాలకసేడునివుకోరినపనికే
గుటదగుతేవుంచినచోలి
త్రప
నెత్రినుంచియుమరలుమనిశంకేంద్రుశుబలికే

సీ॥ అంతఁ దమోనసె యరుగ నారొదయంబు మించ
నా ప్రఖ్యాపతి యరుంతః పురాంతరమున
కరి గిరయా నాటికీయి భూపరు నిజేర
నే శుభాబల్లయక్కిలి కిట్టులని తెలె

సీ॥ అతిపభూతర్చ కేశరశుకావతంస
మంతజేకనకాపసేనాంబుజాత
గంధిజేరు తున టంబు కంకణాపు గట్టి
నెట్లు జేరుపంగపలతురుని వెరు గజెపుమ

క॥ అనిపలికె తెలియనేరని
వనితామణిరిఖాబిరిక పల్లభుమరిదా
వినుపించెడుశానవనితర
జనితర (నస్త్రజిన్) సస్త్రివ్వ వచన సంభావ్యముగాన్

క॥ అరితిదలబిభూతర్చ
శౌరవుత త్రియకు వేళ గోరుచు నుండన్
మారుని చెవి జనకే (తనె) శియు
యాత్రికముగ లక్ష్మాపసేనయుంచ టభక్త్రిన్

౨౬ ఒకనాఁడు సోమిలమున్నే
గికపక్షిఁ గిక్రొమ్ముక్కి గభక్ష్యపావునతన్నుఁ
తిఁకివెసుకడాఁ గికెంనియా
శుకమిట్లనిపలికెఁ దప్పుచెలఁగతిగాఁ గన్

౨౭ మెచ్చితినీదుబుద్ధికిస
మిత్రవిశుద్ధకళాభివృద్ధికిన్
దప్పునగాదునాఁపలుకు
తప్పుదుమెప్పుదుకాఁయసిద్ధినే
కిచ్చెదనీవుతప్పింపుము
శెప్పరితోఁనెరుగింపఁబోకుమిఁకం
వచ్చుసెమోఁజశాఁత్రవుని
వాఁకవునాఁడెటుకంపుపెకువన్

౨౮ తెలునాఁడుచెలాఁడిక్రైని
కులభక్త్రిఁజోఁగులకుసుజంగాలనువిలో
యిలుచూఁకవిడిచియి · టురా
వలయుఁ బ్రెష్ణపులకొసఁగ వలదేమైన్

శుకసప్తతి॥ ఆ॥ ౧॥

౯ వారుశివేడుట్రహములుగద
యిలారసముసైత్రవముతవములెరెంచగరాదం
చేరితిన్సైనవిడుతురు
నారివుణ్ణివారివురాటనవ్మకుమింకఁ
౧౦ ఆనిపల్లనాల్లదిక్కులు
గనుగానిశంకరునిమూటగానవిశ్శక్వైపా
వననిఖిహారత్రిభువనపా
వనఖిరసాప్వంతయెనుచువనిగించిపెసనూ.
గుడివెడవిప్రైష్ణవులుగన
౧౧ బడకుండగచెలులహారిగబట్టివుటంచుఁ
బడపెతనరింటికడకుఁ
స్వీజజనినిజజననిబివిచినగుపెలుగవులరఁ
హారుడానతిచ్చినాడె
౧౨ పృరితోజెప్పుకుముసెూవువారవునాడి
పుసరకునెలబ్రాయమిచ్చుఁ
జరయుఁవృత్తిపెదుసంతసంబయ్యెగదా
౧౩ అనవినిపృత్తపెశ్యకుతు

కాంక్షితతలైనవయుష్షనంబునే
నెనసితినేని యిరాపడక
యిల్లుమదియ్యము నీవు వేరెయిం
తనుబవళింపుమంటెజగ
దాలకురాకుమువూరనీవునే
నుసుగడియింపజెచ్చినత
నూభవనౌచలుపైడిశేయమెము
౧౮ ఇప్పుడేతెచ్చినీకిచ్చెదగానియి
తళుకుకమ్మలనేనెదాచికొందు
నొపులచెవెచ్చినీకిచ్చెదగానినీ
పెక్కువుంకరనెనెబెట్టికొందు
రెమెంత్రైనతెచ్చినీకిచ్చెదగానినీ
బుగడలజోడునెబూచికొందు
నెటులైనతెచ్చినీకిచ్చెదగానినీ
మెట్టెలునేకాళ్లబెట్టికొందు
౧౯ సారనీవుగడించినవసుచునాకె
సంగకుండినమరినేనుసంతరించు

శుకసప్తతి॥ ఆ॥ ౩॥

సెంవస్త్రు విూఁదటనీకె యర్ధ్యమూఁడు నాప
తాఁపమునిపక్ష్రియుతాస్వహాఁ బాఁపలమున
౧౯ నురుచేనెరుల్బ్ద్దిపై నెనికెంపుపసవరించు
పరువెత్తి కాఁటుకెభరణశౌవెవదకు
నెంపుతెలానవత్తంబుఁబూఁచిపట్టి గిలించు
పదబోలనపుచునువులవట్టినడలునడచు
గెలారంబు గాఁనారెగుంటికన్నులు త్రిప్పు
చూఁపరునగనెలారచూఁపుఁబూఁచు
గరిడికెనెదనంచుకాఁశదాల్పుగబోఁవు
బాఁకినెలాశెగనెత్తిపాఁటఁబాఁడు
౧౨ నింటికివాపికఁపెచ్చిననెనయుతనకు
నదిగెప్పైడియర్థ్యివచ్చిరటంచువేని
బింకమెక్రింబి కైని సాఁరెబిగియునపుడె
ప్రాయమెంతెంచనసుఖునప్పుణ్యవృక్ష
౧౧ యిపుడెట్లున్న దానవిూఁశెలచెప్పు
జాఁరలెసన్ధురునని యొక్కివాఁరిదిక్కె
గుంపునెంనిచూఁచువాఁరలగెంట్టబూఁను

విను పిపీలికసేనే మేవిలా

అడవి యమ్మృదిజంతచింత అరణ్యకులపరవన్

౭౩ ఆసపడి బోడ సైన సైన గుడుగాని

అటుంటిసెలు వస క్షణాన్సైన నిర్యసైకని

సెల్లనేజప్పనంబువెలు క్రూరకాకెడెల్ల

తగదుల్ అరిలావలా టనేవినుదానగాను

౭౪ ఆనకావసేన అటుంతటి

పనిరారా దప్పకువటుదబాంధవధరుడా

డినవలా టకుతప్పటవే

అనిసప్తతిపరటి నిర్భరాంపన్నేదమునన్

తాన్గకష్టబమెత్తించిస

౭౫ మాంగతం అరాచకులకేళ్ల రావర్ణావసుబుల్

బోచగవుబెవిభ నెమెల్లన్

౭౬ ప్రాంగులు గానెసగెన కలవున్నిను తింపన్

పట్టెనావములుగిడ్డరచినాం తనవిభూ

చినిత్రిపుండ్రుంబులుదిపనపట్టు

28

౭౭ ప్రభుకెల్లరక్తనగునని

పదిశనస్త్రి విగాతరాత్రపెంటవురాదా

తుదినిల్లుచూలవిడిచిన

నిదివేపెంటమాదివార్తపై వృరెరుంగున్

ద్వియమువేఁ జెట్టిశైవపురాణపక్షపా
తికలవే మారుపరించవచ్చు
వనమాలికలు పారవైచి రుద్రాక్షపూ
సలపేరులరుత మోస్యిలుప వచ్చు
విష్ణుసంకీర్తన విడిచి శంకరనామ
శబ్దములు యుచ్చరించవచ్చు
గాని భుజములఁ గాంతులు గాఁచియున్న
తప్తముద్రలు మరుపెట్ట దరమెయనుచు
వైష్ణవులభావవైరాగ్యవైభవంబు
తెంపు నదిశైవులకు సంగభూరిధనము

ఇవ్విధంబున నిజాంశుకావసిష్టంబుగా గ్ల
హప్రముఖంబులగు ధనంబులు సకలభూష
ణంబులు నైత్రాత్రికంబుగా పంచియుచ్చించు బెలో
డి జననియుతంబుగాఁ బ్రతిష్ఠింపుచుండనయ్యె
ండు వాస్తరంబు ప్రసన్నంబగుటయు ॥

శుకసప్తతి॥ ఆ॥ ౨॥

౯౯ తిరుపతికెపుష్పులందవుగ
దిబిర్నబూడెదబూట్లమంచిదే
శృరచినమించునట్టి రుదు
రాత్రులపెరులు కావి కోశలున్
హారశివశబ్దములద్గనవ్వ
గాంకరకళాంధరులగెహాసిమనే
గిరిగుడిమెళవుల్పైదల
శ్రీశైరకంటిరియుదానితల్లియున్
చనిభావజారిసేవిం
౧౦౦ చినిజంబగుభక్తినందిచంతవసింపన్
గనుగానేవచ్చిరిబహుతెరల్
జనధరావునందుగల్గుజనసంఘంబుల్

౧౦౧ యిష్టిథంబునభరాజనువెల్లభూడ
ఫెరుశ్నైప్రాలుద్రా...కన్నప్పులతులుండి
తమోమిస్వైశ్రరుండి ట్లుతావుసించె
ననుచుచింతింపుచున్ననర్యవసరమున
౧౦౨ శైలపురము విరాదభూతర్చకోశరకేర

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

వెన్క ప్రజలార విలోకెలదిత్రిక బట్టె
విరిబన్నిసికివురిగార వించివారలుడు
గాయసిద్ధి రతెలుసంగునెకల్లగాక
అన్నివారు తేన్నదు నువుం

౧౦౩ బనుబటుట రయున్ వారి ప్రంచ పకుబటకైదె
పున్నిపెనుకనుండి తానా
డినవంటకు వారలచ్చ్ టికివచ్చ్ ట రయున్
౧౦౪ వినుపించిన నింతెనా

రయుని రయుందరు నప్పలజ్జినా నతవు ఖులై
చేనిరప్పేళ్ళలుతచ్చ్న
మునకున్ గలనేర్పునికుపెసగన్ వల రయున్
౧౦౫ అనినప్రభావతి వుదివిం

బినవెరగునని న్నవంటి బిలుకలనేర్పుల్
గననగునె రతిన్నబపెగుట
గసుసైనివెసస్జని రమెత్రికార్ గొవారమ్మునకున్
౧౦౬ అనాటికే రయిబాళిన్

భూనాయక వేతాళిజేరబోరమెడితరిన

విష్ణునాంయతాస్త్రిజూంబిప్ర

సూనాంబికె తురగము తుల సూక్తిస్థితుల్

౧౦౭ వేసాక్షముష్పచనసు

ధానారమువెచ్చనికెతగుగావునని

వీసారియొక్కకథవిను

వూసారిజయస్త్రనప్పయూయనిపలుకన్

కనకాంబరికనకాంబరి

౧౦౮ యనగానెకపురముగలస్థీహా వుణ్యాగ్రవినవే

తనహారిమణిఘృణితివిరో

జనితరహాఃకేళిసాథజాలంబగుచున్

౧౦౯ శ్రీపురంబెలునిలవావాసుతనంగ

రిఫుతమోవేళియగనెక్రన్యపతివెతాళి

యతనిబెంగటధీరుడనంగబిరుదు

నిండుహాష్టెడుసెగడుమన్నీలుబెంగడ

౧౧౦ తలపాగఫురవిాదజెలగెడునాయుధా

ర్ధనసమ్మినట్టిడాసనపుపుష్ప

యుడవుచేశెుళుసులతెుడపుకత్తిరయుపూల
బిరుదెుందుకుడికేలపెష్పకత్తి

పట్టితెూజెక్కునిబాహ్వవంకికుసుమపూ
వన్నిందుదుప్పటివల్లెవాటు
భుజములుయితులచేబూజించుబోండికల్
ముకుప్రైనమూందరిబిరుశుళవిణా
౧౧౧ దంతవాంపీరతలగుండుగండయరునుచు
పళ్య్రముపరించఝ్జీతంపుభట్ట్రచూడ
మూగికెునిపౌరజనులగుంపులుజెలంగ
నతడుడెురకెుల్పుజేసిగ్రెహాముననకళుగు
౧౧౨ ఇల్లీలనడచునాతని
యిలాస్లాలుదనర్పునెుకతెపైూమాంగియునక్
వల్లభునకస్లదినికి
బిల్లరవిద్యలకుబిరుదుజెల్లననంగ(్
౧౧౩ పరభయంకరబిరుదవిస్ఫురితుడైన
శాంతునయ్యిందుముఖితనకాంవిక్రింది

కసవుగా నెంచు వెతవూంఱుగఫ్ఫిజార
ధవులమాటలు వడకి యెతాఁదలధరించు
౧౧౪ పతియతిశౌర్య వెంబియుప
భర్తరతాప్తి కిజేరకున్నన
చ్చ్యతమగుప్తైర్య్యమిచ్చుచున
రోగపు పాడనటించునెట్లును
ట్టితివికేనేమి తఝ్ఝుజప
చేష్టితలోనమెటాఁకమింతెని
వతనికైకుంకేనేలనిభ
యస్థితిమూన్ప్రకమించుతద్ప్రతిన్
ధవుననుసుపభర్తృబూం
౧౧౫ క్షవపుర్ఘుటియించుజారుదుండనే యూత్మి
య్యవివేకవర్తనంబులు
చెవికింపులుగాఁగమగనిచేపెగదించున్
౧౧౬ ఖిప్పిథంబునతసపోకవెరుగనీక
మగనిజోకెుక్షితెనెరవచ్చిసెుగసుజెక్షి
వాండమెూశూఁడుజారులవెప్లె త్రాఁడు

చెలువునమెలంగునకెల్లవ్వాసెలపుగువ్వ
ఇంతటపెరరాణువహాను
౧౧౭ మంతుండసుపేరబరగువూక్షితివుడా
క్రాంతునిగెలిచెదననిజ
కాంతుడుసశతుడుసుమూఁవెగదలియిపుడనుచున్
౧౧౮ అలరిపైఁవూంగిపతివచ్చినంతమోఁన
వలచివలపించెనేర్చుజప్పినపువెన్నె
కానితేఁగూడికడలేనికాంక్షిదీర్చి
కొనిమొదనటంచుమదినెంచుకొనుచునుండ
౧౧౯ ఆపురినొక్కరుజుట్టిగల
డన్నివధూమధురాపుతే
బాన్నిపరతంత్రుడొక్కదివ
సంబునవిధిజరించుచువేళవా
డాపుపుబోడిజూచివిర
హాతురుడైతనసర్వశక్తులున్
జూపిలరుదానిగర్తపును
చుక్కైవెగాంచిరితంసవించగాన్

శుకసప్తతి

౧౨౦ అర్కవాసరమందు నయ్యంబుజాక్షి

నడచుతరి వాహపదముంచు పుడమి మీంది

లిసుమున్నైకొని తనలింటికేగి ప్రియదశ

గ్రంథుసందాకవేగనెక్కెస్నబాళి

తనపడకంటిల్లో గోపుయ

౧౨౧ మునన్ నించుకయువికి మీందమును తాగొనితె

చ్చినలిసువు నించి పయిన

ప్పనితామణి శరూపమైనర ప్రాసినవాడై

౧౨౨ చుట్టయుం త్రంబు విభిలింపో శుద్ధవాల్మీదయు

పద్మడు దిగంబరుండు దిక్షుంధనిపుణా

డగుచు నచిగించి భూపదిపాడుమైసని

కైడి బలియిచ్చి కూర్చుండి గురు నిదలచి

మసమేకాగ్రము గాఁబో

౧౨౩ హనమంత్ర జపంబొనభింరు పూర్ణమైసర్గ

గనబడియొనపుడేపో

హనినప్పై ప్రథమశస విజృంభణావృత్తిఁ

౨౨౪ కనబడికెంపుపవిడవలి
గబ్బిచనుంగవపైటజారఁబూ
సిననెరతావిగందవడి
జిందగనందెలుమ్రోయదీర్ఘఁగలాశ్
చనరుచిబారుదిరమణి
జగ్గనవేడుచుముద్దిబెట్టెకొన్
జనుటయునిర్వికారమతి
జాఁగనిప్రేమక్రియుతండునిల్చినన్
మెచ్చితినికోరినసతి
౨౨౫ దెచ్చదతంత్రంబుకడవుదీర్ఘమనాని
విచ్చటననిమోహానిజన
పెంచినమోహావమునవుల్లటింపుజనింపన్
మకరాంకపంకజాతాం
౨౨౬ బ్రికయునియంత్రంబుడుడిచిభక్తిమెంయిగవ
త్సికతెంత్రరంబునవప్పుట
శకలంబుననునిచేవెచుసమయమునందున్
౨౨౭ వినసెగదాంపమిదేమెలయంచుబెగులన్

మానవాంగనైసంతమో

మానినియూవేశమొనర్చి తెచ్చి నిలుపఁగ్

మేరాళవేతాబాళిన

పూనితంబూచింరుతండు తద్రితినని

వారిస్త్రైకసాక్ష్యంబుజెం

దినయూపిమ్మటనమ్మి టారిమదినెం

తేతెప్పిసందిల్లగాఁ

౨౬ ఎన్నడువీనిఫెంచెరుగ

నేగతివచ్చితివచ్చువాఁత్రవాఁ

కొన్నవింటివానింరెల

గాలుదురంబెనరించిడస్సిన

ట్లున్నదిమేనిదెమిగత

మోరెటులైననేకమివినిప్లై

గొన్నమనంబుద్రిప్పసెన

గూడునెయున్నదిబాలునిత్రరిఁగ్

౨౭ తనుమంచినదెసముద్రం

బనవినెమెరూపవంతుడైనం★ాకుం

జినవాఘుదిగెరచేన్నె

క్షీనయుపుడెలయితడు నాకు చిత్రజుడరయన్

౧౩౦ అని ప్రేమాదించితనహృదంతరంబుదెలపి

వానిడెందంబుదెలిసియుప్పనితతలపు

లేమిసెరుకుటకుబాసలిచ్చి దాని

మొగమువీక్షించి పల్కునవ్వుదప్పిగుప్పె

౧౩౧ ఇచ్చ్రతికే రారాధి

వచ్చ్రతికెపుట్రైన గానియురుబెంచెదులే

వచ్చినపవాదమంతట

పెచ్చువులైనట్టివెూశవావులనెకెడగలుగున్

౧౩౨ కానసినసెక్రటిరు గంటగట్టినెన్న

వాడవగుచునువానికిటవచ్చినిలిచి

గంటమొరయింపువినితెమనుగదియువచ్చి

తలుపుడెరచెదనివున్నాటతప్పవలదు

౧౩౩ అనిసమయంబెనర్చి విక

జాంబుజలోచన ఇంతికేగనా

యునదినవున్నదిదియెచ్చివచ

నాధృతి నాగతి జెరిత దేవిఁ
న్వనరుచు నుండు నంతఁ దెసెక
నాఁడినబింబము పశ్చిమాంబుధిఁ
మునిగిన బికతులఁ నిజసే
ముక్షతి జూపెడు వేళ వేడుకఁ
౧౩౪ ఆప్రేమాంగిని నిజాలయ
దేవాళిని లుచున్న చెలోనతిక్షు దాక్షా
పెలోపాం తుదెలకతెరు వరిధృత
బాపాండను వాండు భుక్తిపరశంబ్రెండ్లె
౧౩౫ మాండవియిబ్బైదనస్లె చెలోకాండు బెట్టి
రింతపవనస్థలంబ్రై నని యిన్నలి జ్జి
మాలకెంపకు వచ్చితి కాండులేక
గంజిబెలోయుదులెయుందు గలుగువారు
౧౩౬ యిలులనెత్తి గట్టుకెని పెలో
గలుగుకెదివికితాము గడప టెపురు గూరో
రులవెంట జనలెయుపుడి
యులమట వాటిల్లెదెవయా క్షితి గలదే

౧౩౭ మగవారు కఠిన హృదయులు
మగువలు నాకెన్న వారి మాటలకు మనం
బుగరంగు నందు రిచ్చెటి
జగజంతులు మగలకన్న చట్రాళ్లు సుమీ

౧౩౮ మంచిదధికారి నగుచు నిష్ఠను జవిభుని
గొలిచితిమైనను కెంపులు గూల్పకున్న
సత్తసె యెతుమరి యెంచు జనెడు వాని
గాంచి వేమాంగి ప్రొద్దుబోకలకు బిలిచి
యేమె వేయి యేమెల దూరెద

౧౩౯ నీ మాత్ర బురవు వారి నెల్లను నిపే
నే మెచ్చితనుండుదు వే
ప్రేమంబున కరుగుదేర తారణామె విలో

౧౪౦ అనునప్పలుకులకు చంద్రికాసక్త చకోరంబునుం
బోలె వెందిరిగి తత్సమీపంబున కరిగి యెలో ఫు
ణ్యోత్తమ రాలో నొప్పైన యరూ ధరించి మంచి మా
టాశితవిగదాయిదియె నాకుపరవలాభం

౧౪౧ బు । పుత్రఘాపురంబు నాకాణాయూచి । నాకా

పురంబు దామరదంపర, మదియత్యైశ్వర్యంబు శ్రీధా
న్యకటకంబు, మదన్యయంబు నాకరంబు కంబుకం
ధరు పాదాంబురుహంబు, వేదలతాలవాలం
౧౮౬ బగు శేషశైలంబు నకరిగిరి శృంగరి వచ్చి వాత్ర, ప్రద్యు
గాని ప్రద్యునని యుర్యాగె జేరనె ప్పెరుంగ మించెసి
యున్న విక్రయపరాయణాయతనంబు
లుంగానె కయూకటకటకటంబడి గ్రాసంబు వేదిన
౧౮౭ జెడు పురుషుం బొరాలె విదళించి పైచు వారలేకా
నియూయూ సంబెరింగిరక్షను వారులేరు, మూ
డలుండినం గూడు గాదుగదా వలసిన పదార్థ
ంబు దెచ్చియిచ్చెద పాకంబెనచ్చి పెట్టిన నీకు లకాం
౧౮౮ క్షకు ఫుణ్యంబయ్యెడు నని నెడి వియెడ నెడ నప్పు
డంతి యుల్పస్వరంబున నిజవయః ప్రమాణోదు
లడుగుటవలన ను, ముదముదంబుగా భాషిం
చుమనుటవలన ను, కెంతకెంత సందియంబు బె
౧౮౯ డమిన నడంచికొని తదానిత్తుండై శ్రీవాంతరంబుం

ప్రవేసించి దీపప్రభాధగధగాయమానంబగు త
దియ్యశరీరంబును నవ్యసంభారంబునుం గని దాని
యందు నిజభార్యానిర్విశేషమనీషం బోపచూ
౧౪౬ చుచున్న నక్కురంగనయనుం డెందంబు గరంగిన దాని
తెరంగున మిడిసిపడు కోడెబెడసల పసంగులు
కుబెళకు చూపులుకెన్నివా నినెమ్మెనం గ్రుష్మరిం
చికల్పితప్రస్తాభరంబు లీడుజోడాడ నతనికి
ట్లనియె॥

౧౪౭ ఏమి యమరించునన్ని నాయింటనిండి
యున్నదిప్పుడు నమరింతు నోపనన క
వండిపెట్టెద మెప్పునన్నవాడు వత్తి
వేడుకజనింపగా షండ్య విధికరిగి

౧౪౮ కూరలు సన్నబియ్యము ను
గుడ్డలు కోళ్లను చింతపండు సం
బారము యుప్పునెయ్యిలుకు
టప్పు మొదల్గొని తెచ్చియున్నియు

ప్పైరుగయింటికిపోసులుప
నించినక్రైవడినుంచెవేతన
వ్పైరగనవ్పధూమమణిర
యంబునబాకమునచ్చియంతటన్
౧౪౮ మామాయిన్నియుదెచ్చితి
తేమానమిదే—లవేగుదీపమువలదా
యామదముతెమ్ము పెమ్మన
నామందవిచారుడప్పుడంగడికరిగెన్
౧౫౦ అరుగవేమాంగియిదివినిగారగింపు
సేయరుగానేమిగలదుమాజెట్టికిడుట
కార్యమనితెలుంచిబోనంపుకడవడించి
యంతమోపచ్చిదృఢబావముచెంతకరిగె
౧౫౧ అకటానాయడదికువండియిడదు
స్త్రీలువేశ్యైశెమె
టికినాయింటికిదెచ్చితన్నియుచెనం
టిన్దోసినేనెంచునిం

చుకశంకింపకపాస్త్రముప్పిసికెసెం
చుక్కగించిదానప్రేమ
స్త్రకమ్మెనిస్సులక్తైతెడంబుపచరిం
చనాళ్వడునిర్విణ్ణ్యాక్తై
[illegible] యిదియెమెుబెడదవచ్చెనె
గదయనిపలుమారువేడగాగెదుకుచున
వృద్ధవతిపెంనేమనిచె
పుప్పడునెంతకుమున్నెపెరుగుపులతుకనాతెలాక
తనమగనికితనకుకైనడి
[illegible] చినజగడముచెప్పగావిచిత్రంబనియేమె
వినుచుంటినంతవేపులు
దినిలెమెల్లిమారువండిదించినదెల్లక
[illegible] అనుడునాతండుతత్సంగమాసజేసి
యెంతలేదింతకదదనికెలవేగవ
ననుచుమాగుజలంబులనధికజార
రాజ్ఞిమారించితరలకత్రాడుటయును
[illegible] కనుగొనివిడునిచ్చెనిది

గాఁదనియెంచియుసంవర్త్యకోశషక
ళ్ళనెమొదవించియుప్పికచ
పంకజలోచనపాంథయిందుర
మ్మనుటయెనిల్లసేకెనెద
వద్దిరమత్పుతివచ్చువేళనీ
కేనుకలుసాఁగవిచ్చుటజే
గ్రయునసాఁతడుభీతచిత్తుఁడై

౧౪౮ లెస్సతెరువాఁటుగొట్టితిరెవ్వఁడంచు
గుత్తకెలదిగకన్నెఱ్ఱగ్రక్కెనుచు
తగినవూఁటకునోఁరెదిదానియిల్లి
వెడవెరఘురాముతవ్వునిబిరిబికెనుచు
అట్లువెడలియుతండు॥

౧౪౯ కంబళాక్రావితష్ణాబ్జాఁగసవిభుంబు
జేరువారలతెలాఁడబోఁలువారు
నిజదేవాంబవాలువర్ణనియ్యవిచిత్రములఁ
చెవులాగ్లవాఁరిమాఁటెఫ్పువారు
సాఁగాఁమిదివసగవ్యపురాద్విపరిమాఁణా

పడసేరింగినవారినడుగువారు

శ్రీరవిక్రియపరాంభీరనారికోటి

తోడనప్పులచేరమాడువారు

౧౫౮ నగ్గిగొనితెచ్చిరధార్తిత్రైలోకిపైచి

శివతివిలశోకతిప్రతిష్ఠించువారు

నైననానావనీపమాయాతపధికు

లమరగేనుపట్టురచ్చకొట్టమునకరిగి

౧౫౯ యెగితతత్రప్పధికులునదెప్పరనుచు

దెలిసికొనసేనయాప్రదేశిననుచు

నచటశేయనించితనేమోసమాత్మనెంచి

యేసురుసురటంచుఫిరలాడుచుండెనంత

౧౬౦ తత్ప్రవిలాపంబునసైఘోరదారుయంత్రె

సక్రపడెకొక్రదారసిశ్టారయెన్ని

కాపురంబులుగొల్పితోకదయటంచు

బలుకవాంవంటివాడిందుగలిగిననుచు

౧౬౧ అర్థిఖబాహుడెయ్యనత

దగ్గతుండయిపిన్నవాదనీ

కేదేశమేలవచ్చెపురి
నెప్పరివాడవుదెల్పుమంచున
త్వత్ప్రతివేడెమిచ్చినన
తండిడెవెంగటశౌంత్రువీధిలో
నైదువయింటనెక్కకుల
టాంగనయున్నదిపాపమూంతిర్త్యై
౧౯౨ దానితోనెక్కజగర్జుట్టితగిలియుండు
వానిగుడిగంపవాడనైయెనుగెలిచి
యుండుదదినైచవేక నేడెక్కమలుచ్చు
తనవునామిందవేంపినంతనెతలాలుగ్
వినిప్పెచ్చిడెంగగాయని
౧౯౩ పైనరగని టుబెండకెయిన్నైబిరికన్నె
గినవెనుకడెలసి కెని రియు
చ్చినినమెమ్మందరింతయదిరియుల్లుండెద్
౧౯౪ అయ్యోమీకెప్పరనాతడాత్మవృత్త
మంతయునుదెల్పుచేజె తనప్పళింప
నవ్వియాంపిల్లబంటుయానవినవదన

48

సుంవున నన్నింతేజేసెన సూయచేత
నేవేలత గిలితయోర్వ్
౧౬౩ బోవాయికనేమి యొకయుపాయము వినుమా
నీవాంఛదీరు భోంచన
మానవరు మాగంధిరతియు నబ్బెడునీకున్
౧౬౪ యిదిసిగనంటుగట్టికొని
రేమెగితదియ్య గ్లవాంబు మెత్తలని
వెదభయమింతలేక మొర
యింపుపుజెట్టియు యిట్లసేయుత
త్పుదతి యొనర్చు నిచ్చకము
ఝూడుమటంచే కనంటయిచ్చినద్
బెదలితరుక్కెరితినట
ఫ్రాయివెసదివ్వ్యబావాదుడెయ్యదర్
౧౬౫ గంటమొర యింపనవ్వాలు గంటితలుపు
డెరబితోంకొనిఫ్రాయి మందిరము మోన
నునిబినికిడె గోరిసె డెంకెప్పధికు
పన్నిగెంటిన టంచు ప్రేమంబు నిగుడ

౧౯౭ ఆనటాకున నన్నెవుశా
కనికాయింబును పాపికట్టైదికానా
యనుభుజియించి దీపం
బును పవలు తన తెరగు తెలియకుండగ నంతన్
రమణి యర్ధశయ్యపైత

౧౯౮ త్రమలెక్ష్ణిణా గూడిమదనకదనక్రీడా
త్ర్విమితానందముజెందెన్
దవిదిరగ బంటువాని ధర్మణంబనుచున్

౧౯౯ ఆంతటవుల్లవర్ష్యధుల
తాంతర్వ్యాపాణానితాంతమదిత
స్వాంతతవచ్చినిచ్చితల
వాకిటఘంటికమ్రోయుజేయన
య్యింతియిదేమొయంచునెక
యించుకచింతవహించి తద్విధం
బంతయు గాంచిని న్నెరుగ
నాయనుచున్ద్విధబాహుతోనన్

౧౭౧ మంచిదెప్పనిబొంతనొంపుమర్మమెరిగి
వట్రితండులకామినీవాంఛదీర
జెంటియొకుడెంచెవానిజెంకెట్టియింటి
కనుచునందాకనట్టికప్పైవసింపు
కదలకుమబ్బేటపాము
౧౭౨ శ్వదియుందురటించువానినట్లుంచిరయం
బొదవనాప్పకిలిదెరచిన
మదిరయులరఁజెట్టికిళిమందిరమెునసర్
౧౭౩ శ్రాంతమోనేమిజెప్పుడునట్టియపుడె
వచ్చెవానువుంతుగవర్దుపాఁరశాఖ
స్త్రైనరణాధీరుడెతెంచియధికహాంషల్
మెునయరువాకిలిదెరువనప్పనితబిలువ
గుండెలాతెుక్రనవచ్చెవి
౧౭౪ భుండికనెల్లనుచుమల్లఫుంగవుపధికుం
డుండెడునట్టికప్పైవా
రెుండెురుల్గానకుండయెునిచివినీతిర్

౧౭౫ కడియసడలించి కన్నీటకాళ్లు గడుగ
నెమ్మి కానిగ ఉగదయిందిచి కుస్తరించి
పడకయింటికి నరిగి దీపంబు బెట్టి
మనినిజోదంతమూద్రీతమును వచించి

౧౭౬ తనభుజశక్తి మెచ్చి సమ
దారతనచ్చెటిభూమిభర్తయి
చ్చినధనమెల్లజూపియిది
నేరుటబూదగదని వంకజు
ప్పనివివరించితెల్పుటకు
నైతొమురడుస్సక్ర్యపాణికెలన్నై
నెనిరుఖపించిన గడుది
గుల్లడియూతనిదిక్కుజూచుచున్
అట్టికపైదగుతెరువరి
౧౭౭ జెట్టియుతవుజూచెనే మెచ్చేతంగరవా
ట్టైనని తలచితత్తర
ముట్టిపడన్ డిగ్గనురికి యురుపడిబరవన్

౧౩౬ అప్పుడుసందియమందిరెలోషాతుర్యైన
పురుషుతోంనదియేరీతిబొంకవలయు
పలుకుమనినప్రభావతిపంకజాక్షి
తేటపడనీవయదియునుదెలుపుమనిన
౧౩౭ చిలుకయిట్లనునప్పుడబ్బెలువదోంస
కాంరిపెనిమిటితోంతెన్నైకారిమగడ
యేలబాంపితరిలుప్పుడుయీంధనంబు
ధనపిశాంబులివియధార్ధంబునుమ్ము

ధనముపిశాచములుఘుంటా

౧౩౮ ధ్వనితెలాంగాంచునెనియుండుధనమునవినేమె

కనుగొంటిమిగవగంటలు

చనునేబలిబెట్టికర్ధచయమిటుసేర్చ
౧౩౯ యింకైననుబలిదెచ్చియియ్యకున్న
ఫ్రసగదనిపల్లనంతడుకాంబోలునసుచు
గాంళ్లనెంప్పుదియుచూండకకాంపుటింటి
కోండిగెనితెచ్చిబలిబెట్టికోంర్కెజెందె

శుకసప్తతి ॥ ఆ॥౩॥

౧౮౨ అనితెలుపం బ్రభావతియు
యారికభాషితి యంచు మెంచియు
య్యైనుడుసురేంద్రదత్తుధర
మెకుత్రకేళినిశాంతసీమకుఁ
జనితమినాటిరేయి నృప
చంద్రునిజేరగగౌరి యేగుడెం
చినగనిదానితెంబలుకు
చిల్పమురందరసంబు జందగఁ

౧౮౩ ప్రభావతీనిజవదనవక్త్ర వ్యావార్తావిశేషం
బుపలుకులచేఁ తంబలికించితనయుండునిష్టొ
షంబులేకుండంజేసినబాలసరస్వతీనామదే
యయగునమాత్యనందనకుంగలయనివార్య

౧౮౪ ప్రభావంబునీకుగలిగినంగానియొప్పనియెప్ప
నికింబొంపుటీము పపైగదాయని యంపదంతి
తప్పకకసుంగొనసప్పుతత్త్రిగోంత్రారియిట్ల
నిచెప్పుంమెడంగె॥ కథలు॥౨౩॥

౧౮౫ ఉజ్జయనీపురంబువెల

యుగ్మణిహారవ్యూహశిఖావిహారియెంసి

షిక్షిన మొక్కచో జలము

జెందికైన స్థలవాంచ తన్మయిచో

దీజ్జలజాభియూతిరిభ

యంప డిదేవనదీరథాంగము

ల్పజ్జము డుంగబారప్రభు

పత్రకుడుంగములందదంగగన్

౧౮౯ శ్రీపురమేలు పూర్ణకరు

ణాభరణాంతకు విక్రమార్కుడు

ద్దీపితమంత్రశక్తిగడి

దేరిన భక్తియు పాయమాత్రబా

పాపరిపాలితంబయిన

మగ్రశుభప్రతిపాదిగాంబుధ

సాఫపకెదానలక్ష్మియును

దాదిరయశౌరు చికన్నెబోవగన్

౧౯౦ శ్రీ చనికైక్యమంత్రిగల

దపుతశీలుడు పుష్పమాసవి

ఖ్యాతునతండు నప్పినల
తాంతపువానమెసంగునిస్తలా
సూత్రతకరాదృష్టితక్రియలు
చూచినయప్పుడుమానస్త్రకేళీ
కాతిశయంబుబల్మినత
డాస్త్రీవువాస్త్రీవుగానదెన్నడున్
౧౮౮ అంతనొకనాడు విక్రమార్కావనీంద్రు
డంతిపురమున కదళికయనెడుపేర
దనరుమోహంపురాణియు తానుగూడి
ప్రొత్తులభుజింపగానొక్కబోనగత్తె
౧౮౯ మొరపుదనరారచేపలయూర్పుగూర
లిడినకదళికబెత్త్యోగనెత్తియూస్ప
మవలగాద్రిప్పినదియేమియారసింప
వనెడుపతిజూచిరానిజంకెనలునిభీత
౧౯౦ ఎన్నడునింనెకానిప్పురు
నెనుగనుంగొనగండుమీలనె
క్లైక్లికలెకఖుంటిభుజి
యింపగవచ్చుపతేత్రతప్పసం

పన్నిదివెన్నైనసాంకనుచు
బలినపల్లెరఘుండుద్రోళ్లియు
క్రొన్నెలకలివలాంట కుప
కాంపకనవ్వైవిపక్వవిలాంసముల్
౧౭౧ సఖ్యనకనుగొనిపిదివిన
నివ్వెఱచేతులునుదాంచిన్నపవరుడంత
స్త్రీవ్రతిలుసందియంబున
జవ్వాడుమనంబుతోఁవాంజారవుజెరెఁ
౧౭౨ చేరిమంత్రులరాంవించిచిన్నబోంవు
మొగముతోఁడుతనదృత్తంబునువచించి
మేలనవ్వెనుయుడికినమాంయితెల్పు
దనుచుగర్జించియడుగనయ్యలఘుమతులు
యిదియేమొయిప్పుడుతెలియదు
౧౭౩ గదతగవివరించిచూండగాఁదెలాంబినచోఁ
పదప డిచనదెంచియువిని
చెదమునవాంరలకున్నపతికెలవిచ్చుటయుర్
పనిచినసనువాంరలలోఁ
౧౭౪

ఘనబుద్ధియునంగపేరుగలమంత్రి గ్రేహాం
బునకరిగి వాస్యవైతుపు
గనసేరక పైగలపైగల గానట్టి మెడర్
బాలసరస్వతియతిమతి
౧౬౫ శాలినియగుమంత్రితనయ చనుదెంచియెదె
మాలోచనయునియడిగిన
దాలాపము లెల్లవినిమ హాదృతమతియై
౧౬౬ తన్మద్భవాసంబున కుర్బావంబున ప్రవర్తిల్లిన
కదళికావికీర్ణమాకురలవాక్యంబులా ప్రౌఢ
తంబుగావిని యుంజనము ఖంబున నిక్షేపంబు నుం
బెలాలైపనిషాబలంబునంత తాత్కార్యానాంబెరిం
౧౬౭ గియుయ్యాయియ్యాన్యేష్టౌర్యంబు వధూశాం
బరివిడంబునంబునం బెుడవినయది। పామజా
డపామకుంగాని పరులకు తెలియుంబడని
తెరంగున నంగనలకు గాని యిత్తెరంగు గనుం
౧౬౮ గొనమీకుంగొలంది గాదీగుట్టబట్టబయలుగా
వించినంబాపంబు ప్రాపించుగావున విజనాం

తరంబున నుపాయంబున భూనాయకున కెదె
లిపెద నని యుజ్జనకు నివెంట వసనాచ్ఛాదితాం
౯౯ దోళికారోహణంబునం బోయి
యాస్థానంబునం దెరమరుంగునం గూర్చుండి
యుక్కరంగ నయ్యన ప్రసంగంబు విని ద్విజరాజ
పుంగవుతో నిట్లనియె ॥
౧౦౦ విక్రమార్కేంద్ర సర్వజ్ఞ చక్రవర్తి ౧౦౩
పయ్యెడ్డి నిర్భాగ్యమస్త్యుల నడుగ నగునె
యడిగితే నిజోదంత మవల నెఱిఁగి
యతలు పద్మినిఁ బోల్పుపత్తి గుదువివు
ఆకథమేలాగనినప
౧౦౧ రాకు విశాలంబనా పురంబు కలదు దర్జ
గాకోదరయుపసాధా
దీనాయత కమలఖైయ నిరుపమ మగు చర్ల
అందుక శూద్రుడు సుమతియ
౧౦౨ నందసు పద్మిని యనందనర్శిన పరిపూ

శ్వేతేందువదన యిల్లాలుగ
పెం దెవులుం బోని ప్రేమి పెటపెటబెట్టె
౧౦౩ చెయ్యి ప్పులను మునిచ్చిన వారు కటువుగా
నడుగ నూంకించి బెనోరాడ కరుగ
నెనర్తైనచు ట్టాలమనుచు వచ్చిన వారు
బడలిక చేత చెప్పక నేసనగ
యూంయు వారంబు నకనుచూచెరిన వారు
పరివారించక ముస్నైతిరిగిపోవ
యుక్త్తే బాగెంచు నేతెంచు వారు వూ
టాడి బూడక్క వేగమవలి కరుగ
౧౦౪ శిశువు పెళ్లను కలవారి చిన్నవాండ్రు
దినెడు చిరుతిండ్లి గని యువిదెంవుటంచు
గిజురు బొరుటకైద పెల్లి గిల్ల బొగిది వి
ఫెలతి యియూ రార్పు నతడు కాపురముసేయు
౧౦౫ సెరుమ నకులేక వయూంషక బోటి జెర
కునికి మాంజార్లబాంతి కాకతని కాయ

3 Suca 5

శిమవీక్షింపగా మరుభూమి యయ్యె
సారదారిద్రమ వీమ యెమనగవచ్చు
యిజాడ తెమిదెకడు
౨౦౬ తేజము సెడివంట బెరుకు దెచ్చుచు పరనా
రీజనులకమ్మి యాతడు
గాజుగడపినట్లు దినము గడుపుచు సుందర్
యిట్లుండి యతండొక్కనాడు॥
౨౦౭ వలనగుపుట్టిగొంచిబిగు
వాళ్లను సుంకపుకాసులన్వీజా
సలుకరసాన గెండ్లవియు
బిక్కమున సెస్సరకాయుబు త్రిలో
బలిదియునుంబింబంధుజన
సంతతిదర్శనభీతిలోను చుచుర్
నెళవులుజూచి సెంచునరి
గెర్గవానంబున నైరయంబునర్
౨౦౮ అప్పుడెక్కించుక వుబ్బు గానబడియిం

౯

త్రైయంత యొప్పి మించి వి
ష్ణుపదంబంతయు నాక్రమించి జనసం
మోహోక్షాంధత్వకృ
త్ప్రపలంబై గడు గర్జితప్రబలమై
సంజాతజంఝామరు
ద్విపులంబై యొక వానబట్టె వసుధా
విభ్రాంతపంకంబు గాన్
౧౦౭ అప్పుడా శూద్రుఁడిదె వర్షమరుగుదెంచె
నింక నెట్లని భీతితో నేగి యొక్క
దారుకల్పిత పేరంబు ధామసీమ
గాంచి యందుండె బ్రదికితి నాయటంచు
అంత॥
౧౦౮ దళమయ్యె వరుష మంబుధి
తలక్రిందుగ బట్టినట్లు ధారాశ్రేణిన్
ఝళఝళల్ మెరుపులబల్
ధళధళల్ స్తనిత ఫెళఫెళల్ విలసిల్లన్

౧౧౧ అంతటనాత్మలోకసుమతి
యంబుజబాంధవుదస్తమింపగా
నంతలునింతలుంగదమ
దాత్మజులాకటనేమి యెట్లైలెమ
త్వాంతవిభుండు దెచ్చ్యగద
గ్రాసమటంచుతలంచుచుండగా
వంతరెయునక్షైబల్లనగు
వానలయందలరితినిత్రరిన్

౧౧౨ దినదినమునఃనకస్రైమవన
మునకేగకయున్నదింటపైయిరాజదుగా
పెనువానయింతటన్ వెలి
చినసేగతిజోడమరిత్రచేతులతోడడన్

౧౧౩ సైటికెకపూటకైనియు
కూటికిలేకున్నకేపుగొడ్డలియెత్తన్
బాటిల్లదుబలిమినరా
ఘాటత్కారనడవికరుగగాందరమగునే

౧౧౪ అనితలబినాల్గుదిక్కులు
గనుగొనిసవుధారదారుకల్పితగణనో
ఘునిజేరిడెరకెగదరా
యనుచున్నపైసజేరి యాతడతికుతుకమునన్

౧౧౫ జేరి యిాబావమాని పిశ్వారినరికి
చెక్కలొనరించి యంగడిజెజ్జియంమి
యింటికేగుటకార్యమింకెటటిదేవు
డేసుకూటికి పనగవగానే మిగలదు

౧౧౬ వారివారెల్లనే టెటసెప్పగింప ౧౧౭
కడుపువిరియంగదినిపండ్లకుడుములెల్ల
వారికెంపలలాడతప్పిదారియున్న
వెల్లదినువనితనతెజికిచ్చిశలవు
కాపుసమరివిడెక్కడి

౧౧౭ చెప్పుండుకచేవుత్రైనధృతరకరునే
శ్రీపెలయసిరులాసంగడె
యిావేశ్వర్నసటంచుకృతనిశ్చయుడై

౧౮౮ పైడపుగా నెత్తి సెట్టిశిపూని పట్టి
నరకబోయిన యజ్ఞవిష్ణునాయకుండు
నిలునిలువుమింత యేటికి నైటనండి
దినము నూకేసి మాడలు దెచ్చియిత్తు

౧౮౯ అనిపలికి యాశ్చర్యమగ్నుండగుచు నత్తైచెట్టికిని
జమాయా ప్రభావసంపన్నంబగు మాడలము
డుపుతుండా గ్రంబున నొసంగి ప్రతిదినంబు నం
బురుమాబంధుబింబోదయంబున నరుగుదెమ్మై

౧౯౦ ప్పురితో డసేనియు నిప్పిధంబు జెప్పిన నీకునా
కుంబనిలేదని యనుచునంత లోసైసెట్టిబెట్టినగ
తివాన దెట్టిన వెలిచిన నదియును లంబోద
రుమహాదరంబుగా నెంచి యింటికింజని తన

౧౯౧ వాలుగంటికి ధనంబొసంగిన నెయ్యినవట్లయు
వస్తువుల సెూకంబుగా దెచ్చి కైనికల్తకల్త్యా
యుమ్మైనది మొదలుగా నతండును ఫామైవా

త్రిసువర్ణప్రదాయకుండగు వినాయకువల

నందినదినప్రవర్ధమాన మహా వైభవుండై యుం

డెనంత॥

౨౨౧ పెరుగింటి యువతి మండో

దరి యుసనది పద్మినీ సుధాకర వదనా

గురు విభవము జూచి నిరం

తర తాపము సూయక తనమది సలయుచునా

౨౨౨ టకసాడారు యమయింటికి నికపటెలో

డెల్సైగంబు నంలేనిమ

చ్చికతెలో ముచ్చటలాడి నీకుసరియే

నీమంతినెల్లెరుసు

మైకసత్యంబులుగా ప్రేమిపడుచెలో

నీకై వర్ధిల్లై భవా

ధికమ్మై యుండెడు పేళనేకరు గొనా

డిప్పు స్థితింగాంచుటల

౨౨౩ టకమాట దెలిసికొనవే

డుకమ్మై యుండు మరియెవ్వడుర్గా గా

దకయుండుపసులబడినే

వసుటిలవహ్నిదయుంబవగుటనడిగెదసెప్పుమా

౨౭ యెసెరిగినబ్రతుకేకద

లిబాంనడవడియుట్లగలిగెనింతటిలోకగాం

తాంనిక్షేపవుగంటివై

పైనేనియత్తైనగూంథముగవర్ధిలువిూ

౨౮ అనవినిపద్మినిసతివు

ఖాంజ్జవునర్జిరునవ్వుదెూంపనా

కుసువదిసందియుంబెతెంస

గుర్ధనమెగతిజెరునంచునే

వినదిలెడువద్విభుని

వెడదతెపైడివాంరెకాంరుజెం

ప్రినదియెల్లనేకువిను

పింబెదనీయెడదాంచేసెర్తునే

౨౯ అనినపుండొూందరీమందయూంనపలుకు

తెల్లినెచ్చితివంపునిపెరుగనుండ

నడచెనె నన్నెడె నీవనెం నాథుఁడకట
యిదియెనిజమైన నీమనమే తిమనవు
౨౨౮ అకటా నివిటులే చేటుబాటులకు లో
నైయున్న యిల్లాలవిం
తాకదా పుట్టిన నిల్లుజేడె బర్గవగలె
దీసెంవ్యనే తెండదె
ల్పకనెవా౦వారి కిదెల్పు నాప్తపదిదా
ప్రబల్గా బారెలు నే
వికనెన్నైని యియునే లబా లుపలుకుత
విన్నంతనే నెడేచెడిర్
౨౨౯ యిదియెరుంగక యున్న నాకే మిమెదువ
నీరు తెలియక యుండుట నీతిగాదు
చేరివరువేడు మిప్పాట జెప్పకున్న
చత్తునరిబోదు నను చునిస్సంశయమున
౨౩౦ అనిమంబోదరి యింటికేగుటయున
య్యాభాషిమారెయిచ

ల్లనిపూంబాన్పునవీడెమిచ్చిపతికి
ల్లాసంబుగల్పించియా
యనతోమిమ్మికనమ్మరాదుగదనా
ఘాయింపరుల్లల్లటే
ల్లసనాకుప్పెవరింపనైతిరనిలో
లాకోపమునఁజూపినన్
సుమతిరతికేళిమీఁదన్

౨౩౧ దమకమునగలవాఁడుగానదానినసంబం
ధమమానునయోక్తలవ
క్షమునగదియించికూర్మిగడలుకొనంగన్
ఇదిదలిపినప్పుడెసం

౨౩౨ పదబోమెడుగానయెరుకపరపకయుంటిన్
కొదవాయిదినావలనన్
ముదితావదితాపమేలమోమియ్యగదే

౨౩౩ అనియుతడుపెంచియునువేడనప్పుధటకి
యింతయోచోవుసంపదయెన్నినాళ్లు

నిలుచునా కొండనాతోడాడిలుపదగునె

బాలువిడుపుంబు తరితీపు చలము నెరుప

౧౩౪ శ్రీసుమతి యపుడు కుసుమశ

రాసోన్మాదమున నాగరాధిపకరుణో

శ్రీసముపలక్షిగంటిమ

మాసంపదలనుచు దెలిపె నాద్యంతంబున్

అంతటనది యప్పుడె చని

౧౩౫ మంతనమున నేగొలోడ జేరియుం జెలోదరి తెలో

నంతయును దెలిపి శ్రీవ్వారి

కాంతునికడనుండె గుత్త గల యదిబోరెన్

౧౩౬ అమ్మంజులోదరి చిత్రము బుస్సనుచు సూ

యాక్రాంత మెప్పెల్ యిమె

మేమెూవేడెదు బిడ్డలం గనిసియె

నింకెప్పుటిదత్త్వన

యుప్పమాంతం ద్రిగడించవె దుగదపె

యేప్పైన్ క్షన్ బాలుమా

ప్రాకుట్టిందురు గాక యింకను చువి
పుట్టిట్ల ప్రో పెట్టుచున్
౧౩౭ చట్టితెలో చట్టి పగులంగ గొట్టితనదు
పదరులకు నింటి బలుకుక్రలదరి కూయ
నడతుభయుపున గుక్రుమిక్రనక వెనక
వెనకకేదిగెడు నిజప్రాణవిభుని జేరి
కిగాఁడికాం శ్రీయెపుడున్
౧౩౮ తగ్గని సంపదల బొందల దావుదియుకటా
భగ్గవమండెడు నీకును
సిగ్గించుక లేదు డెక్కజైనెడు గాఁదె
పెరుగింటి పద్మినీసతి
౧౩౯ గిరికుచపుత్రి యులు గిలుకు గిలుకు ననడువన్
పెరపెరలు పుట్టిదేరా
పురమెటికి మగడు పుట్టిబెలో యుక యుంనన్
శ్రీనిశాంతి దెచ్చుకానిప
౧౪౦

పద్మిని జెప్పిన మాటలెల్ల దెలిపిన నతడే

నుసుసని పిళ్ళారిస్తర

కినన తడె యిట్టు శిరులు గెలిచితిననుచున్

౨౪౧ అంతే వేగి నగరానా యకరాల యమున

కరిగె నాతండు సుమతి యును నపుడె సనియె

వారి నిద్దరి జూచి యువ్వా రగాస్య

ఢధిక కోపమానస తాపమరాపుడగుచు

౨౪౨ ఓరులేకెటికి దెలిపితి వోరి యనుచు

సుమతి గొట్టించె ప్ర[illegible]మ[illegible]థ యూధములచేత.

యేరని వేల వచ్చితి వోరి యనుచు

నట్లె సేయించె నాడెగి నప్తి వాని

౨౪౩ యూ సుమతి యట్లసెగిలిగె వాంబుసరి

యంత యును సుదెళు పద్మిని యుధరు వగల

దూలిమండొదరికాంత తొనసెల

దెలిపితి నటంచు మిగుల చింతిలదు నాంగె

౧౪౪ కాఁపున వికర్ణవరాఁకర్ణ చేసు
కస్తురిలోనిటువంటి కార్యమే
రావివరింపవుం టెనని
రాఘవకృత్రికిలోను గాఁకని
వేవిశదంబు గానరయు
విరాదినమెల్లను దెలపకున్నెని
నివిధమంచుఁ జెప్పవచి
ఇరించెదనేడటుపైనయి వచ్చెదన్

౧౪౫ ఆనిబాలసరస్వతియు
జనపతికినిదెలిపెననిరసస్థితి మిగులన్
వనితకలశుకము దెలుపన్
దినకరుఁడుదయాద్రికరుగుదెదరియవ్వేళన్

౧౪౬ అంతప్రభావతికేళిని
శాంతవమునకునెని నాఁటిసంధ్యావేళన్
కంతునిభృత్యైనథరణో
కాంతునికడకరుగబోఁ శుకంబిట్లనియెన్

౧౮౭ శ్రీమ్మయిప్పంత్రిసుతప్రభావమ్ము వినుచు
విక్రమార్కవసుంధరావిభుఁడెకింత
దెలిసికొనలేకపోరునాడు పిలువబనుప
సనియెనవిజ్ఞాననయునయాస్థానమునకు

౧౮౮ చనియు వనికాంతరసమాసీనయగుటయు
నమ్మాన్యవైశ్వరుండితరప్రసంగంబునకవకాశం
బెసంగకయుంబు చరహాసంబునకుకారణాం
బుదెలుపుమనిననప్పెలువకలకలనవ్వి పరులనఁదు

౧౮౯ గందగనికార్కెంబుచేసెదవిష్ణైననసాంచార
ణాశియ్యెంబగు ప్రయోజనంబెనఖియయాపి
ప్పుటవనటకంబాలైనపాలికయునుబా
లికతోఁడెఫ్రెవికగలవాడవగుదువది
యెట్లనిననవధానంబుతోవినుమనియు
త్తానియె॥ యిక్కడికికథలు॥ ౧౮॥

భరత్తైరత్నావతీయును

౧౯౦

పురమొక్కటి గలదు గగనస్పృగ్గోపురరుచిరతమన్నారి శైల

ప్రకృష్టైపరకృష్టైశ్వర్య

కరశ్రేష్ఠ సకల్యైసకలసత్త్వోన్నత శ్రీ

శ్రీవిటరత్నవిదుడన

గాఢస్త్రైణ్య శ్రేణి యొకండు గలడాతనికిఁ

దేవేరి యొకతె వసుధ

దేవత ద్యైపాలికాభిధానవధనరత్నఁ

శ్రీపావకశశిరాజు

రూపావళికబారజనశిరోమణి సుంకరత

ద్రూపారవునందునిడి

వ్యాపారప్రవర్తించు తర యిటుక తనకుఁ

ఓపరత్నైని నికునికి గావించెరె

బజగెడి యనుదారుబావగారు

ఘొరునింటి గెూడ దచుప్పునగట్టివైచెరె

యతానని నిన్నెని దూరునత్తగారు

వాకిటిచెంతఁ గావలి యుంచెరె నిన్ను
గాఁ విడియను దూరు మామగారు
పెరటిలోఁ పలబాంతి పెట్టిరే మేనిన్ను
పగలాఁటి యనిదూరు వదినెగారు
౧౪౩ తోడికోడలు పగబాంటి వీడనాఁడు
నాఁగడెము నత్తరేపుడు వియ్యములవారు
నేరములెంచెద రుబాఁనిసల గుంపు
పతిప్రభత్తల్ప శయనుడై భయము జూపు
౧౪౪ యిఁకతినింటివారలు
కాఁరియము నరించు కతన కామ్మెనియంద
స్నేరజవెలెంచన నెవ్వది
జూఁరజనాఁయెయోఁ గవాఁయు సఖి కుస్మఖిప్రై
౧౪౫ శ్రీంచన యిల్లింటి యాఁరు రుఁక్లై నదాన
ప్రతినేక దతగుపాని వఁత్తు కెం--న్న
నింతకన్నను నన్నవి నేమిసేయు
నేర్తురని నెవ్వనంబున నిచ్ఛయించి

శుకసప్తతి ॥ శ్రీ ॥ ౩ ॥

౨౫౭ తనకు ననుకూలమగు నెక్రదాసి తెలోడ
మాలిమి యొనర్చి నెనయించి మంచి బెట్టి
దాని తోనెక్క నాడు మంతనమునందు
నింటివారలకన్ని కొత్తిళ్ళ నెడవి

౨౫౮ పరపురుషాభిలాషమది
బాటిలుటంతయు దెల్పి తప్పురే
పరిసరభూమి నున్న వలి
ప్రేంది లినైక నిదెట్టి కూర్చినన్
గిరివరగామిని సురత
కాలమునందు నినుర్దలం చుదు
ప్రరమని బోధకింత యువ
కారమె నర్పు మటంచు మ్రొక్కినన్

౨౫౯ అదిది గుల్పడి నే వెట్టిలరు గొడంగు
విన్నకాపర విలాదనే నిమికాక
ముక్కరయు కప్పలు నదాచ్చి మురి యుసన్న
చూడబాలక యిమన్నటలాడెదేమి

౧౯౦ శ్రీనిధి డాసా డీదానిన్

మనమున సజడుపడుపుత్తెట వాటలచెన

వ్వనితో ప్రసంగించి పసంపన్

జనె త్రవ్యర వచ్చి యదినిశా ముఖి వెళన్

౧౯౧ శ్రీవ్యని వా ట ఘో ర రా షసు బు నదిగెను

నిలిపి వచ్చితి నెకనిందు నీ టుకాని

ప్రరబవిన్ నిజన ప్రభా భూమి నే చటి

నైట్లు బో యె పెప్పంపని యెగుటయును

౧౯౨ అందరుసు నిధ బై యె ఘు నం తదడపు

చింతజేసియు సంకెత సీమ జైర

వెరపు గానక పాలికా తరలనయన

యాత్రలా సనె యొకయుపాయంబు గాంచి

౧౯౩ శ్రాదిస్సె యు రాదటంచున్

పుడెనెరిగియు తనా తనా క్ర రపూ రత యువశం

వదయిను షటాంసుపుడిగి

పదయుగళవుస్ద డ ద భిభ యువిరహింత యెల్ల

౬౪ బని యధి శ్రీయుణ్ణి నివ విన్నసర్గ వాంచి
యింటి నడకు పుట్టు తగలించి యెఱుఁగనట్టి
మునిటిష్టాయిరుడగాక మెఱలు బెట్టి
నదరిపడి లెబిగ్గ వాదావా మనుచు బెదరి

౬౫ శిశురక్షణాంబు నకుం బశురక్షణ మోక్షణాంబు
నకున్ల వేషు పకరణా సంగ్రహంబు నకుం ద
స్త్రరని గ్రహంబు నకుం బాల్పడి గురుజనంబు
లేమరి నంసందడింబడి యప్పుడంటి బుడిబుడి న

౬౬ డలతో నగరరక్షకా ధిక్షేప దక్షంబగు సా
హసంబు సహాయంబుగా నవయౌష్మలన
తపారకోలాహలంబులతో జంటయ్యె
రత్నశిఖ్యానే సన్నిసంబా వస్తుండును పవమానా
మింటికెగయునెరయుంటయె గనుంగాని దూరితక్షానదనంబున
ప్రవర్షమానసుండై నలయాధారవేణు వి
పోనియశాలాగతుండై నజారుండు వనిఝమ్మండిశవనవ

౬౭ రళ్లనజనిత చిటచిటధ్వానంబులా పూనికిన
రుండై యిచ్చటికి వచ్చియుండెనంతా॥
పుత్రా బాచరణాంబుగా త్రైలక్ష్యతా దివ
సంబు వెడసెడంబానియ్యంబుగా నయ్యెగా
రంబా పూరంబుగా గొని యుండ నివిసనర

౨౬౮ ఫూర్ప్రకృతకాండవదావాంబుదావారిం
ఫుతెరంగుసంబతివిశాఖాంతిప్రతాపంబుసూ
ఫుటవలనధనంజయాంభిదానంబునపుష్కరా
జృంభణావిధానంబువలనబ్రహ్మదష్టసనామ
౨౬౯ ంబుసంగృతార్థత్వంబుగావిహారింపంబొడ
ంగొ। నంతకవున్నపౌరజనసౌలోలాంపాలం
బుతెలాంజంటయ్యెమంటికెగయునెరవుంటలుగ
సుంగొనిదుంటికావచనంబునంబానియ్యౌ
శాలాంగతుంత్రైనబారుండునునిజవుంది
రావనపరుంత్రై క్రమ్మరియెనంత॥

౨౭౦ పారికనిజనాదిభయు
భాశవుదూరముజేసివాసియెతా
బాళిజనింపైనెగిచని
పండితిమందటస్నేభితిచె
నాలుగుదిస్ప్రలారసిఘు
సంబగుచేకటికంధరంబునన్
బొలుతదంతరాళవల

పుణ్యవతిఁ జేరి మహారిరంసయై

అచ్చటజారుని గానక

౧౭౧ యచ్చెరి యచ్చెరితమానసాంభోరుహయై

రిచ్చపడి తెచ్చికోలఘు

పెంచ్చిరిగ్గమరియు వానినెల్లెదనెమకేఁ

౧౭౨ వెదకికానకవాండునాపాల్డదయమెరుగ

పెడిదాశగసె యనిబవిం వేఁధిజూంచి

యుచటలెడెందెయెఖగినాండేమెయనుచు

నరిగిపంచిబెంసెల్లినరసిపెగలి

౧౭౩ యెరాంపూంరునిబాంరికాంరియులన

క్షైత్రుతురాంతాంశగాం

లేరాంసెరమువెరిదుంరకదయాం

లెలంగటాంక్షించరాం

పెలరాంగాంరవవలుంరగాంరతిసము

న్నెషంబు లీకుండుటఁ

రాంరాం కూంరిమి మింరజెరగయికొనె

శుకసప్తతి ॥ శ్రీ ॥

రాజారవిరాత్రిణో

౧౭౪ ఇప్పుడాయిందువచ్చిటిదేమియిరుసుచు

కొలఁపమునడాఁగితె మొముద్గురుజనంబు

గనుమొరంగుటకెక నెరప్పగాంచెఁగొలఁది

యొంటినేరంబు సైరించుటుచితమిపుడు

౧౭౫ శ్రీనిబతివూవియుజారుం

గనుగొనగావేకదూతికందిట్టిచున

ప్పనితనిరాశంబుగనె

వ్వనవునటికిదరమగానవుండవ్వైధమ్మె

౧౭౬ వెలువడిచక్రజూడకవి

వేకముగాంచితినే మొయంచుఫం

దిలికయిప్పాయియుందరసి

నిక్రముగానతడిందువచ్చిటే

గలుగదటంచు నిర్ణయము

గాఁదలపోయుచు నింకనేటితొఁ

బెలిసితెజారవాంభయని

D.837C
B.325

ఫ్రాయెనిజాలయు సీమదాయగాఁ

౧౨౩ చనియుగ్రభయముఁజెందిన
తనవారిం గదిసి బహువిధంబుల దానున్
వనరుచు నుండెఁ గవింటివె
జనవర యత్తథాప్రభారంబెల్లన్

౧౨౪ అవ్వధూమణి యదియేకార్యంబటంచు
నెంచకిల్లగ్రక్కయుప్పతించిబారు
గలయకడలిన యుల్లగుత్తిలిసిచూడ
వఠుగరానిది నీపునన్నడుటెల్లి

౧౨౫ తానునే తెల్లదెలియగా నానకున్న
నెల్లెదెలిపెద నీకిది యల్లనమచు
వలికెబాలసరస్వతి యనుచు చిలుక
పలుకనంతటి లోనప్రభావతెయైన

శ్రీ
౧౨౬ శ్రీ ఆప్రభావతి యంతఃపురాంతరమున
కరిగియారేయి మేదినీవరుని జేర

శుకసప్తతి॥ ౨ ఆ॥ ౨॥

బొంపుబోఁ కేరమని యెనంభోజవదన
వినుము బాలసరస్వతి విమలమహిమ
౧౮౩ ఖ్యాంతమరునాడుధరణీ
కాంతుడు బిలుపించె నజ్జగనెన్నహాని యు
ల్లాంతవిభాసితమణిఖచి
తాంతరపల్యంకికాసమాసీనోవాణాన్యై
వ॥ రాజమందిర ద్వారంబుచేరం జని॥
౧౮౪ నెలజేరక యుండకేల కొప్పెలుబూను
కొని యూడిగపు చెలుల్గొనిసినడువ
వడి మెత్తుపరుపు మంత్రాక్షతములియ్యో
పాల్పడి భూసుర భామవెడుగ
స్రెక్కె కెలాఁ రఘస్పైసుంబియేకాంతంబు
తెలుపుచుకొన్నైనె చ్చెలులుసనగ
నెదురుగా పరతెంచి న్ప్రవపేతాళిసమయంబు
వైగ్గడి కత్తియు తెచ్చరింప
౧౮౫ కౌరిపురివారిబాక్షుయి గుంపుగా ది
యమ్మయిది గాక యెన్నెశ్వర్య వేతార యనుచు

పలుకుబోయిలపరిభాషలలతినగవు
విూరనన్నారియరిగివాంచారమునకు ౨౦౨
ఆరిగినవప్రతిసేతాం
౧౮౪ త్రరమునగూంచుర్ండియద్భుతముగా నే ప్రౌఢ
శ్చరవాసమునిప్రసంగాం
సుకమైత్రినవిక్రమార్కకువలయపతితోఁ
౧౮౫ అప్పురాతాంవాంబలుకునన్నడుగవలువ
దన్నయడిగెదవిట్లేనియధిపము న్న
పలుకవలదన్నపతికియాన్పైవిచార
మంచునల్లదండ్లశూంకవస్త్రగుడువిభు
తత్పురావృత్తాంతంబవధానాయత్తంబ
గుచిత్రంబుతొం నవధరింపుము॥కధలు॥౩౫॥
౧౮౬ సంపూర్ణశైలావేతజపతపస్సంజాత
యఖిలజగత్పూతయైనమాత
జెడధినాయకునెలుబడిగన్నయిల్లాలు
నిఖిలపుణ్యాపుచాలునిలుచుపట్రులు

శుకసప్తతి॥ ఆ॥ ౩॥

ఉ॥ యఘుఘట్టిన ఖిలనాభిలకళ్హాల
యఘుతూరి కాచాలమదుచుకేల
ఘణిమోకవిజన్నైనపాటవాంత విర్ణన
వినుత సస్యవితానవునకుపాన
౧౮౯ యధిపతిసమాగమాంధ్రప్రయాణాసమయ
సముచితాంబుజనాళభక్షణావిమోల
ఘనగారుదాశ్వనపేటపటాతాబ్రారబారు
భూరిసితపక్షభైరికావకవెలయు
౧౯౦ జలమానవులజిష్ము జెముదాళిబాలునా
మిసిమిపాలుగమాలుమిట్టిపడగ
వరుణాండుపైచుపవ్వుపుబెల్లగోలనా
తరగతూరువుగట్టుదాకనిగుడ
వెళులపరంగులపారిగోలుగుంపునా
వెనక్షంబులలితిగా డప్పునజెలింప
సలిలాబ్జషాణాళి యచ్ఛపుల మెలునాసే
ఫేనపంక్తులు దరినానియొసగ

౭౯ నలరుమాంత్రమసేషాంసమాగతెంచు
కేళిధ్రిఘబింబపాళికాకృతికదంబ
ఖేలనాశ్మోలమదమిళేచ్ఛేళబాటి
కాముఖిసెల్ప్రామయయ్యోప్రగాలలాము

౮౦ ఇవ్విళేకెపులఁదుమికి
యాదితేటాలునేనెటిపాలుగా
నవ్వలిగట్టునేసరుద్రవి
తాంగనలంబురువెమెత్రలంబులఁ
ద్రుప్పగబెంట్రుచుజాదదగు
తెన్నెదిజెందెపువాటుగాగప్పె
మవ్వపునేలఫ్రసరుల
పుళ్ళనటెక్కనక్రదక్రదఁ

౮౧ ప్రసవులసమానబిసరుహ
విసరసరదూష్మళికలితవిభ్రమదావ
తోఁనముదయంబానదివై
చేసగుఁజలవకులగొడుగుబొమ్మరములనఁ (ెరు)

గొడుగు బొమ్మరము తలకిందుగా
త్రిప్పిన గొడుగు ఆకారముగా
వ్రేలాడు బొంగరము.

౧౭౨ వెండియునఖండతరతీరాగ్రవాకరయా
ఝా రం
యుబూంకనిరుతరప్రతిష్ఠితసవనపవనసఖి
ఘూమసోత్రమంబుశిలంబుధిభ్రమావిలమా
నజలపానవిమోలవేలావాకంబులయం
౧౭౩ దంబుబెండుబేరవనిరుపమానతటస్థైర్యసౌ
పితకాశాతిప్రకాశకుసుమంబులపుణ్యాన
విశేష్టతాప్రతిపాదిబిరుదబామరంబు
లసింగారంబునంబెంగింపసమంత్రంగభటభ
౧౭౪ టారావగారవాతిభీతనిజవధూజన
సమాశ్వాసవచనముఖరపథికతరణ్ణినికరం
బులుల్లసితపల్లభచర్యాసకాత్సర్యత్రై
ద్యతద్వీపకరాపంబులవిధంబునంజెలంగ।న
౧౭౫ భంగబావాక్లిష్టవనపరాయణాజసోత్ర
మాంగవలయితథవళవసనంబులువిమాశర
సమాయాతపాతవ్రాళిశకంచుకసమం
చితకుంతకైకల్పితభోగంబులైనాయగం

క్రొత్త నెం. ౨౦౫౬ ప్రాత నెం. ౪౦
గ్రంథనామము— శుకసప్తతి.
విషయము— [illegible]
కవినామము— [illegible]
[illegible] కాకితము. తెలుగులిపి.
పద్యములు. [illegible]
శిథిలము.
[illegible]
14-3-36

౧౭౬ బునంగనుపట్టనీరు గట్టిన నెట్టికొనకుతియ్యవా
ముతివెట్టులండురుగుఫలరసంబునంబడ్రైనరా
వునంబొందలివారుపెఁబెళిముఖివేళిమిక్షురసంబు
నతుంబొమ్మందుబూంపువేరుపనసపంటిరంబుల
౧౭౭ కాలువలనువింతలుగల్గించునా నా ప్రసూ
నవురందరసంబులనిర్ఝరంబులుభయపార్శ్వ
ంబులందెలుచునితరనదీకదంబంబులచక్రవన
ంబునెక్కలువనిక్కువంబిక్కువంటిల్లుతమనిర్ఝరపు
౧౭౮ ష్పులకుసౌరాళింపంబూనినకరణింద
ల్పికనకకుంభంబులతోరంభాస్తంభంబు
లనడుమవేదికేఫోరనప్రాంతులసెరసికొని
యుండుడొంటలకుం గెడింబివిరుచవనాంత
౧౭౯ రంబుముందరంగనంజెలువుమీరసప్తసము
ద్రాలెకీభవించివతెరంగుననంబుతల్పంబుసొం
కాష్టేత్రరించినవిధంబునప్రవాహావిజృంభ
ణాంబుజూపుచుండెనెక్కనాడు॥

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

౩౦౦ మణిధరనామకుడగు నొక

ఫణివరుడవగడముకతనబడియున్నదిబోలెన్

గణానాతితభయంబున

cascade
త్రాణమ్ముఁబొరలె ఝరవువెంటదేలుచు వచ్చెన్

torrent
౩౦౧ వచ్చునతని నిజాంచివరదవెంబడినట్లే

from
భీతినరుగు నొక్కభేకవిభుఁడు

కాంక్షితబుద్ధి మణివికాసితతత్ఫణాల్

గ్రంబునెక్కి బ్రదుకఁగలిగెననుచు

౩౦౨ ఘనతరతరంగఘట్టిత

జనితవ్యథనిజఫణాగ్రసక్తుండగునా

తనినెరుగడురగవరుడున్

జనియెన్ దరిజేరలేక ఝరవేగమునన్

చనువేళఁ దద్విధంబున్

౩౦౩ గనుగొని తత్తీరస్థాఖి కాలూందినఖిం

జనవరుడొకడిది యేతారా

యనినవుచ్చు మరియు సమ్మహాహా కిననియెన్

âr-tanin erugadu uraga varudun

zanien, dari jéra léca, jhara végamunan.

౩౦౪ ఆకటఫణిరాజ నీకు నాహారమైన
కప్పతలమీఁద యుండుటగాఁదె పెము
తెలియకేమరెర్యౌదరిజెర నలత దీరి
పటెంచితియని
దీనికబళిం త్రుప్నసుటనిం తిరెర్యుతలంప

౩౦౫ యిటు దీపించి బుద్ధియింకన్
బెదటము బెదించునైన భూషిప్రకుప
శ్రీదేవినిసూరుని యువక
వేదరిన భూసురుని పగిది వేగము వసుమిన్నా

ఆ౨
౩౦౬
కథ ఆకథవినుమనితప్పా
ధారధనకుతూహలంబు దరుమగవెంటన్
నాకపథంబునేప్రోవుచు
నాకుందవిభుని తెలిసెడనన దిట్టనియెన్

౩౦౭ తామ్రపర్ణీతీర ధరణిపైనేకయగ్ర
హారంబు శోభాంచియనగబరగు
నచటవెట విష్ణుశర్మాఖ్యుఁడుండె యొక్క
భూసురుండలరు నక్షతచరిత్ర

డాతండుసేకుమారి యనుభార్యతోఁగూడి
యఖిలసౌఖ్యంబులు ననుభవించు
నంతటనయ్యంతి యాత్మజాతులఁగాంచి
కడియంపుచేమాదుగాఁగదివము
౩౦౮ సేరుటయువార్థికంబున ఘోరతరవి
చారశరిమునుసతడర్థసంగ్రహమున
రిక్షించని యాంతని(వృత్తి)మెరిగి
తల్లియుసహోదరీజనుల్లెల్ల గదిసి
౩౦౯ భార్యయుండినవనమైనపట్టణంబు
పత్నిపేరున్నగృహమైనబహుళగహన
మగుచుగాన్పించునరులనంతయేల
యాలుపేరున్నవిధమైననధముడంత్రు
౩౧౦ యాగములనేయోగ్యుండగు
భోగములనుబాంధవ్యడౌసుపుత్రాదయలే
లాఁగనాహ్యమైనభార్య
యోగమువేరుండనరులకుబతేమెచెపుమా

92

2

3 Suca 7

౩౧౧ యంతదుష్ఖ్యైన నింటికి వచ్చియు
ల్లాలిమొగము జూఁచిన పృశితలగు
నిజయెఱింగి కాదె. బుఁ(రు)షులు వసిష్ఠాదు
లు సుసభార్యలగుచు వినుతి గనిరి
౩౧౨ ప్రజెల్లం టవ్రాఖ్యబిసుకర్ణ
గడివెడువేనెఖ్ల నియ్యకొంచము బెట్టర్ణ
బడరయుమర్పగేబెతికి
విడెమియ్యగభార్యగాకేవెనెకట గునే
౩౧౩ తిథులయందైన మరియు పత్నీకుడనుచు
బ్రాహ్మణార్థంబు సెప్పరె వాతివారు
సెకతిరూంపసిగాకుస్న సెూంసియుస్న
సెూంయునెడుమూ(తి)మునైన సుంత వలయు
౩౧౪ కాపునపునవివాహము
గావలయునటంచు డెలుపగానాతడుమే
ధావినియను భూసురసుత
పావనతరవంశజాంతపరిణాయము యెర్ణ

౩౧౫ ఋలునించి కెసుట మొదలుగ

చలమున నేమెండు భక్తిమిగుల చెంతింపుచుత

త్రైలకంఠి గురుజనంబుల

కులధర్మంబెంచి కేలుకెంబుర్ల దిరుగుర

+ ౩౧౬ తండులమూషమున్దవములు గాదెలనించి

విరాదబిల్లలమర్చి మేత్తబెట్టి

పక్వశాకంబెల్ల పతికెంచమున నుంచి

యేదికంబు గాబట్టి యూర్పైచు

నాజ్యతైలఘుతంబులన్నియు వాసన

ల్లట్టి యుందనిచోటనుట్టినుంచు

దధిపయోముఖరసద్రవ్యవంబూలెల్ల

మెంతులసందుమూలలనదంచు

౩౧౭ చిత్రుచిలుక్షాణ నమెుక యింతజేచ్ఛితలుపు

చిలుకుముదొంచి బేగము చెయ్యిరెండి

జెక్కెసు క్షేత్రవలపున చిమ్మిరె గి

వల్లభుండెల్ల యెడ తన్నజెల్ల విడువ

౩౨౦ యుద్ధ్వాంబు నమెలగున య్యంతి యెుంటి
తిం డికత మునని సెమడి కండ బెట్టి
నీరు పోశిన మేను తో నిలుప రాని
మనసుచే జార ఛ్నోగమ్మై తురకతిరిగె

౩౧౭ యింతనెవ్వారు యిన భిక్షమిడియెు మష్టి
కోపము లుసు మడింప
బెట్టినకరాం క్షేత్రజి యెుప్పిదము డూం పు
సగరిపడి యిందులకును మాం నైష్వరసుచు
పెద్ద పులి బోం లెరెుప్పునాం బిసరు మాం క్షి
నాం యిల్లిదినాం కాం పుర
౩౧౮ మాం యెడనాంసువమ్మదినుటకెప్పతి వి వాం
రాం యుంచు నత్త వది నెల
వాం యెుం డకర్ణ సరు బోం రవాం రలతెూంట
౩౨౦ కలికిమాంటలు కలకిల నవ్వు లాంరచూం పు
లుసు మాం వివిరుపులు కలుకునడలు
పైటజాం ర్పులును సెూం బాం న పాం టలు కెుపుట
సవరించు నీటు చేసన్నవగలు
గూం టి చివ్వులు తెచ్చి నెూం లు నెప్పగతెని
వేరపులు నెచ్చెలి వెన్న సరపు
మెూంపు (ది) ప్పులు బొమముడి రెు మ్మతాం టింపు
రాం నిజంకెన కాం వరం పు పైగరు

౩౨౧ మేలకసిగ్గులు వట్టికెంకులును తలపు
చాటునిలుకడలలతివేసటలు చూపు
గడియలారెవింతవగకానిగాంచె నేని
కెమ్మమారునిజంత్రంబు బెమ్మకరణి

౩౨౨ యివ్విధంబున చెవిదీరి యింటిపనులు
నూరునటుబెట్టి వల్లభునేలారుగెట్టి
యెల్లనెమ్ములుజారులకైదురుబెట్టి
సాగనిచ్చు విహారరనిశ్చలత విూర
అంత॥

౩౨౩ ఘంకంబుగా నూనెపెంకించి సెవరంబు
కెప్పగాప్పడ గొప్పకెప్పుబెట్టి
నేటికాంగులలెలానసేదజూచిరువార
మిటార్తరయనచూడుబెట్టపట్రు
చనుడూయిజిగిమించెకునగబూసినవూత్రి
రవిాంతిచగుత్తంపురవికెడొడగు
సురటివిచ్చినరతిడురయియుకొప్రులునెల
జేరాడగాచల్వచెరగట్టి

౩౨౪ జారుపైట బెరుగు బంగారుపూల
గాజుల బెడంగు జారత్నశృంగారములను
జెన్ను బ్రూపు మెరుంగు ధమ్మిల్లమునగ
వీధినేపేళ్లమెలగు నవ్వి(ప్రు)వనిత
అంతటముగనికనస్లం

౩౨౫
చింతయిడక వండినట్టి డెల్లను జారా
పాంతముల జెర్పనాతడ
సంతప్తధరూటి చేదయ్యెనెప్పగల౯
నీనదకలు గంటిగాడె

౩౨౬
గానీపే నగర జెప్పకారింబెదని
స్నైసంచు నేంటి సుంకరి
ఫానికెబెదరించు ఫులతొబొమము డెపెట్టె౯ (బై)

౩౨౭ అంతనయ్యింతి యొక్కంత యెళికి యూడ
ప్రేగులాళపవితీతయి—చేదము సవి
కన్నులుండంగ గదనన్నగదము సాగె

ననుచుచింతించి యొకయుపాయంబుగాంచి

౩౨౮ గ్రామదేవతయగునమ్మగారిగుడికి

దినదినంబునుజనిమహాదేవిమగని

గుత్తిగావింపుమేటిటకోడిబలియు

పొంగలిఘటింతునని మ్రొక్కి పైపోవుమగడ

౩౨౯ అంతటవిష్ణుశర్మజర
రాసలతాపము బర్వనెంతయుఁ

జింతవహించియుంచుకయు
శిష్టయొనర్చునదృష్టదాటయా

యింతినిజేష్ట్ప్లెమెలగ
నిమ్మకయన్నడు బెట్టెనేనినా

కంతియెంబాలుదీనికిను
పాయముజూచెదనంచునెంచుచుఁ

౩౩౦ వ్రాలివేలుపటతగునమ్మగారిగుడికి

దినదినముభ్రాంత్యనియెడితెరగుతెలసి

యిరుచటికెకనాడుమున్నగానరిగిశక్తి

వెనకగూర్చుండునంతనప్పనితవచ్చి

98

౩౩౧ అపూర్వప్రతిదినము సునే
నిపూర్త్రిఁ వేడుకొనగ నెన్నటికి కనే
వమ్మగని శుద్ధిజేసెదు
నమ్మిన నాకొంగ్రనికొన స్ఫుటగాఁదె
౩౩౨ అని ప్రేంక్రినసప్పలుకుల
విని ధరణీదేవుఁ డెలుగు పెకొక భంగిన్
దనరిన సద్దేవతబ
రినగతి నిల్లని యెసేవ్య లిక మెల్ల సనన్
నీమగని సంధుజేశెద
౩౩౩ నాంపూం టల్ వినుసతండు నేలుగుడుబడరాం
డెలాం పుగువయుతని కన్నపు
క్రమంబున కంచమరసిపె ఘ్ట్ట పుదిన పుర్
౩౩౪ అనెమె ధాం వినిశాంకరి వచనమే
యుంచుర్ వితర్కించియుం
తని శాంతంన కగివల్లిభున కు
ఖ

సృష్టింప నన్నంబుగా
తనిరాయంబున సంఘటించిన నిజా
గార్గంబు జేరంగవ
చ్చినవాడ్రై యుతడూరకుండకవద
శ్రీనిట్టనన్ భార్యతోన్

౩౩౫ తరుణీ యేమెవో తెలియుదు
తెరగట్టిన యట్టులున్నది కన్నులకున్
తెరువడుగుచు వచ్చితి మం
దిరమున శ్రీకేనిమియను చెడిలుపుదునే కున్

౩౩౬ యిన్నాళ్లకెరణి నేరవు
లెన్నకనే యిచ్చదిరుగు మిదియె మొదలుగా
నన్నవువస్త్రంబిడుచున్
నన్నుం బోషింపుమింక నలినదళాక్షీ

౩౩౭ అనుచప్పలుకులకప్పుడంతియు తనిందప్పుర కనుంగొ
నియుతండు నిజాగమన సమయంబున నింటిలోన
లేదని యలుసు। యింతలోనని వారు పికంఠ ల్వంబు

ప్రాప్తించెనే యని యును మది య్యేర్భ్రమూ విభ్ర
౩౩౮ మంబింతి యుకాంత లౌకంబుమేమోనుపలంబులు
పలుకంబాలునేయని యనుజుపార్వరా యు
గాఢ్యెయుతం డేత్తివిమరుంగనంగూ క్షుండి పలికెం
గావలయునని సిదాభంతీకరించి వంచనా పరుం
౩౩౯ డగునితనింబొమేషించిన వంచిదానన గుదునేయు
నియొంచి రావించిన సమంచితాన్వేశా కానీకం
బులు జూరలొకంబున కపింంచిన వ్రీష్మాశవర్గ
యునైత్రేరుంగకనిత్రేరుంగనమూటలాడినా
౩౪౦ టికూటికిరాటుదెబ్బతెంటిగదా యని తెందం
బునంగుందివినిందితరసనుండ్రైక్రసించెంగావు
నవేతానంబునసుండుమనిఖంజరిటంబు దెప్పిన సా
నుభంబునేమెనుపురచియుయ్యూరగవరుండేతత్ర
౩౪౧ థావిశేషంబింత మొబుఫుటనేయని యుష్ట్రైస్వనం
బునంబునంబిలికిన యులితిపడి యుష్వలికించవిన

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

మండూకమండలేశ్వరుం గనుంగొని యిపు డిట్లనెం
నని వగచెంగాఫునా॥
టికడిపెంగొలుత్సుకుం దిద్రియుని ఖంజరిటంబరిగె
ననిబిలుకవబి యింపనంతలొం జలజబంధుండుద
యుగిరిసాధవీధిం బొడలుటయు॥)

౩౮౧ తనుగొనియొం ప్రభావతిజ
గజ్జనకంజనరాజభాషణాం
జినయుకబిల్లపల్లులకు
నేవురితికీవ్వాదయుంబటుంచువెం
వానగ్రవాసిమజెరివ్వరి
యుంబుజవులోమునుకుళించువేళపొం
నినపనికేగుబొంకెలువ
నెజపురాంయునితెబియింపునకే

౫౦
౩౮౨ కప్పురపుబొట్టుచెమటచే కరగిజారె
చక్రదిద్దమువొంగారేమొం చంద్రవదన
యింతెలొంనొక్రకథవినుపి [illegible]ంతునసుచు
పలుకదొడగెనుఫులఖండమలులుకుచుండ

పరులనడుగరాని పరమరహస్యంబు
లడుగదగునె విక్రమార్కభూప
నీవెదెలిసికొనుము ముద్దుల్లలేకున్న [illegible]
రేపుదెలయనేర్పరింతు నీకుం

౩౮౩ అనియమాత్యనందనయ్యుధుఫుజాత
సంపకయుగాంచి యింటికినరిగెననుచు
చిలుకవశీయింపనంతలో జలజబంధు
డుదయగిరిసౌధవీధిశైబాదలుటయును॥

వ॥ ప్రసంగవశంబున నయ్యమాత్యతనయు యిట్లని
దెలుపం దొడంగె ॥

౩౪౪ మరునాఁడు విక్రమాంకుఁ
డరసి యుడివిసి కొని లేక యమ్మంత్రిసుతన్
బరిబాంధిక యువతిపరం
పరచే బిలుపించి కొని సమాదరణామునన్

౩౪౫ తెరమరుంగ నిలువ నత్త్రెరవ పరుల
నడుగఁ గాఁ దని యిక్కార్యవు డిగినపుడె
ప్రబలతరమైన జ్యోతిష్యరంబు బూఁపి
యుదలు తురగంబు తోఁడ జూఁడ గుదువిప్ర

॥ కథలు ॥ ౨౬ ॥

౩౪౬ ఆకథ చిత్తగింపుము ధ
రాధిప సాధువనంబనంగన
సొత్కతర ప్రసిద్ధిబొలు
చుఁ బురమొక్కటి యందు మందరా
ఖ్యాకలితుండు శూద్రున
యార్జితు దైత్యగునాతడింది రా
మోకనె వెంపి మేమి నతి
మోకదరిద్రత జెంది కుందుచున్

౩౪౭ కేలుచు వారల నేరు గుట్టి తెక్కులు వ్రాసి
హారు పువిరాజగము నెరియుపులు జేసి
భ్రమసి యేసాసల రసవాదములు లానచ్చి
ప్రకటించి రాజ వర్తికలు దెచ్చి
ప్రతివాసరంబు వెర్పుడగ చేరువ గట్టి
వాడంబు గాతెరు వాటు గొట్టి
వెల్లమందుల మచ్చి విషవైశ్యత వహించి
తరస్కరముల నెంతయు మించి

౩౪౮ మేచ్చవగయును గని చూచి పూటపోసి
సంకరుల తోడనెన గూడి బూదవాడి
యింట్లు వతించి యునసాతెడెమి యందు
కళవళపు జెందకూడు కోకయును లేక

౩౪౯ ఆంతనమ్మందరుండు మందార్తినుదర
ఘోషణంబున కయ్యూర్ధిఖ్యం తదేస
తోటగావించె కావడి పాటులబడుచు
నదియునేర్పు వృత్తి క్షురంబై ఫలించె

౩౯౦ అంతట నెక్కొన్న కడెంక
యుంబుజ బాంధవు డస్తపవికెలా
షాంతవయుజేరు దాంకబెంరి
యర్జర రానలకీలనెంతయుర్
జంతిలుచుండెరెలుతన
జీతపుబంటులు దానుచేతియె
క్రింతయుఁబెకనెమెసవి
యెగుతదియ్యఫలంబులన్నియుర్

౩౯౧ అస్త్రైలాం గ్రణికి ఘుటకాంక్షి వెలయు
నాంత డిరితికెకరరికాంరిపక్ష్య
ఫలపరంపర నుదర సంభరణావృత్తి
నడపుచుండగ వుందరుండలుకెబెండవిమి

౩౯౨ అక్కటదెలాంస తెలాంటయిది
లెస్సైన తదియర్యఫలంబులమ్మిదిలా
మెుక్కయుసాంకెగాంరితిగ
డున్నడుకెలున పచ్చి యెపుడూరా

పుత్త్రవేలేకనాకేడువు
మంత్రదులుబుద్ధికుసంగబూనిరిబో
చక్రవంతిపంక్తుదిన
సాగరటంచుగ్రసించెనెంతయున్

అంతా॥

౩౫౩ ఒకవిప్రగథ్రాంతర్రాజవరు
డుజ్జ్వలనీతివిదుండుధీరనా
మకుటతిదూరఘోరవన
మత్స్యవివారుదువిద్విషద్విదా
రకుటుకనాడువేడుకన్నుస
రాళవుగాభటకోంటితొండనో
డకయురుదెంచెనచ్చటిక
టత్రటివీక్షగావీక్షితాప్తుడై

౩౫౪ వచ్చిబడలికదీర్చుదువాంఛరకర్
రీఫలాశోదధ్వారంధరీవరింప
పవనములచాతనాపారభాగపిమిచటి
నబ్బునవియెంచికేలనిబిట్టడవివిడిసె

౩౯౫ తనమంత్రివరులతోఁ జెం

తనమునసేమోఁ సతోఁ టదనరెడుచోఁటఁ

మునజాఁతివాఁరలుండెర

ఘునియాఁవెలిఁ జసమునఘ్నునాఁ సమయమునన్

౩౯౬ ఘుటకుండంతటవేగువాఁరునొడువం

గాఁఢీరుడాఁరితివ

చ్చుటలెల్లన్ విని మంత్రులన్ బిలిచి యిల

వెంచ్చఁబోఁయి సంధించియు

త్రుటవెంద్ర్యైభవమెల్ల జూఁపుటను వోఁ

కాఁడోఁ విచాఁరింపుడే

మిటికర్ణపుసల్కైవెళకగుత

న్మిత్రత్వంబు మించెన్నదల

౩౯౭ అదియటులుండెనంతటిమ

పాఁమువాఁలిదిచ్చ్రటికేగుదెంచినన్

దుదిమొదలైనరింగియునె

దుర్గైనిఘాఁజయెనశకున్నియు

ష్టుడు మనవమట్లొనర్చినను
ప్రాభవపాటవనియోగారవంబు సెం
ప్పెదనరుఁడీవ ప్రేమ్ని గద
ప్రేమ క్రుగ్గునఁ వలయుఁ జగంబునఁ
౩౫౮ ఆనిన విని సచివులందరు
ననఘా మరియా తడింత యధికుండైనఁ
గొని తెచ్చి ప్రాజిలిచ్చిన
మనకుఁ దేవృమి యిది సమంచిత మనినఁ
౩౫౯ బుద్ధిసారాఖ్య సచివుండు ప్రాని పలుకు
డెంరసు మంత్రులజాచి సంతోషమయ్యె
మొదలనెంత్రైన సనాకు మేదులనిచ్చి
ధీరజంబు కవరుని సంధింప జనుఁడు
౩౬౦ అనినండిదియ్యై సంధాన సమతాప్పపాంభంగ
కారణాంబగు నతని ప్రతికార వచనంబుల
నుచేడి వుడి పడి యితండె మిమెరుంగు విచ్చె

౩౬౧ ఉండనుచు నవుదాఁచిన పరకలి త్యపైన
ఉనమాం త్పలం గూం ఛుం దనియమించియాం
వ్యగదూం తఁ చక్రవర్తి యిట్లనియె॥

౩౬౨ ఫ్రైకనికి దెలియుఁ వెరుక
నికి దెలియుక ఉయుం దకాం కృనినఁ ఉయుమితడె
టికి నెద్దగాంళ్లు వైచెను
ఉక టాం ఉబది యెల్లతెలియ నడుగఁ వలయుఁ

౩౬౩ ఉనిబుద్ధి సాంరు నెవ్వగ
వు నచూం ఫులు నిలుపఁగిలు వెలుగిచి ఉరుతం డెూం
ఉన ఘంత్ర వికస్థ
ఘను దంగాంనైన నెక్కాం శ్వవు వినుమాం

౩౬౪ మునువిని ఉయుందుదీరు నిస
మున్న తగవఁ వివాంరు దంచు నాం
తనిమ దికిఁ భవ ప్పులవి

శుకసప్తతి॥ శ్రీ॥

తానఖుచీవులబాలుబోలెనై

కనబడునీవుబల్లునుడి

కాఁకపుమాఁటలెల్లనాతఁడాఁ

డునువిరసంపుపల్లులుగ

డుర్మరిమోఁసవువచ్చునత్తరిన్

౩౬౫ మోఁసవువచ్చుటయరుఁడె

ఋాఁసునతద్గర్వభాఁషరిచటిస్త్రీగాఁలా

శ్రేసరులైస్తుతొరివిను

మాఁసవుయువుసువచ్చుమెరలకైవగడమరయన్

౩౬౬ అతడుగర్వయుక్తడాఁటయుగాఁకున్న

నెకనిదర్శనవుమవేషమ్ శ్రీశాఁర్యై

ప్రభుగుణాంబువిడిచిపరభూఁమికింతడూఁ

రంబువచ్చెనేప్పీరాఁశవునుచు

కాఁపునగేవాఁర్తమురుద్రై

౩౬౭ కాఁవలెకాఁదెనియిచటికిఁకర్తరికాఁశిం

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

భావినితేఁడాకవచ్చుఁ

గావలెనెన్నైన మనకు గావలెసుమ్మీ

౩౯౭ మనకీకర్కరికాఫలాళిగదనా

ప్రాజ్యంబుగల్గింపఁగా

వినయాపాకరము వానిన్నైయితఁడు దేఁ

ర్కలాసముల న్నాసతిన్

జసుదేరంవుసపెంగి విందులగతిన్

సంధించుటేతార్క్యిమి

పృవినాకున్ సరిఫాఁడు వీఁకుబుబియిం

పర్బెఁబులనిప్పట్టినన్

౩౯౮ ఆకార్యమా తత్కార్యక్రతానురాగులగు వివే

తెఁగులమాటలకు కేంపాటంపంబునా

మదించాటిన్నిడు। దుష్టనిరశనశుభానయ విష్టా

గరిష్టులగాఁ కనాలేఁచిత ప్రభురంజనవరా

శుకసప్తతి॥ (ప్రథమా)॥

౩౨౦ (త్ర)క్కుత్కులగుపాంరలుయువాత్కులెయది
యుట్లుండె।నతనింగనితాండితెచ్చితెనియుంత
దియ్యి(శ్ర)వాపనెందాంరంబగునాంపరరం
బిడవలయుంగదాయిాంకకరిశివనంబుకెంబం
౩౨౧ బగుటంబరా(క్ర)మంబుజూపకుండునేయుంటి
వేనిదానికిం(బ్ర)తికారంబియ్యిపాయంబు
పన్నివచ్చెదననికనెంర్పాంతంబునంగెన్నిపూ
టలునెడవినిజాధినాధుదెపదరపరసంబ
గునంగ్రికారంబుగ్రైకైనిబుద్ధిసారుండుత
దాస్థానంబువెడలె॥

౩౨౨ తటచలితచలదళచ్యుత
తెంటతెంటరవళ్ళాఠిఫలవిధూరణాకీ
పటుతరజలచరనికరా
త్రుటప్రైదనరారుచెరువుగాలువేజెరే
౩౨౩ చెంబనిబూనియిటకువచ్చితిమదుక్తి

GOVERNMENT ... MANUSCRIPTS LIBRARY

కొలఁదవపడకుండ నెట్లైన గాఁడునెక్కి
కార్యమునినాళ్లు దిక్కులు గనుచునుండ
దైవవశమున నత్యద్భుతంబు గాఁగ
౩౭౨ శ్రావ్యగతాగ్రకాంకవిధ్వాంతమంక్షికా
పుంజమ్మైతగు వెన్నెపుంటితోఁడ
బాలకక్రీడాతిపాటితరోమంబుచా
లంబైన యుత్తివాలంబుతోఁడ
సక్రమపాదపాంధాతిక్రుధానము
ద్ధనములో వెడవెడదాఁగ్లుతోఁడ
కరినిజస్వామికరకాష్ఠనిపాతజా
తంబునైమెరుగురక్తంబుతోఁడ
౩౭౩ కసనకంతోపరాధారకంబులగుచు
నమురుమురుంబ్రెరుపిణాబుతంబవములతోఁడ
నప్పుటికివచ్చెనొకయశ్వమల్పవేష
జాతిదెల్పగజలపానసంభ్రమమున

౩౭౬ వచ్చిజలంబుగ్రోలనిలు
వంబడగన్గొనిబుక్కిసారుడు
ద్వచ్చుతురత్వపెటుప్పవిన
యంబునజేరినమస్కరించియె
నిచ్చటనిన్నుజూచిసని
ఱెక్కబవాలకాలమునెదుగంటినా
మచ్చటవెల్లజేరమన
మున్నటినెయ్యపువలెంచికొందురె

౩౭౭ ఆదియటులుండెనీతనువ
నంతబలాంతపుబక్కెజిక్కెయు
న్నదియిదిమారురూపుబడి
యెక్కెటియిదుష్కరవక్షయాత్రయున్
గదిసెసనవచ్చవంటిచెలి
కాండొకడుండగనిప్పనాప్పుధా
ఘ్నదయమువొందనేటికిన
యోనసువింతగజూడబాడియె

౩౭౮ అనినవిని యుత్తరంగం
బునఘూనిసుమరవనిరుత్తానాబవాలకాలం
బునన్మైనబుద్ధిసారుం
ధనుసుకృతి విగావెనె యమ్మలతి యొమనకుఁ
౩౭౯ మామాయుల్లుదవనిమున
మామాట్రివావి యొకటి యుమరించినయు
శ్రీవించబ్రవర్తిల్లుట
యేమ్మెనంమరచువాడేనె గుణావారా
౩౮౦ ప్రకటవివాదవేదనవ
రక్షరక్షత్తినిసంగసంగతా
వరవివాతప్రవృత్తికిన
వర్జితయెంచకపల్లరించిని
వకుటిలవృత్తిమైత్రివిన
యాంభరణామదిగోరియుండువా
మకవాలైదంరువృద్ధాకధన
మస్తమునీకెరుగింపనె పుబుడుఁ

౩౮౧ ఓహోఫరినెక్కరెత్తివెల
ంబిచ్చినసుంగెంనితెచ్చిపెంష్ణా
శ్రీవేరివర్ధవమానునిగ
నేయుటనీవునెరుంగుదెకదా
యాపంబినాతడెక్కరెంత
త్రైననసుంబ్బైలకిచ్చెనవ్వి
తాపవ్రాతిప్రణోతమతి
వారికివెంకటేరివానికిన్
౩౮౨ అతడంకనెవిజెప్పుడు
సతతవుషూరారిసంతసంతలకత్స్రి
క్షితిపెరికెలెత్తితరుమున్
మతినరయుర్డింతయ్యోనవుత్రనుభాధన్
౩౮౩ పెరికెతేబాలుతననత్తివిరుగసెయు
డానిప్రైతానునెక్కునింతయునుగాక
నకటవయస్సైళిగాగబెవ్వనుబగుట్టు
నతనిచేతులలోచంగలవ్వగెట్టె

౩౮౪ ప్రురగాఁ న్నెఱదిరు నాఁక్లి సాఁగినభరం
బాఁవాఁనిసిగ్గెప్రాఁయని
ష్టరవృత్తిస్తనజూఁపి సుంకవులటం
చుఁగాఁలి యుంచుఁ వరాఁ
లుర యుంబాఁరగమోఁబినస్థదరవుఁ
లెంభాప్తిస్ఫైతాఁనిరాఁ
దళద్రైసాఁపదుకాఁళ్లు గత్తి విడుచుఁ
దత్త(స్త్రీ)దేశంబులఁ

౩౮౫ గౌరవమానేవదు నీరాఁస్పుగౌదవరయురుగ
గడ్డివె యురురవణంబు కాఁనివాఁవి
జంబుకాఁ దీశచూఁదుమిఁ బాఁయునెన
గు(రుపై)ప్రత్తి యాఁగోఁడుగుడువవలెనె
(ది)వ్యరిమాఁపటికైతన

౩౮౬ యివ్వునేకెత్తరదుక్కి రెయెనుషాఁతులుకెం
డివ్వులగెవ్వులజివ్వుఁ
(గ)వ్వనిదఁయుతపసులగాఁడిఁగట్టుఁ

శుకసప్తతి॥ ఆ౹౩॥

౩౬౭ ప్రకృతినాత్మకుండుకన
వారసితెమ్మనికూతుచెతికిన్
జెక్కుడుపారయియ్యెవడి
నెత్తదివెల్వడిచేనివుంచెప్పై
నెక్కినబూరుగూండిరవి
యింబిదినాంతమునందువచ్చెబల్
తెక్కులునామెుగంబునవి
దుబ్బునకెున్నితృణోగ్రఖండముల్

౩౬౮ తెంటిజనివానినుప్పులు
దింటిజూపాయింతపాటుదెబ్బకెునుటకై
గంటికిగూరుకురాదా
కంటికితుదిలేదుజిక్కకయయెుట్టుండున్

౩౬౯ యిటువలెనున్నదినాకథ
ఘటకస్త్రీగావెంద్రుగెలిచిగదయుండుదువ
ప్పుటువతికెనమేమెయి
చ్చుటికెటికివచ్చితనినజంబుకవునియెున్.

౩౭౦ అకటనేయుక్తిసుగుణారత్నాకరునను

-- తాక్కలు. అనేది సంశయము. తెలగకతాక్క
లు అనిదిదినారు. తాక్క. త్వక్క. D.

యిట్టిదురవస్థవచ్చెనే యింక మీఁద
నంతయును జక్కనయ్యెడు నన్న దాఁక
మనవు విను పింతు వినుము సమాన మాన
౩౨౧ ఘుటకునకవాంఛయమొదవెన్
బటుగతినీకుగలపక్షపాతమంతనిప్పై
నటింపఁజేసిమెలఁగుము
దిటములరన్దాక్షిణ్యామద్ధియుడవగుటన్
శ్రీనిధీరాగమనంబు సవిస్తారంబు గాఁ దెలిపి
వెండియుఁ॥
౩౨౨ నేప్రవాఁక్లెన్నెకశౌఖ్యాలెనేడు మొదలు
మెక్కినాఁళ్లుండుభవదియస్యాభోరమూర్తిన్
గాంచిధీరుండు పూర్వవృత్తంబటంచు
తలఁగునదిమాకుశుభముగంధర్వరాజ
౩౨౩ యిట్లెంయిడోఁసపంద్ర
వార్విరిగదినుమర్నదవరవసుధాధరముఁ
ణ్జెరినపిష్మటనిలుపుఁ

చేరువనైనపుడు వచ్చి చేర్చెద తోఁటన్
౩౮౪ అని పల్కి బుద్ధిసాగరుఁడు
జనియంతయుఁ దెలిపె ఘటకజంబుకములనాఁ
ఘనకంతటఁ బాఁరుబడి
ల్పినదివిని ధీరుఁడైక్రైన నగవలరన్
౩౮౫ తనమంత్రి సుముఖనామకు
గసుగొనుటయును తడుపై బికార్యము మీఁరన్
ననుచిత్తగింపు మనుచున్
జని యెఁదత్తురగము న్న చక్కటికెలమిన్
౩౮౬ చని కరములతో మొగిడ్చి బుధ
సన్నుతజంబుకబాఁ తివాఁడయు
త్పనఘుడనైనతేతము న
నాఁగతముఁ మురివర్తమానమున్
గని వివరింతుని ప్పుడెంక
కాఁరియచే వెతజెందినాఁడవి
తినమున నీకు గల్గువడ
దెరగకర్ణికాఁఫలాఁవళులన్

౩౭౭ యిదినిజమ్మైనెరెఫువచి
యించెదతక్కినకార్యమంతయు౯
డుదిసెకవిస్తరంబుదంరు
తెలావినుమాకటగ్గుందినాడేనె
డదనునదెలానపంట్లుదిను
నత్తిరినన్నైకసారిచిల్పెనె
జెరరినప్రీతినప్పైలుగు
చెంగటనిప్పులచెంచియుండెద౯
అనిఫూంఛిధిరుతోన

౩౭౮ శ్రీనపమగతిసుముఖనాముడవగడమగున
త్తైనరించివిగవచ్చితి
ననితెతిపె౯రవియుపశ్చిమాంబుధిగ్రుంకె౯
అంత॥

౩౭౯ రవిరాంకన్నదిగోరుపద్మినులుచ
త్రస్త్రీలుమోవుల్వుడుం
పవియోగవ్యధగుందబాల్పిడియెమా

మాండ్రీమముంగొంరుకై
రవణీలాకనము చెంగలించె నదిచం
ద్రప్రేమమస్తద్విలాక
రవిస్పష్టంబని జారలాడనడెరెఁ
గాడాంధకారప్పుటిల్
౪౦౦ ఆవేళ్ళన్ నిజకామినీకరగృహా
తాభీలదండావనీ
జావాలీకృతబాహువామలుడు మహా
యుక్త్రింబళాబ్బాదితుం
డావిభూర్తకకొంకరొంషుడయియా
త్మాకల్పితొంవార్తరువ
న్మౌవీరూంజిటతత్ఫలావనపరుం
డంమందరుండుండగాఁ
౪౦౧ ఘటకుడుబంపగానరిగి
కంపమెలుంగుతలంగ్రొంచియు
ఘ్ఫుటగతిబుద్ధిసారుడటు

దారుణగకర్ణికాంఫలాంశిఖాం

పుటయు తురంగముగ్రేనవె

ఖాలతికల్ దెగిపొంవపత్రముల్

ప్రోటితములైపడ్దబృధుల

తుండవిభాషలిసెంకునట్లునగ్

౪౦౨ అంతసుముఖునిదలచియుయ్యశ్వరత్న

మలమ్రపేషారవంబున బిలుచుటయును

యిదియెపంట్లెల్లదినపొయెనేవెలయునుచు

మందరుడుకోలబెబడవంకెదాని

౪౦౩ యిటువలెనెగిరితురంగం

బటుని టుబడి పాఱిపోయి యున్నదవనియెల

టిబెపంతరటాయని

చటులవృధగుండెమవికుజావింటిగదా.

౪౦౪ కావునసెడెల్లనుని

భావంబున నరయుమెరుక పడకుండినబో

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

సేవిధమనిజలచరవాక్

సావిభ్రాంతికినివేశ్తువమరవచింతుల్

రం౩ ఆనినియోగితసూజయయ్యధిపుడనుప

నిలయమునేకెనినిబిల్లపలుకరమ్ము

తమ్మినెత్తావితెమ్మెరతగ్రమ్ముటయును

యలప్రభావతికెళ్లిగృహంబుజేరి

రం౪ ఆంతక్రమక్రమంబునన

వాస్త్రరబింబముపూర్వశైలసా

ధాంతవిహారంగొకుంభమువి

హాయసమండలనామషట్టకా

ణ్యంతరధాతురాగమప

రాద్రివిమానవితానితాంతిదు

దాంతవిభావిభావ్యము

కురంబునసైజలరాసిగ్రుంకినన్

7 3Suca9

౪౦౭ ఆందంబు మోఁడూఁచు నజ్ఞ రేఖయు నంగ
పోఁవు పై తెలి నాభినాఁ వమలర
తలిరాకుపై మెఱుగ్గు నలరు మొగ్గయు నంగ
పెలఁవి పై వజ్రర వుత్రిమలర
పలవురి పైనంటు జలధి పంకము నంగ
గళవు పై కస్తురిక పుప్పమెరయ
కాఁలాఁ విఁ పై మించు కంచుకంబెనయంగ
జడ విఁరవుడి పుప్పొడిసరముల మెర

౪౦౮ లతను దోఁష్ఁ వధూఁ మములు పుష్పకరణి
నంగ యుష్ఠికనీల సంవ్రైన మెలసగ
గదలియొతెంచె రాఁ జసంగము సుఖైక
పరతఁ జెంది ప్రభాఁవతి పద్మగంధి

౪౦౯ వచ్చి సభాఁ చికీరము ని
పాఁరి తబాఁతురి మీఁరనాఁరిని
యిచ్చగణో ధినాఁ ధుగణో
యింపు తదాఁ ద్యుతిలేకయున్నని

వచ్చుతికి గుంకార్యము ర
యంబున గూడదు చిత్తగింపుమా
తచ్చరితంబటంచు మది
తంబుగ నెచ్చెలి విచ్చియిట్లనున్

౨౧౦ అంతపురునాడు విక్రమార్కవనీశు
డలయుమాత్యతనూజాత బిలువబనిచి
చనవరులుబెంత గొలువనాస్థానసీమ
జేరి సింగంపుగద్దెనాసీను డగుచు

౨౧౧ తెరమరుంగున గూర్చుండి తేనవాన
ప్రబలకథ జెప్ప నెచ్చిన బాపనవ్వ
యిప్పుడైన నదెలుపుమా యాలనవ్వి
పక్ష్విలాననము లనుడునప్పుడతిబలికె

౨౧౨ ఆడుగం గూడనికార్యం
బడిగె దవత్లెనిము నగజాస్యనితెలావా
డుడుగక రెయునచ్చి పిమ్మట
నడలి నవటవము నకునుద్వియుగుడువుసుమ్మా

౨౧౩ అడిగెటులంటివేని విను
ఘూపాంరిశాపాలురినుండి పన్నగాం
గదునినివాసమ్మైయులరు
కాసికిబోయెడుత్రోవనేదపు
ట్టిదుగదనాగమించినయొ
దానెకబోనెకలై తమత్రియ
భ్యుదయమునొందసాగె.తరి
నొందినవానలచేతసంతటన్

౨౧౪ అద్రుగులుకోడిగములన్నైయూకువెల్ల
దెంచిశాఖావితానముల్ త్రుంచివైవ
ప్రోడుపడియుండెనదినిల్పనేడపట్టు
గావ్మయునులేమితనయుందుడుదురుకొనగ

౨౧౫ అంతనెకశ్రైవుడా త్రోవనరుగువాడు
కెలనికొలననుసాహ్నికక్రియలుదీర్చి
చెంతబడియున్నరాయియూచెట్టుమొదట

జెట్టి విష్ణుశుదనుచు పూజించి చనిన
౪౧౬ అదిమొదలుగ తెరువరులిం
పుదలిర్పుగ తెచ్చి తెచ్చి పుడిసెడు నీళ్లన్
బదిరెల్లదుగరిరి ప్రాబల్
గదియించి చనంగ నచట గణాపతి నిలిచెన్
౪౧౭ వాష్టాంగి వరదత్తై పారచంగటి యూళ్ల
కాపృగుబ్బితలు పెంగళ్లు బెట్టి
నీళ్లు పెల్లువ గట్టని కటా గ్రవాశరథ
రాసురుల నారికెళఫలయుగొట్టి
యుండిగల నిండపు నూనెళ్లకెగడు బెరు
లకలంకభక్తి కానుకలు పైవ
నుప్పగా తెరువాటు గొట్టెడు పెనుదొంగ
బంటులాదాయుంబు బంచియొసగ
౪౧౮ నీడపందిరిచెంత గన్నెరు దోట
నమ్మి పూజించు క్రొత్త కానెరచినంచి

పెంతనిల్పినదాంరువే భూంతిపాత్ర

మమరగనుపట్టె నచటి విఘ్నాధినేత

౪౧౮ తనుదలంచినవేళ ధరణీధరకుమారి

పాలిండ్లభారునపాలుగురియ

పైడగనవట్రువెల్లులకీనికరిజూంచి

దాక్షాయణీభర్త తన్నదలప

మనసునిల్పమినెమ్మి మరుతపాంవంయ్రోలి

మన్నీడు తనుజూంచి మరలిపోవ

మవుబిల్వబంఫుకెమహ్మాంయని ప్రమథసం

ఘమ్ములు తనేపెరకమ్మలనుప

౪౨౦ నతులక్రైలాంనకీలాంగ్రహాంచరాళ

కేళికాంపాళికలునుకప్రాంలమరచి

కాంయమాంనమవాకేబచ్చాయజాంయమాన

మేదురాహెూందుడకయ్యేలంబెూందరుండు

౪౨౧ ఆతనికిపెరబిఘథిక

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

ప్రాంతము తనుజెనకకునికివటభూరుహాంప
త్యౌతతశాఖాగ్రవస
యొన్నతతటినీహంసకాంసముత్కరమయెర్చిన్
ప్రసమంరుంచున॥

ఉ॥ పాటలావనిజాతపటలదొహదముకా
సారాజ్ఞజలకుంభజన్మపుంతిర్
సహకారశుకభూరసాధారకరణారివ
న్యౌనంగశూలిఫాలాక్షివీక్ష
శాల్మలీఫలదండసంఘృత్తనంబుదే
సింహ
క్షణామరున్నదహాస్త్రిబులతము
పధికప్రహాంగణాప్రపనాంకణాపుమ
రీచికానిష్పగాం శ్రుఘటిపటిమ

ఉ॥ మహాత్మ్యైవధూస్తనహాంగదర్శ
చటులజంఘాటవాత్యౌళిజనసెపెళ
తాలవృంతాదిమూల్యప్రదాయకంబు
దేనరుసంతప్తజనమునిదాఘదినము

౨౭౮ తురగాంసాశ్రీప్రముఖ్యపౌండ్రతమహా
ఘూంఘంబువాంపంబులే
జరమూంశాంగతమైనగాంతికెదుర్లై
సాశేంజ్వలస్యందనం
బురవీంగ్రాంలకుమాంరుగాంలిపటవుర్
బెంంర్ దివిర్ మెల్లనె
తిరుగంగాని టులయొన్నాంగదినవుల్
దీఘ్రంబుల్లైయ్యేర్ గదుర్

౨౭౯ పడమటిగాంలిపెంటనేక
పాంరియుగ్రాంలవిలసిరసంబులై
జడిసినచిల్పగుంపునేక
పాంరియుఘ్రుంగమెసెవ్మసిల్లిఘ్రూం
వ్పడినగుంరాంనిసెన్లనిధి
ణాఱియునిర్ దనవాంపాంనంబుల్
బడిబడియుంపెనెూంయువర
భక్తుంరుసందగెదాంవఘూంమవుల్

శ్రీ జలజాప్తాగ్ర మయూఖపుంజకముఖ్ర్

సప్తాశ్వకాంతోపలం

బులసోకించి తదుద్గతాగ్నివనమున్

బోధించి వాత్యాసనా

నిర్వేగంబునగా ఘటిల్లిపతగా

నేకంబు పాకంబుగా

నలరించెన్ సమయూఖిపాచకుడు భూ

తాపాకరసంప్రాప్తికిన్

శ్రీ౨ జలమింకన్ నళినంబులాంతపభయ

శ్రాంతంబులై ముద్రిసం

ద్రినిలం దొంచనియుంబుకేళికయుప్రాం

తవార్నసరాప్పొందయుం

బులగాన్పించె ననంగ తీరనగరాం

భోంబాంతనీరాకరం

బులనీరాభృత్తకైన బల్చలిమలన్

బెల్పొందెనవ్వేసవిన్

౨౨౮ దారుణారుణకిరణసంతాపదశల
ననుభవింపంగజాలకయుంబుదములు
మెరుపులురుములుడొరగిభూమిపదికాయ్యె
దేశములనిబ్బెఘూమంపుతిత్తులగుచు

ఆవేసవినిష్టాసికు.

౨౨౯
ద్రైవసుధాందెవ్వదెక్కడాత్మపురియుం
తాంవెశితకుతుకంబున
సాంవటవుస్రష్టిత్రాంవనరుదెంచెవెసన్
౨౩౦ గమువేవెగంబునకాంవడివెడురువె
క్రసపుత్రాంతలకిరుకిరుమనగ
సకళాందిటాంప్రెబిగియుజుట్టినపటాం
చలమింతగాంశిచెసంచలింప
సరకులుంచినమాంత్రసంచిలెంనట్టగ
ట్టినయుట్టెనెతిలడ్డిగదనర్ప
కెనలైత్తిగదియుచెక్రినకాంవిధ్యాంవతి
ప్రైగట్టికెస్తకంబళియెుసంగ

౪౩౧ నాఁతపజన్మనిచేనీడలరయుజూరు
గాఁధవీక్షానిరాశత్వ్మ త్రప్పురంగ
వజ్రివజ్రియుతండుదువాఁగరపుంణ్ర్యె
వత్రైత(ప్ర)పవ్మైనయుప్పటవుజేరె

౪౩౨ చేరితత్థ్విశాలపానియుక్తిశాలాంతరంబున
ంబరికేర్నశికతాఁశీతలంబగుభూఁతలంబునవి
శ్రైనాఁధైతి వచన వులు ఖరుండగుచు వివధంబు
దింబిసవిధంబునంగంబళిపరచిసుఖాఁసీనుం

౪౩౩ డైయుచ్చైంగటంగూఁడినయుద్వనీసులవలనయా
చితెలాఁపలఖ్యంబగుతాంబూలసంబునం
బరితుష్టుండైయుండునందంబగుపందిటందెలా
రణాంబుగాఁవాత్తించినపసపుటాఁకులగు

౪౩౪ త్తులనత్తమిల్లనైతాఁఫులవెుత్తంబులుతాఁ
లవ్యంతంబులైదిశాఁభిత్తికలసెత్తకెనుటకు
ం(బ్ర)వెలూఁదాఁయుత్తచిత్తుండగుచు। దట్టం
బుగాఁసుక్ష్మలంబెట్టినసాఁరంబులగుఘృత

౪౩౫ క్షీరప్రాకారంబుల నుగ్గు విడియుగ్గలపు నిగ్గులు
గలపాలబుగ్గలు ఘుదాడిని ష్టంబులై త్రేబులై
నావడెూ వికలబాలకుల నుని చిజెూలలువా
డుచునిజమందిరాంగణంబులం బొాతె మెలం
౪౩౬ గుఫధికాంగనలంగనుం గొని ఘలా శ్రీర్వ ధుర్వీ
డగుచుదెంగటంజెలంగు నికుంజపుంజంబులం బరి
బారికలు సూపాక్షశాకంబులు పాకంబు
లుసె యునంతకు నిద్రాముద్రితులై నమయుంబగు
౪౩౭ టంరుకెలంకునంబొంకంబగు కెలంకున నకశంకం
బగుజలంబులం డెూగిసు సాత్రైవచ్చి యుచ్చు
టిరాయువానంబుల కాలంబవానంబుల
గుణాపిచందనస్వేతవృత్తికాదులు వుతాను
౪౩౮ సారంబుగా దాచ్చిచనిన ధ్వన్యవాన్యల సా
వారంబులడుగుతెరువరులకుదీనాలాపంబు
లకుదువార్గరనివేదనంబునెుందుచు। నవార
పిపాసాయాసులైచరితదియూర్వధికారి

౪౩౮ దత్తాత్రమలకపూర్ణకంబుగాఁ శీతలోష్ణాదక
ంబులయుదాభిలాషంబుగాఁ గుని ప్రసంగవశజ
నితంబులగు రాజకార్యంబులం బకాష్ఠి వరపక్షి
ంబులు వివరించి పేరాఁడు గ్రామిణుల నిరర్గ
౪౪౦ ప్రయాసంబున సుందరవాసి సంబేసెయుచు బుద్ధి
ధితత్రవిక్రయంబులుపదేశమాత్రంబులుగాఁ
జారాన్వేషణంబులు ప్రధానకార్యంబులు
గాఁ సమీపజనపదంబులనుండి వచ్చియు స్త్రయా
౪౪౧ జీరజీరవ్రుల పరిభాషలభావం బెరింగియుంత
రంగంబులుంగ రంగిమాగర్భమంబు దినావ
నానప్రాప్తలదూరంబును విచారించి
కళదానితుల్యై సంకేతలతాగృహంబుల కరు
౪౪౨ గుకుమారపాంథులవయోమదాంధత్వం
బు దిలకించి యుంచు విలుకానియకాలశౌర్య
నిర్వహణంబునకు మెచ్చుచు నత్తైర్థికుండు పూ
ర్వరాత్రంబున ప్రతియోజనవంశంబున బా

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

గరూఁకుండై యుండుటంజేశి శయనించి నద్రాఁ
ముద్రితనేత్రుండై యుండునంత॥

౧౧౩ తత్ప్రాంతరజనులసంతాపదశల
పాలుపరచనితనప్రతాపంబుకొంసి
కొంచపరచెనురవినాఁగకోష్ణమయ్యె
నతులయూఁమశయూఁనాంతరాంతపములు

౧౧౪ అప్పుడచ్చటగూఁడినయద్దవగాఁశి
చనియెనుద్దిష్టనగరవిశ్రాంతినొంద
ప్రుండుగుంకినపిశ్నారిఫూఁజేసెయు
బ్రాంవాఁణాుండునుచంగటిపల్లెకరిగె

౧౧౫ అంతటమేలుకాంచివసు
ధాఁమరవర్యుడవార్యనిర్గత
ధ్వాంతమునద్దేనరపాఁ
తత్త్వముజూఁచిదిగులజనింపలోఁ
నెంతయుచింతనొందితేరు
పైకడనోఁకనగూఁడదిదనె

కాంతముగాఁ గనిల్పగభ

యుంబగు చున్నదటంచు ఖిన్నయై

౪౪౬ యంతవిచారించు చుఘన

సంతమున సముకతన వెదవిచన రామినతఁ

దంతికత టాకమున సాం

యంతన విధి దీర్చి వచ్చి యుతభయ మెనయెఁ

౪౪౭ గంగెదుం బిగన్నై శ్రైరవ మవారి

గాఁశిపతి పాఁపాఁయం

చుంగాఁశిపురి వెల్పులఁ దలచి కొం

చుఁ బప్పుడిం బెఁ వధూ

త్తుంగాఁ యూఁతత శాఁఖ(క్రిం)ద దనకుఁ

డూఁదేవి యులేమినా

నంగాఁ బొఁరభ యుంబు బీమబిటుక

న్నఁగాఁ వడిఁ జూఁచు చుఁ

౪౪౮ యిట్లాశయ నించిని దుర రయెన యుకునికి

నక్కవిఁ జంమ్ముజూఁచి వృష్టాఁ(గ్రగన్యా)

యులగయూఁ వటప్పైనని యుంతగలదె

నిష్ఠురాంవంటివారు వర్ణింపగలరె
౮౮౯ సత్ప్రజాశ్రేణియుము ఉభవబాష్పకలెల్ల
నిబిడవనాంత్రకంబులు నెదుజడలు
వారిగతి ప్రతిపాదితీయు గ్రమరయు
నిమవాగమవిఖ్యాతి నెరయుమెరసె
నినిడజెరుకతనన
౮౯౦ వానతరఖ్యాతిజెందియూసుమపూంజల్
బోనములునదపగానే
తొమసగమెగమయ్యెవెలసెనిచ్చటనవనిర్
౮౯౧ ఆలరిమవారురువాగ్రణిని
జాగ్రపతత్రిభయంకరంబుగా
కలకలనత్రియోంబుధసి
ఖాంమణినిఫణితంబులుజ్వె
వెలగతినిదునిడవెల
సెర్గణానాంయుకుదన్నమాంటకుర్
భళిభళినిశ్చితాంధర్ననతి
భంగికి మెచ్చమిదొంష్మెుంటదె

౪౫౨ అనుమాటకు శైలసుతా
తనయుడు కోపించి మంచి తగవానేనిం
దునికిన్నైవిటు ప్రబలితి
నినుసేరుట వెలసినాండ నేమవిూరు మాంమా

౪౫౩ మునుపున్న యునికి దలపక
ననుఁజేరుటకతన వెలసినాండె గణాం రాం
జని పలుకనెల్ల శ్రారెట్నా
డెను శిష్యజనింప దివెయు డెందమున లెంనన్

౪౫౪ అనిన చలపాదిపెన్మైపాం దపాంగ్రగణ్యో
డిట్లనియొత్తైర్ధకుం డాం రయిత్తైవేళ
వేరికలవాంబు కతముననెరపులేక
లయుండెగన్లైగదాం యుని యూకౌనంగ

౪౫౫ జలరాశిక్ బవళించు శౌరినుదరాం
చెల్లెంకబాం తుదక్షి
కలితుఁకమున్నకరియుండ పత్రమున వి
ఖ్యాతంబు గాండాన్నిప్పా

కలలోఁ న(గ్రు)గణ్యోయుతర్కదనరునాఁ

కున్నెవు ప్రాఁ పన్నసి

గ్గలచే చింత యొరుంగ కాఁ డితివిని

కుర్బ్రాఁ పున్నైయుండగాఁ

౪౨౯ నాఁడిడనిలుచుపధికులు

కాఁనుక గాఁకెన్నియొసగగాఁ దెమరిని

కెనడవడిగలిగెఁ బుధి

గాఁనవృమత్ప్రతము పెంపకాఁరము కుమతి

౪౩౦ ఆనిలంబోఁ దరుతోఁ వటంబతి కుత

కాఁర్లంబపైయున్నచోఁ

నినబింబంబుదయంబు గాఁంచుతరినాఁ

పృథ్వీసుపర్వేశ్వ్రుడాఁ

త్మనగర్వోధరదుర్బుద్ధైయురిగె నం

తర్తద్రుమాఁ ఖుర్వగ

వర్నిరాఁ సంబునకంబికాఁ సుతుడుడు

పాఁర్ధరప్రభాఁ వంబునఁ

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

౨౫౭ వీతపూజాపరుఁడైన భూసురునితో
నేనిచ్చటన్ నిల్వలే
దతిసమ్మున్నతముతోఁ ఖలాంతరసప
ర్యాప్తిమోంలతన్ బోయెదన్
మతిఁజింతింపకుమంచు పల్కితలగేన్
బానియర్థ్యోశాలన్ బెదన్
బ్రతివేళాంగతపాంథబాంధవటమున్
ప్రాఁగ్రూంతవెయుండెన్ వెసన్

౨౫౮ ఆవెనుకనెలదుడరితి
దేవునితోననుచు వటమతివ్యథఁ జెందెన్
భూవల్లభ వింటివిగద
యూవగయుగు దేవునన్ను నడిగితివేనిన్

౨౬౦ ఆటుగనకనీవె తెలియుము
పటుగతినెడల్లకానబడకుండినని
చ్చటికల్లివచ్చిదెలిపెద
ఘటియింపుమనుజ్ఞ మన్నిరాయంబునకున్

౨౬౧ అని ప్రధానితనూజు గేహంబునకరిగె
ననుచ కీరంబు బల్లపై శ్శ్రీ సుధాంశుకాంత
నికరములనీరు జారఁగ నిలువఁజూచి
యాప్రభావతి క్రీడాగృహంబుఁజేరె

౨౬౨ క్రమమున భాస్కరుఁడంతట
కమలాసీనుఁ డయి కమలకరుఁ డంబికములా
రమణిరయ్యేఁ దగుచు గ్రుంకిన
ప్రమదాంబుధిఁ దేలి యాప్రభావతిబాలిక

౨౬౩ రాజవిరహాప్రభావతీరస్తుతంబు
స్తుతసఖీప్రార్థనాంశతాంగీకృతంబు
నైనభూషణాచయము నెమ్మెనఁదనిన
చేరననుదీరఁజూచి యాచక్రిరవరుడు

౨౬౪ అప్పనినుఁజూచి నప్పుడెల్లనయ్యమాత్య
తనయుతలఁపునఁబారెడుదానినైపు
నాశివిశేషంబు వినుమంచు నిలువఁబట్టి
గట్టిచలమునట్టిపడెనెట్టిపట్టికనియె

౪౬౫ తనమదిగన జాలకయు
తృసుపమముగు చింత విక్రమా కుర్డుడు పిలువన్
బనిచిన నమ్మరునాడున్
జనిరెం ఘన బుద్ధి తనయు నవినయ గరిమన్

౪౬౬ చనియుధా పూర్వ(క్ర)మంబుగా నాసీనయ్యె
మీన వాసకారణా బజ్ఞానా ధీసంశైన
యుష్మానవాధీశ్వరుం గురించి యాస్థా
నంబునం గల జనంబులు నిజమధుర వచనసు
ధాసారంబున కుకర్ణాంజలి పుటంబు
లెన్గ నక్కంజనయునయిట్లనియె ॥

౪౬౭ పరులు దెలియంగరాని యీ పరమగోప్య
మైన కార్యంబు నీవునన్నడిగితేని
నృపతి జారులకెడసిన చపలయనెడి
కాంతతోం జంటయుగుడువా గాథ వినుము
కథలు ॥౧౭॥

౪౬౮ సారా(ష్ట్ర)భూమిలోం గుణా
గారవు డెసుస్లే పతియెల గాదగు విభవా

శుకసప్తతి॥ ఆశ్వా॥ ౩॥

ధారంబను పురిగదకా

ఖ్యాతిరుండను నెక్క భూసురాగ్రణి వెలయున్

౧౮౯ ఆతనికి బ్రహ్మగ్నులబెట్టినట్టి తన్నైలు కంచు

బేరుదల్పులు బాలపాలుబోసి

యూర్ధ్వవచ్చునసంగనొనరు బావడితాళు

వారంబుచిన్ని గవాక్షులమరు

వంటకొట్టములు బలు వానవించిన విడై

పట్టెమంచము తోడిపడకయిల్లు

పడసాలమును గిలిపందిలిపసిగాడి

కాయధాన్యములున్నకణాజములును

౧౯౦ పెరటిలోనారికేళజంబీరముఖ్య

నిఖిలఫలవృక్షములు మించినట్లభావి

సమరసవృత్తింటి నిచ్చ కల్యాణములును

పచ్చతోరణములు మించబరగునతడు

౧౯౧ ఆతని ప్రియపుత్రి యగుచపలాంబ యొకతె

ప్రేమపోషింపనానాటి పెంపడుకెదగె

మరుడు మరచిన సాము వేమరు మేసియు
దలచి సాధనగరిడెలో ధట్టిగట్టి
౪౭౨ ఆంతటనక్కన్నియయునెక
యంతరాష్ట్రీణికి నెనసంగి యుక్కథకుడుగే
హాంతమున నేలిపికొనియుం
స్వంతటమోదము జనింప నాదంపతులన్
౪౭౩ ఆరీతినుండు నంతట
నారమణీమణికి యుప్పసాగము మొదవన్
గూరిపిరివరునితో ముద
మూరగతలిదండ్రులకము వహాంతర్మునందున్
౪౭౪ ఆరేయి చపలమగనిన్
జేరుటయే నాని యేమి చెప్పుదు మోనా
చారమెరుంగని యాతని
గారామొక్కింతయైన గానక చనియెన్
౪౭౫ దినదినమునిట్టులూరక
చనిచని యామీదసిగ్గు చాలించి ముదం

చెనయుంబై నెనిచూంచియు

కనదయ్యోకే వాని సురత కాంక్షా గుణాముల్

౧౭౬ తలుపు చెంగట నెంత నిలిచి యూంకర్షణా

శ్రీ లేమి తను దానే చెరనరిని

క్రముక ఖండవములియ్యగాం బెూంయి సంగ్రపెడ

స్నేష్ణమది నిశయ్యమీాం డును నిచి

కదిసపాం దవుతో త్తగాం బూం నియుం గెకలె

తసూ్యతిఁగనమిభీ తిల్లిలేచి

ప్రేమగాం స్వదపల్లరించి ప్రత్యుత్తర

స్థితిగాం నబడకున్నబిన్నబెూంయి

౧౭౭ శాం స్త్రపాంర క్రమాం నంత జాం ద్య్యదైన

ధవ్వునిగనియుస్వరంచును తలుపుమూం సి

గుబ్బకవమీాం దిపద్య్యదనెం గుబరచి

నెలపవళించుమగువకస్త్రీరు దెరుగ

౧౭౮ కవగూం డింమెడబాం యుగాం లేనిమిధునంబు

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

కాంక్షవీక్షించియాంకారడెందాగు

వనొర్వైన్వైపెల్లత్రినం యాటలాడెదివధూ

వరులవేడుకరుభావమునసుడుకు

భాగ్యంబుగలసతిపతులనిర్భరయురవాః

క్రీడలకెల్లగుల్కిశ్ణాపుంగు

మదనకేళిపరిమ్నానాంగులగుదంప

తులయందమునకుజెంకు

సువర్ణనివర్ణక్రుతరుణావయోంవుదాంధ

గంధశింధురగవునలఖండసాఖ్లి

మెంతగల్గియుసంభోగవిశేనమైన

నెల్లుభరియింపగలరుమవిార్గవువిశేంద్ర

వగలెల్లనింటిపనులకు

నగపడనెకరీతిమరచియ్యైననునుండుర్

మగువనిశాముఖమైన

జిగులుపడుర్గమగనివగగణింపుచుమదిమోర్

పత్తికాపురమింతరటాటెయుగాయంచు

తల్లిపెల్లగు వంత్త తల్లడిల్లు

జాయాంబవాలజ్ఞప్తజామాత్యజాద్యుతే

తండ్రియుం దందడెందమున గుందు

శ్రీనాథమెందినయ్యైనకుడుకుడుగుర్ణామెంచి

యుత్తమాడెత్తుమాటాడవెరచు

తాజెప్పుచదువులింతకుదెచ్చెగాయుంచు

మూమమెమునవేలెకవెయ్యమువాంచు

క౧ సువర్ణమెరుగనివారలిష్మగువేకమి

లెయిప్పమున్నదికెూమగడెల్లదనుచు

నాడుకెనజెత్తు రక్కటాయూండుబుట్టి

పుట్టిరాదుమమిూమెూకమునవేరం (వు)

క౨ యిట్లువర్తింపనెక్కెనాడిరులుగవియు

వేళకారాత్రింతరాపెక్షవెంటబడగ

నింటివారికిజె ప్పకనేగిచపల

మగుడమెపురుగూరికైబుద్ధిమంతుడగుట

౪౭౩ ఆకేళియివానిచెలికా
డారాఢ్యుండనగబరగునాంతడుతదా
గాంరవుననపడకయింటను
దాంరతదాంగవునకాంక్షుడైపవళించెఁ
౪౭౪ అంతచపలాంవధూంటినైనమంచి
బుద్ధిబుట్టదెమగనికాంపూర్ణదైవ
కరుణానవకేళిగేహాంబుగదిసియుచట
వాంనినిజనాంథుడనిమదిమోంనెంచి
౪౭౫ చేరంగాజనియుక్తాంయుధిపమీాం
చిత్రంబురాంకుస్తే
వేరితిఁబదేసెవేసెయురువనిమీాం
శివన్నశిక్షించిరేయి
నేరంబైనసపాంపభాంగ్యముగదాం
నిష్కారణంబిట్టునాం
పేరన్నేమదికంటగించదరుపేం
పేమీాంకునన్నెచుటల

౪౭౬ ఆనిర్దైన్యముతోం బలికిన
వినియాంతడు మదనవిశిఖవివశుండగుచున్
మునుబాని తెరగెరుంగుట
నెనసివ తమిసురతకేళి నింపుఘటించన్
ఆవెనకవుగడుగాందని
౪౭౭ భాంవంబున దెలిసి సిగ్గుబడియుంతటికేం
దైవాంధీనంబిదియని
భాంవింపుచు చపలవృద్దుల భాంషలనని యెన్
౪౭౮ యింతమోంసంబుజేసి నాంయీంబువెళ్లి
నపహాంరించిరినికనేమియైనకాంర్య
మయ్యెనేకదయీంకతినను దినంబు
నష్టమస్నించకున్న ప్రాంణాంములు విడుతు
౪౭౯ ఆనివరికియుదియెమొదలుగ
వెనుతియట్లకయుజ్జయిన్నె వెశలనెల్లన్
జనుదెంచువాంనిరతిన
వనితాంమణికితని వివేకవతిర్నిలమోణాగెన్

౨౦౦ భర్తకు ప్రాతకాంపాసనాగ్ని యొసంగి
దుడుకుగా ముంగిట తొంగిచూంచు
నాయకునకు మజ్జనజలంబు ఘటియించి
తాంపియింటికి నేగి తడవుచూంచు
ధవునిచెంగట యిష్టదైవపూజ కమర్చి
తలవాకిటికిఁ బోయి నిలిచిచూంచు
పతికంచమున శాకవితతులు వడ్డించి
నిలువగూండదక గూండదన్ని చూంచు
౨౦౧ నెంత బాళియెు కానకనయ్యిందువుఖికి
కూర్మి నారాధ్యరాకలు గూరుటొకటె
గాని ప్రాణేశుపరిచర్య కానివావి
రుయ్యనేమంబున రర్హ్యనయ్యతనుమవామ
౨౦౨ త్రివిలోనేటినీటికి బోవుచో వెంట
వెంటవచ్చితిసుమీ విద్రుమోష్ఠి
పొరుగింటి చెలిగూడి సరసముల్ బల్కుచో

చెంతనిల్చితిసుమీ దంతిగమన
ముంగిటిజననితోఁ ముచ్చటలాడంగ
నిల్చియుంచితిసుమీ టెక్కులాడి
పదరయింటికిచెలులఁ (వా) ర్థించియును పుచ్చెఁ
తలుపుమీటితిసుమీ తతనితంబ
క౦౩ యనుచునారాఘ్యడెంటిపాత్రైనవేళ
నవ్వుఘమ్మరితోఁ డవెఁవాంబుదెలుప
నప్పుడంతియునవినీవుజెప్పనిల
విసరనా కన్నులెందున్నవనుచుబలుకు
యీరీతినుండునంతట
క౦౪ వారలయందములుసవసవలు గావినియు
యుచ్ఛ్రిల్లగుజగుజలచేఁ
బారునితోఁ చపలవలపు బాంచల్యముగాఁ
వేచ్చెగదబెదదముసకిక
క౦౫ నిచ్చటనదయూఁదగూఁడదెటకైనియునే

శుకసప్త॥ తి॥ ఆ॥౩॥

వశ్యౌదరమ్ము తున్రైనన్

విప్రులవిడినడవవచ్చు వెర్వనుమదిలోన్

కం॰౬ ఆనినభయమునొంది యాతఁడాయబలయింతి

నావాస(శి)యుజేయుం గజనునెవునకు

ననుమవారింపవినక దియుతనిగాం డి

రొరిగెతెగియించినిర్భర సురతవాంఛ

సీ॰౭ ఆరీతిం బహుదేశముల్లడచిపో

నారాండ్రు ఢా తాంగనా

గారాంబుకదలపొంసి యొక్కయుడని

కృష్ణైనచోం దానినా

నారతన్నాజ్ఞలభూషణాప్తికొనియా

నందంబుతోండర్బురిన్

జేరన్ తప్పపలాక్షియుర్వగవజ్రు

ఝైర్గా త్రృమి త్రోకిర్

కం॰౮ వింటివా విప్రవరా కనయువ్వెలదీసయు

తగనికార్యంబొనర్చి దుర్దశ కలిశించె

గానననక్కలనదుగగారానివిలాంస

వాసవపోతుఫ్రువురనివెయురసికనను ము

కం౯ తెలియగజాలరున్నవగ

లెంచెదరేపనియింతికెగెన

ట్టెలువయుటంచుతెనియులు

జిల్లకచిల్లవచింపనంతలోం

బలబలవేగవచ్చినప్ర

భావతికోళిగ్రావాంబుజేరిచం

చలమతినాతిరయిన్నప

చంద్రునిపైందికగోరాంరిచేరినన్

కం౧౦ చిలుకవీక్షించికలదువిచిత్రగాథ

యదియగాథసరాంజరాంగాథరెంక్షి

యనుచువచియింపడుడెగిభాంషాంర్ధనాన

మాంథుర్యమాంథుర్యాంతసాంధురీతి

కం౧౧ చేరియున్నికథలుసెప్పుచుగనేలెక

విక్రమార్కధరణివిభుడుపిలువ

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

బను వనెగిమంత్రితనుజాంతతత్సభా
ప్రాంగణంబున నెరమరుంగుజెంది

౧౨ తనదుకథలకు కదళికాంతరళనయన
యూంది గాంగల్గునంతఃపురాబ్జముఖులు
పుష్పవాసప్రముఖమంత్రిపుంగవులును
వచ్చియుండుటదెలిసియువాప్యమనయన

౧౩ సభవారెల్లనుస్వప్నమాంనివినుడీ
సర్వంసర్వేశమండల
ప్రభుతాందెల్పెదవిశ్రమాంర్తన్నపచం
ప్రాంసాంవధానంబుగాం
శుభదంబీకథచిత్తగింపవలెనం
బుద్దెల్పజొప్పెన్సుర
షట్ఛరకోవనికామరందరసవా
బాప్రాంచురిబాంతురిక్
యిక్కడికికథలు॥ ౧౮॥

౨౧౮ గంధవతీనామకముత

సుంధరసుకపురముకరవు శోభిలు భాస్వ

త్సైంధవచయాతిపత్రిత

బంధురమణిసౌధకేతుపటపటలంబై

శ్రీనగరరత్నమై యలర్

౨౧౯ మానధనుండనగ బరగు మానవపతి త

త్సూనుండభిమానధనా

ఖ్యానవనియ్యుండు వెలయునధిక ప్రజ్ఞన్

౨౨౦ ఆతడు జనకుని వెనుక పట్టాభిషేక

మవధరించి నిజామాత్యులాప్తకోటి

యును దినంబును విన్నవించిన వివాహ

మెల్లననిని ప్రలవాయిందయి యుండెనంత

౨౨౧ జనవరులందరు నొకనా

డనఘా కల్యాణమెల్లనసే గారణమే

మని యడిగిన వారలదెస

గనుగొని యభిమానధనుడు దక్షప్రణతిన్

క౧౭ ఇట్టిది యుడుగనె తగదే
పట్టిన మానక రుకకేక పలుమారు మొర
పెట్టెదరు గానడెవిపెద
గట్టిగ కామినుల నమ్మ గారాదు మదిన్
పురుషజనవంచనార్థము
క౧౮ సరసిజసంభవుడు తనదు సామర్థ్యముచే
నిరుపమముగ నిర్మించెన్
దరుణులమాయోపజీవితాచర్ణాంగతులన్
సీ౨౦ జల్పనము రాక ముసుప విశ్వప్రపంచ
ముంత యిసుపాల్లద్రతమెు నర్భి యుడబికొండు
నేమి యెరుగని కరణిక పానబాలవై
చేష్టప్రకటింతురవని రాజీవముఖులు
సీ౨౧ చినార్విరి చన్నుల కన్నము న్నగడెమాంచు
లోకప్రమోక్షణాలోలచింత
కలికి చూపులవాడి కన్నము న్నగమించు

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

శురుచిరోజ్జ్వలత్ప్రణికరణాపటిమ

కటితటీచక్రంబు కన్నెవున్నగదీర్ఘ

నవ్యతవాక్యస్వాప్రసాతశక్తి

చెన్నారు మెప్పిమిన్న కన్నెవున్నగజోజ్జ్వ

జనవిన్న యుక్తతసాహసంబు

సీ౨ గాంధబాంధుర్యధుర్యత కన్నెవున్న

బెడదము గంభీరజారసంభోగవాంఛ

కవులముఖులను యుప్పొనాంగమము కన్న

వున్నగాంగల్గువాపసమూంహంవెల్లి

గీ౩ పైత్రికుయిగలవాడైనన్

జక్కినివాడైనరతుల చతురుండైనన్

దక్షరుమగనికినిక్కం

బక్కటజారునకు దక్కినటువలెనియువతుల్

క౪ మగువలుగరగరనైతగు

మగవానిజారుంబిపిడుమగడైనగదా

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

తెగుదుష్టుంబనుకొంచున్
దిగగారుదురపుడునెమ్మదిన్వగమిస్లున్

+ సీ॥ గజకర్ణములకెంత గల్గినగల్గనే
కలికినెమ్మదికినిల్కడలు లేవు
కమలచూపునకెంత గల్గినగల్గనే
కాంతనెమ్మదికినిల్కడలు లేవు
చలదళంబులకెంత గల్గినగల్గనే
లలననెమ్మదికినిల్కడలు లేవు
కారుమించునకెంత గల్గినగల్గనే
పడతినెమ్మదికినిల్కడలు లేవు

ఆ॥ జలదములకెంత గల్గినగలుగనిమ్ము
కమలనేత్రులమదికినిల్కడలు లేవు
కావునవధూటికల యిచ్ఛకంబులెల్ల
విశ్వసించినమగవాడువెఱ్ఱివాడు

బిసరుహానయునలుమాయా

క॥ గ్రసరభమరివారిపుందుగారాదికదా

అసమానమనీషాఢ్యులు
వశియింతులె యరూఢప్రతిమప్రాసినయింటన్ +
సాధ్వునవివాహవిచ్ఛిత్తి
౧౨౮ గావించితినను చుపలుకగా వారలయా
దేవా సర్వజ్ఞుడవిటు
లీవాక్రియలాం దవచ్చునె యివ్వేళన్

౧౨౯ అలంచిచూంచిన నాటవెంఠిల్లంట నెకతె
గాంక సతు ప్రరువెల్లజారసంగమసుఖైక
పరతజెందిన వానిపై కరుణ్కిగురియు
పంటవేచందమున బండు పాండిన్నేం (చ)
అలిమిరువరు సయుమానుషమున్
౧౩౦ గలరాజుల యింట్లన్ కన్యకలుపుట్టినదన్
దెలిపిన వరించి మరి వా
రలనగరికి దెచ్చిపెను పరాదాచాలున్
౧౩౧ ఆనినిర్బంధించిన నర్భిమానధనుండి

ంబల్లైనుని సమున్నయగు పూన్నలగు రా
జన్మలకన్యాజనంబులం బ్రవేశింపుచుంబు
ష్ట్రినయుప్పుదసూతిరాగప్రపాంబులు
౪౩౧ జొబ్బిబారికాంచతుష్టయంబు బరిప్రవి
ంచినజగవాంబునకుందెచ్చి వియచ్చరపద్మా
వళులాధినాలనికరంబగు నంతఃపురంబున
వేరువేరగృహంబులను నిచిక్రమక్రమంబున
మదనసేనయను వంబువారియును మణివుం
౪౩౩ జరియను మకరందయను ననునామంబులిడి
పెనుపం బ్రవర్తనమూనసైప్రానయుప్పనా
లంకారలగుటం జేసి పురుషసందర్శనంబులేగా
రుచునిరంతరంబంతరాయంబున॥

అకన్నియమెండొకరికి
౪౩౪ నేకారుచుఘనవసూభవేషువితానం
జేకతమెందగవరసుర
తాకాంక్షాయత్తచిత్తలైనెవ్వగలన్

162

ప్రోషింపనెక్కెక్కదాదింకట్టడజేశికొండొకకాలంబునకు
జవ్వనంబు నివ్వటిల్లిన నవ్వేలందులకు వరునన్రుదుంబున
ననుదినంబున కామోపభోగంబుల ప్రమోదంబావహిం
పంజేయుచునత్రుమంత్రుండైయుండెనంత॥

౪౩౨ వ పద్యానికి ముందు పద్యం॥

ఆకామినులధిపతిరతి
నేకటదీరమిమనోవెషుతానం
వేకధనాప్పుగబరసర
తాకాంక్షాయత్తచిత్తలైనెవ్వగలన్

౧౩౫ మగవారేని యొక మనుజునాడువారిగా
యీరీతి పుట్టింపనేల ననుచు
పుట్టించెబో సాధుపురుషుడై యుతగూర్ప
కేస్త్రీరుతెగూర్పనేల ననుచు
కూర్చెబో పరిపాటిసెంపమో గూల్పక
యీడుగగపునస్త్రీయనేల ననుచు
స్త్రీచబోదయుజూబిఖైచరత్వముసంగ
కేపూనుష్పంబిర్యనేల ననుచు

౧౩౬ వారుసేలుబగళ్లదువార్రకైార
కెంపమునబల్లైధుదురాపశాపములబ
తెూరుపసేనసుడైమిగాకునికిపలుకు
టువిదతాటాంకరరణాముహారూర్ధవుపాము

౧౩౭ వారలేరీతిసుండదువార్రబోర
గతుల(ప్రతిగస్థవాడెుకర్కస్తగాడు
కార్వ్యసాధకుడనుపేరుగలుగువాడు
వాడుతప్పురికాశిరావసతిజెరి

శు.కసప్తతి॥ ఆ॥ ౩॥

౧౩౮ అంగరాజునగరికలిమికి
వేరునిబెక్కసము కన్నపెట్టిన ధనము
వ్యాపారిగడురుసుఁమద్దెహాం
దాంరిద్రుంబపుడుగాంనితలగడటంచుఁ

౧౩౯ లైకెప్పురుగనకుండగ
కాం శ్రీదేవింబెకల్పెకడనుంచితదాం
ఛీలస్థానపుమొదలుగ
తాంశివితోంనెలవుంవెద్రవ్వంబెఁరాగెఁ

౧౪౦ పగలెల్లకాంశికన్నైపె
చ్చగబిలవుఖవునవుక్షుచుఁవాండెకనాం
లుగుదినవులలోం నరపతి
నగరంటగద్రవ్యైతెగువనాంటుకెనంగఁ

౧౪౧ అదియొధనముక్షగ్రహంషునియెంచియుచట
నిగ్గమద్వారముడలించినెప్మెవెడలి
దైవవశమునమదనసేనాంవధూంటి
పడకయిల్లాంటనిలిచివిభ్రాంతుడగుచు

౨౮౨ పాఁనుపు విూఁద కెందవిరు

బాఁసవజీరుని బాఁహుపైభవ

శ్రీనిధియైన యుష్మదన

సేనగమంఘునిఫెంగినాఁడుచే

కాఁనుకచేసెనిన్నృపతి

కాఁమినినాఁదగుభాఁగ్యమెంతొను

మ్మానసవేదలదీనిబిగువు

వ్యాఁరెటికాఁగిటజేరగల్గినన్

౨౮౩ అనితలపోఁయువాఁనిఫెలు

పద్మిరపాఁటునచూఁచివిస్మయం

బనుపమశీలదిట్టినభ

యంబునుబల్లారేసయవాఁనినే

ల్లినకడమాఁచియిాఁపురుష

లాఁభముదైవము గూఁర్చెనంచుమిం

చినతమియూఁననృష్ణదన

సేనవనొాఁభవధూఁయమాఁనద్యైన్

౧౪౪ ప్రస్తనస్తాంగిలించితల
కప్పులదెప్పుడవైనేనమినా
చిక్కనిగబ్బిగుబ్బలకు
జిక్కితివెక్కడబోవవచ్చునా
యక్కరదీర్పవచ్చినల
తాంతక్రొపాణివినివెనిరునే
దక్కితినంచుప్రేమునిగు
ర్గుబుపాన్పునెజెచియచ్చుట

౧౪౫ అనిరాంధచుంబితాధర
మనివారెల్పపక్వాధః త్రియాంనిమ్మిషకృష్ణాం
బనితరఫ్రాంనార్ణనందం
బనదగురతినవ్వఘూంటియుతనింగలసె

౧౪౬ కలసియిట్టులలభ్యలెవాంగంబుమురికె
ననుచువెరగందియి ... తకెట్టులరుగుడించి
తెప్పడవునిప్పనికుప్పేశమియనుచు
నడిగియంతయాదెశిసెనెయ్యవునమరియు

౪౮౨ తనురాజు చెట్టఁబట్టిన

యనుశృంఖలకాలకాంక్షితాన్వజనాళిం

గనతయను దలిపి యదినె

డెనగూడెఁ నిన్నవంతి యొకపలుకతనః

౪౮౩ రాజకులవర్యదాత్మభార్యచతుష్ట

నిలయములవరుసఁ బెంబడిని(బ్రు)సలుపు

నాంతడిటురానిదినములయందువచ్చి

యిచటసంభోగమొసగినస్వైలునెమము

౪౮౪ ఆని(ప్రా)ర్థించిన కార్యసాధకుడవుం

దానందముఁగొంచెదిచం

దనగంధి యనుబంధిన్యైతిగదవే

తారుణ్యవిస్ఫూర్తిఁగన్యై

వనగప్పించిది యిందు రావెరతనుం

దప్పచ్ఛకాళినికె

తనశిర్వదినమాంపుమస్త్రైత బిల

ద్వారంబునఁ వచ్చినఁ

౧౯౦ అనవిని పొంగి యావ్రీడిత
రాంగితరంగితసంభ్రమాప్తియై
యనవెనువెంటతత్ప్రతిబి
లాంఛ్యగతిక్ ఘనసాధ్వసప్రదం
బనజనుకాంశితాగ్రవాంగు
పాంతరభాంగముఁజేరిచేకటుల్
పైనెసెనుతూర్ణమూలరతి
లీలలజ్జారునిగూఢవేడుకల్

౧౯౧ చిలమాంగకంబున క్రమ్మరి
నిలయుపమ్ముసెరంగజనిఘనీకృతమోహాశ
కులమెరుపెరుగనిక్రైవడి
నలబోరునివిడుకయాలతాంగిమెలంగెన్

౧౯౨ ఆనియాంబాలసరస్వతి
జనపతికిన్దెలిపెననిరసస్థితి మిగులన్
గనబడకిరముసెదువగ
దినకరునిరథంబుతూర్పుదిక్కుటదోంచెన్

౫౫౩ క్రాంతప్రభావతీతనయు
భ్యంతరమందిరముఁ జెంది యూరకయే ధరా
కాంతుని సేరుట కాత్మం
పాంతము సంగులు కబిలుక యుల్లనబలుకుఁ

౫౫౪ వినవమ్మ విక్రమాంకుఁ
డనుపమ విస్మయము జెంది యప్పిలికధయే
యనువున నడచెను చెప్పుమా
యనసచివుని తనయ సవినయంబునే బలికెఁ

౫౫౫ మహాపమయంత టనయ్యోభిమానధనుని
రెండస్సు పాణిమరుని కూరిమి పటాణి
మంజువాణి మసోవృధమగ కరువున
బడినగతి నుండ తప్పుర ప్రాంతశిమ

౫౫౬ యేమిటిదరిస్కనన్నాప్సి యింపు నింపు
మతముగావించుకొని శాస్త్రమంత్రతంత్ర
వేదవేదాంత విజృంభమ్మా విత్సిగరిమ

నేతనికెనెలిదనగవాంతగాక్కైవెలయు

౨౨౮ త్రిషవణస్నానములు నిష్ఠ దేవపూజ

గ్రంథపారాయణము పరబ్రహ్మచింత

భైక్ష్యభుక్తి హరితకీభక్షణంబు

యజనయాజనంబు గలిగి యయ్యతి బెసంగు

౨౨౯ ఆసమయంబున భృగుడను

భూసురుడొకడొక్కకార్యమునకై తమితో

నాసన్యాసికడకేతె

దా స దోపగార
వాసిష్ఠము మెరయగా ద్రవంబున మెలగన్

౨౩౦ ముదముతో యతికన్నమున్నే మెల్లనిగో

మయంబున మరమెల్లనవికెవైచు

తపసియెటికిబోంపు తరినంటవేంటనే

నడచునాంతనికమండలము దాంచె

సన్యాసిదేవపూజకు బూనుచోంసువ

కరణాము ప్పెలిచికెప్పము గేసె సగు

సంయమీంద్రుడు భిక్షకుబోం పునిడెగుబ్బి
సమనాంద్ర్యపటఖండమున రదాళి
పారికాంక్షికినె జనంబు లరచి రాత్రి
౨౬౦ పరమశుద్ధాంతరంగుడై పదవమెత్తు
నెలమి యసమెత్తాని కలమోన బిలిచె (నపుడె)
(చక్ర సాంగి కేము క్రి వికశ్వాస మలర)
సాధ్వి మి పని యేమి యనుచు హాస్తము లుమొగుడు
౨౬౧ యీరీతి నుండనాతని
మెరకమెకనాడు మిగుల మెచ్చి యుతెంద్రుం
డేరీయులరితి నిచ్చెద
గారవమున్నడుగుమెమి గావలెననిన్
౨౬౨ ఆతడు ప్రణామిల్లి పలుకు సంయమీవరేంద్రా
విన్నపమున సర్వేరతునావె శ్రీ తనమ
మద్దగా జూచు కరుణాసముద్రుయూతిర్
వగుట దెల్పెదనా కోంకై యుపధరింపు
౨౬౩ మాఫెరుగంటి శూద్రునికి

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

మారకపిన్నటనాటనుండి యయుఁ

నాపయి (కూర్మి) ప్రేమగన్నదియు ది

నంతరమొక్కఁడు బెండ్లియాడి వాం

డెప్పురమోనవిన్నైదల

నెకపరుండటు జెరనీకసం

జ్ఞాపరుఁడాంచుదానియుని

శంబుసేనవెడుసంయోమింశ్వర

౨౬౮ అదుటుతోం నారాకకెదురుబూంచుచుముద్దు

గారగానదినిల్చుకదవబూంచి

నసుజూండగోంరిక్రొన్ననతీవనదయూండు

విధముననదిగుబ్బవీదిబూంచి

నిటికైవచ్చుటనెపమునన్నాంతోండద

బలుకుచునదిబెందుభాంవిబూంచి

తమవాంరిమెరగితత్తరమువాంత్తగవచ్చి

యదినన్నగలయుపూంబొదలుబూంచి

౨౬౯ రెమునధరియింపలెకవింకోపసమాం(శ్ర)

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

యించిచెయునాదనన్న నీదెర్పు మయ్య
యూంతర్రక్షణాంమధికపుణ్యమ్ముగదయ్య
కూర్మినెయులైననుదానిగూర్పుమయ్య
౨౬౬ అన్నిచిరునవ్వునవ్వియయ్యతికువేంద్రు
డారమున్నధునిజమాయకడ్డమెవ్వ
రంబుజాసనముఖులమానను చునతని
చెరువకుచిప్పిరెయికోవరుచెతుకచ్చి
౨౬౭ యిదిద్రుక్కినజనవచ్చ్యె॥
మదిదలచినచోటికబ్రమాగంబునన
మ్మదవతిగలసెడుఖ్యాపై
మ్మెదసందియుమెదలిరాత్రికగుమటన్న॥
౨౬౮ భ్రుగుడారియితదాహదాప్తిమహాంతాం
ఘ్రిద్వంద్వైదైపైయియు
భ్రగతిదర్పమాకేమదిగ్గిమరుబా
హోబాబాయినాబాలతా

శుకసప్తతి॥ ఆ॥౩॥

నగణి యుగ్మైద్యుతిగూఁడి క్రొమ్మెరియుతం

డాన్యైవడిఁ నెలుత

స్తైలగనేత్రామణిపెందుబాఁయుకనతి

ప్రీతాంతరంగంబునన్

౫౬౯ ఆపుణ్యాలికపైదానివి

ధమ్మదివ్రాసినవసంధితగడుబొదిగివ్రా

ణాప్ముపలెదాంచికొనిమరి

యెమ్మెయికజర్ఫపులదానినెమరకుండెన్

అంతసుకనాఁడు(త్రుంఢు)పు

౫౭౦

త బా

రాంతికనదిస్సైరనరిగి యుపుణ్యాలికత

తప్రింతమునసుంచిడ్డైవా

క్రాంతముచేన్ డిగ్గిరెయుదయుగడిగికొనంగన్

౫౭౧ రాజశుదాఢాంతపుష్పితమరాళవెయుకతి

యురుణాపద్మదళభ్రాంతినచటసుస్థ

మూలికగ్రపాంచి యుపరోధమునసనియె

శ్రీగుడుచదభావమునసనెవ్వగలబొగిలె

౯౭౨ అంతట నమ్మరాళమువి
పాళమువాలె రతివంబు వాణిశ్రేణి
వాంతరశిఖపైచినత
దాక్షవుంగొని యుప్పుభూటివి
భ్రాంతతజెందిదానివంటి
బంగరుకేకువప్రాసి ఱఘున్నయు
త్ర్యంతపరిస్ఫుటాక్షరచ
యంబుపఠించి ప్రియోదమగ్నద్య
ఇదిదైకైనజనవర్షుఁ

౯౭౩ మదిదలచినచో ఛికభ్రమాగంబునసం
చెదవిన యీలిఖియున్నది
గదదైవునికరుణామెచ్చ గావలెననుచుఁ

౯౭౪ అనితలంచి బవాలుకాలాంఛిల్లాంక్షితం
బగుపరపురుషసంగమంబనస్భ్యూతంబైన
భంగింబెంగినేనేరథపరంపరాశ్రమి
తదీనావసానసమైనిశాసమయంబున

౧౭౩ రాజకుంజరుండు పుణాశిమంజరి పుందిరగ
తుండగుట యెరింగి యుస్వరంగన యునతనతన
ముంగిట నిల్చి పదాంగుష్టంబుల నరౌతార్యైష
భవులాలంబ వలంబించి కాంళికాం గ్రీవాం
౧౭౪ బునకరుగవల యునని తలంచిన యక్షణాం
బగగణాంగణాంబు నకైగరిదైవవశంబున
గాళినికైతన డార్వరంబు నమొగులు తగులు
దిగనాడి యురుగుడెంచి నెమరుంగు తెరుంగు
న ప్రాణికాళికాం గతులమెలంగు నవసరంబున॥

పరనగరరాజసుతుడు
౧౭౫ క్రూరుడ ప్పురముసకు నాత్మకార్యంబునకై
యరుడెంచి యునికినిజతా
మరేసక్షణాదలచి యుతడుమున్న భవశుడై
౧౭౬ నిదురగానక తెలుకబోట నిలువ రా(వే)క
వీధి గృహ్మరుచుండి యుహ్వైళనటకు
వచ్చి పురులచ్చి వంటి యుష్మచ్చృకంటి

వెఱ్ఱిమరులచ్చియుంటి నప్రేలి త్ప్రతెలాడ
౯౭ పలుకరించి తదాకారభాషణాది(ముల)
కముల
+ శుద్ధాంతకామినిగాఁ గదలిసి
యుళికితలగినా తనితలపెరింగి
యానృపాంగన వెగడాయుం గనరిగి
౯౮ ప్రేమగనం బడర్ బలుక
రించినవాఁడప్పుడా యువెలఁ
నామగవాడ వెస్సనిను
సమ్మితి రమ్మని పిల్చి రాఁ ఖిరాఁ
ఘారముసన్ బ్రతిఁచికడ
తాఁనుసతండు ప్రసూనబాణాసం
గ్రామవినోదకేళి సరి
గాఁగఁబెనంగి యనంతరంబునన్
౯౯ తనచరిత్రంబునుడివి యూతనివిధంబు
దెలిసియుకవిూదరాత్రులు దినదినంబు
ని
దిమ్మిచ్చటికి రమ్ము తరియెన్ని యనువత్తు

ననుచనుడబాటుచేసి యుప్పునితక్కైనియె
౧౮౨ చనినాడుమొదలుగాఁబ
విగనతమతితోఁ సజ్జయెన్నైనవేళలనృపనం
దనుప్పొందునడపుచుండెన్
ఘనతరమునిదత్త్రముఁ శికాఁ మషిఁ మమునన్

౧౮౩ అనిసచివేంద్రనందనధ
రాఁధిపుతోఁ విసువిపింపించెనంచుజెం
దినెనరసెర్పుతోఁ చిలుక
డెల్పప్రభాతముగాఁ ప్రభావతీ
వనరుహాగంధిరుంతట్కని
వాఁసవుజెరిదినాఁవసాఁనసం
జనితకుతూఁహాలాప్తినృప
చంద్రునిదూఁతికవెంటపట్టినన్

౧౮౪ శుకమిట్లనువినవమ్మా
సకిలరూఁలయలవిక్రమాఁ కన్రాజేంద్రుండుతద
గ్రకఘాఁవిధమడుగన్ మం

శ్రీకువరారిమనంబుగెలుపదెలుపన్ దుర్గన్
౨౮౫ దేవ అభిమానధనుని ప్రతిఅర్యభార్య
అన్నైనమణిశిమంజరి హంస ధ్యానతనదు
ప్రాయమెల్లను కాకర్ణలపాలుజేసి
అనుపమచిత్రిడేకారుచున్నయంత
౨౮౬ ధరశ్లకమలావతిఅను
పురమున క్రూరుడను నామమున నెనక శూద్రుం
డరివరనికరభయంకర
కర(క్ర)వాలుండు దైజగస్తుతి గాంచున్
౨౮౭ అతనికి చపలయనుస్త్రీగా
కాంతరప్పగనయనయొకతె గలదదివదిశా
పతి గణింపక జార
(భ) ప్రాతములకు పాల్పడయమిచ్చి వర్తిల్లుచయున్
౨౮౮ అతదదియెరింగి కామిని పాత్రకళికి
యాంలిబోయ్యైని పరభామికరుగుబుద్ధి

శుకసప్తతి॥ ఆశ్వా ౩॥

గంధవతి చెంత కరుదెంచె రతిపయుప్ర

యాణాములనంత నచ్చపలాంబుజనయన

౧౮౯ వీడకనె స్త్రీదేశముల

వెంబడి ద్రిప్పునె యేమిసేయును

నాన్నిడెను కెకాదటంచు జత

సంబున కన్నెమురంగి పోయిడెన్

వాడిమివెంటనె వెదకి

వచ్చుగదా యెటువైననితనిన్

బోడిమి వాంఛ్ఛిశానిమరి

పోదగదంచు విచారఖిన్నయై

౧౯౦ పెదవులు దడవుచు పదములు

గుదిగొనగా నెక్కబోటగాంచుండి యంబో

హృదయమశయెచటికేగ్యెదు

కదనాకుఁదప్పివసము గాదనిపలుకన్

౧౯౧ అతుడు బోరభయంబున నవ్వధూటి

మేనిసొమ్ములు తనరెండుజిలోనదాఁచి
నిరపాత్రంబుగ్రైనినెవుకజనిరెఁ
ప్రాఁదనదేశాపముఖ్యేంబులంతలోన
గీ॥ పైరశాద్రుంధభిక్షాన్నైనాముడెరంయు
దుర్భోగంబువెల్లవచ్చియ
ప్పుశరాస్వంగనియొంటిసన్నదిదియె
మేయంచుమాటానిం
చుకశంకించినేజైరచిచ్చితనయ
స్తోత్రకవ్యధలదెల్పియ
వీరబాంభోరుపాగంధివానిమదియు
వీళ్ళారగాజెయుచు౯
గీ॥ నీకునావిధకోస్రైజనించేనని
నాఫురమునకుసుండెదగానియిటకు
వచ్చిబలముబగునుచునానవరుడువాని
మెురగిఫాయినవెదకుచునరుగుదెంచు
గీ॥ కాలికిలారికంబంచుగొంటుగావాని

చెనకి నిర్జించి పోవనీ బాంతగూడ
దట్టిగాం బుసనెట్లొసెయుం గవలయు
ననియుపాయంబు జెప్పినయుంతమోన
క॥ క్రూరుడు నీళ్లు గెంచుచునట
కుంజసుదెంచిన తత్రుపుల్లని
శిరువానే గంధి త్రిదప్పియొక
రేతినడంచిన యట్టు జేసియా
యూరికి బోయినె డిబట
సుందుదమూ యునిమువుప్పుర్వురుకయా
దారతనెగి గంధవతి
యందము
త్రద్ద యుత్తమెచ్చుచు వచ్చుచునైద్ర
క॥ ఆరమణిరియు సభిరామడు
క్రూరుని యిరువంక బట్టి కెని యుయొక్కయా
పు దా
య్యూరికి దురపొ ద్రాయా
ప న
చోరుని దండింపు డనుచు స్సక్కరనాయ

౯౭ ఆపూం జవినితలారుల
దేమని గద్దింప నావ్యోగ క్షణాకుదగాం
నామగడితడని యంర్భుభి
రావయునివె సబూం పిని బ్బురంబు నబలికల్

౯౮ ఆలుమగడుసుని యరుచ్చేరి యరుద్దు తెనివిచి
చవిదిభుజి యింప నాంసెవ్ము సంగ్రహించె
తొట్టెసె యుకవెనిజూం పట్టికెనుచు
నిచ్చట్టికిదెచ్చి తిమిపట్టుడిపుచ్చి తనిసె

౯౯ ఆదనవిని యున్నగరరక్షకులాంక్షేప ఫాం
వగరంబుగాం సతనింబట్టికెని బాంధించె
ధించియొడెలాని యాభరణాంబులుగసం
గెనివెంగయరుగునని నిశ్చయించి యభిమాం

౧౦౦ నధనునకెరుంగించి వయూండుత్తరపులుగ్గైకొని
నిజనాంమిసెకుహాం నసంజనితవిస్మయాం
దవ్రేతప్రత్యుత్తరుండగునతని వధియించ్చ

౯౦౧ యమ్మందిరనంబు విచ్చి సంచవలాభిరాము
లుసంపూర్ణకాములై యథేచ్ఛ నరిగిరా
క్రూరుండు సునన్యాయుపాతుండయ్యెం
గా ప్రవ।బిశాచంబై యూబారవంతు
౯౦౨ లంగనితలంగంబారుచు। వూం(త్రి)కులం
గనిగడగడవడంకుచునా యుధవాస్త్ర
లంబూచియెచినభయంబునంగుందుచు।
ఖైరవాబ్నావశుండై యూవాకరంబు
౯౦౩ గానం గానకవెరచినవారివెంటంబడితదియ్యజ
న(ప్ర)కల్పితరా(త్రి)కాల్లెంబులనుద్దండతర
జరాసలంబు నశ్లేంగాటకంబులంగా
పుగరితలగ్నలంబుగా భగ్నునందరికెనబడ
౯౦౪ లియుపిణ్ణంచుపుంగక్లవలనం గెంతకెంతన
ంతసింపుచుయిడువులకుంగడగానకంయు
పుట్టణంబునన ట్టకెనియున్నవాడగుటంజే

వృత్తాంతమొకనాఁడు॥

౬౦౭ నరపతికిం గానుకగా

విరిపొట్లము గొనుచు నొకఁడు వేడ్కం జనుచోఁ

గురుతరమగు సురుచిరత

త్పరిమళములవెంట నంటి పాయక చని యెర్గ్

౬౦౮ భూపతి యంత నవ్విరుల

పొట్లము గైకొని కెల్వు దీర్చ్

దా పరమైన బాళినిగ

ద్దేవసనంతి పురంబుఁ జేరికె

వ్వా పువ్వుబోణి యంచుమణి

మంజరికిచ్చి తదీయవృత్తమొ

ప్పై పితలేనిలెడెలెపుడ

తెంచుర విని గనిలెచెపాఁయి నర్

౬౦౯ ఆకమలనయన పరసుర

తాకాంక్షల గడనెవ్వాడైన ర్ప గవాం

ఈకడకువచ్చి కోడక

నాకొనగూర్చునని నెమ్మనంబున దలపక్

౬౦౮ శూరుండపుడు తనయా

కారముతో నిలిచి యులుకు గాంచినవానిన్

జేరంగ నరిగి వెరవను

మోరమున జేవినుము మన్నెవాడు దంతంబున్

౬౦౯ ఆనినిజభార్యజేసినయు

పాయము నందనకన్నుసంభవిం

చినయుశరీరతాస్థితులు

జెప్పియుకనకరాసలంబుచే

తనువెరియన్నెడు డంగవని

తాయిపుడన్నము బెట్టితినిని

పనిచినపంపుజేసెదశు

భంబగునేకని ప్రొమ్ముక్కి వేడినన్

౬౧౦ అప్పగువచపలగూరిచి

యుమన్నాభువినాటిదానవై నన్నెవే

ఉష్ణవాతసాధనమునా
శిఖ్యనానోకాకెవెళ్ళ యీడేరుటకున్
శ్రీనిమెచ్చి కుమారు నిగను
౯౧ గొనివాహనము గుచునమ్ము గొనిచనగలవా
మనమున తలచినచోటికి
దినదినము నీకు వంచి తిండి పెట్టుచున్
౯౨ శ్రీనిని సెవేంచి కొనుట భాగ్యంబు గాదె
బ్రతికి తినటంచు వాడెడు బడినచోటి
యుబలబోనంబు వానికా వారి రమెచ్చి
తోయజానన యుద్దమశేయి వెళ్లా
పతిమకరందా గ్రహంసం
౯౩ గతిగాంచుటదెలిసి గగనగమన కుమారా
కృతవాహనయ్య విజన
క్షితిదలచుటజని యెతాళి శివాముచేరన్
చనివాహనంబు దిగి యు
౯౪ ఖనితామణి పదిమన్నె నవ్వై ఖ్యానెకనిన్

గనితనవర్తనమంతయు

విస్తుపొంచితదిరర్థ్యకథలు వినిమోదమునన్

౬౧౫ అతడుదాసునుకాశిగెవాంబుమోన

దక్షిణాపుమూలరతికేళితనివిసొంది

యునుదినమునాతడయువచ్చునట్లజేసి

పోయి యూకేలమెలగెనెప్పులతిమరియు

౬౧౬ ఆనిరాజుసృసకయ్యవూత్యసుతని

తృప్తాథవాస్రూడిదె

ల్లెసటంచున్ శుకరాజుబల్కెనెదేనా

తీరాప్తభానుప్రభల్

దనరన్వైశ్యవధూటియంతట్టెనిశాం

తంబొందియూరాత్రియు

వ్యసజేంద్రాత్మజుపొందుజెందెజనుప్రి

మర్మముంగలన్నిశ్చినన్

౬౧౭ కనిబలుకనెటిమాత్రమె

3 Suca 13

189

విన విద్యన్ శ్రీసుత భూమి విభుతో వునుది
ష్ప్రిన కథలై పక్షిరచలన్
విశ్రీసుపించిన స్వస్తి పంక్తివైయుంపుచేలే
శ్రీనిచప్పించి యాజప్వనితో విపాంగ
పుంగవంబిట్లని యె॥

౯౮ శ్రీంతసలవిక్రమార్కుద
నంతరకథయుడుగమంత్రినందన సవప్రా
సంతసేమయుద్ప్రమోదా
శ్రాంతవికస్వరపికస్వరంబున బలికెన్

॥కథలు శ్రీ॥

౯౯ మానవా దేశయుయ్యభిమానథను ని
నాలుగవకెమ్మకమ్మకుందనపుబెమ్మ
తొమ్మనమకరందయిబచ్చివివారవుంద
పెందుగానసమందచంచలితజెంద
౧౦౦ నిలనేనివంటవార్డులు నత్తమామల

పద్యం॥ ౯౭॥ ౯౮ - ఋాకాంతాపదాలు
నిరచితా ౨ జక్కివిలాకల—

ఘోరుసన్వైదికాపురముగలిగె
నెచయనుండినదింతనేమనవారులై
కింపుసుంపుపుతిల్లునిల్లుగలిగె
తెలుబగల్పుట్టిపాలార్పుకొకవేళ
తగవెంచిచనుదెంచుమగడుగలిగె
వలసినయిచ్చలవాన్విరిగానాదర
స్వాదరాముఖ్యవస్తువులుగలిగె
౬౨ నెన్నిగలిగిననేమినాయిచ్చయోని
యూసగదేతరజారవిహారసుఖము
సంభవించదటంచుకాంక్ష విశేష
పరవశస్వాంతయగుచుతాపంబుజెంద
౬౩ జనాదాత్మనశాంతసాధులవమా
నోదాన్వినవిష్టాసము
త్సుకయ్యెఘోయితదంతరంబునవుణి
సైత్రమూతిధామాతిరం

జకవ్యైరియుప్పురమంచు జప్పురవుచుఁ
స్త్రావణాఁడెూంలావెలాం
లకుడ్లైనిచ్చినయెుక్క సిద్దగని చా
లఁవిస్మయుంబందుచుఁ
జారవిహారంబునకే
ఉ౹౩ కారెడునాకోకైదీర్ఘగావచ్చినయపూ
పుణ్ణారుడెయెుతకనియచ్చెలి
చేరంజనిచూపువలపుసౌశలుదెలుపఁ
నిలిచిననతడాసతిరిఁ
ఉ౹౪ గలకొాకైరెయెరింగిమవ్వగామించకుమాం
యిలజూడగవచ్చినసి
ద్దులమతనునితూపుమనసుదూరదుమాంకుఁ
X ఉ౹౫ యిందుమనోహారంబయిన
యిప్పనవాటికజూచినప్పుడె
తెందమువుమ్మునిల్పనికు
జిగ్గిచిమఫులుకేళావలేఁచిదా

శుకసప్తతి ॥ ఆశ్వా ॥

సందవిభూతిగల్గలల
నాజనసంగమసాఖ్యమెలర
మ్మిందుని భాస్వనివదియు
ఛిష్టముసెకురుసల్లాజైసెదన్
అనిబారచిరిచికనం
బునెసుకమంత్రంబునెడివిపూటెలాడివసం
బునవిదిజపింపువింకగ
గనగమునవపుగల్గునిదుకాంక్షలుదీరున్
అనికరుణారించిసద్గుడువి
యుత్పదజాంఘ్రికుడైనమెచ్చియు
వ్వనితవిభాకరుండపర
వార్ధిబదర్వణారిమంజరిగ్రహాం
బునకునిజశ్వారుండరుగు
పాటయుటంచునునిశ్చయించియు
శ్మసుపుజపించివిష్ణుపద
పూర్గమునంజనిరొంరయుంబునన్

౯౨ చని తత్ప్రాణేశ్వేవాం

బునెనుకమగనాలికూటమున్నైకనుగాం

క్రైనిరెయుక్రైజారునితైలానిం

పునెజొదలుచు నుత్త్రరం పుమూలరమించెన్

౯౩ అనుదినము వేళయుయి నపుడదవ్వుఘాటి

యుటకుతాం వచ్చునట్లు గాం నతడు వచ్చు

నట్లు గాంజేసి చనియుట్టులతని పొందు

విడువజాలకమెలగెపూవిలుతునాజ్ఞ

౯౪ మనుజకులేంద్ర యుంత యుభి

మానధనుండొకనాటిరేయికాం

చనరుచిమారముల్లలమా

జారమునకేగులుపున్నైజేసియు

ఘ్నితలునల్ల్వరుఁమునుపు

వచ్చు(శ్రీ)(మ)మంబునవచ్చికాాళాా

ఘనశ్రీమాసిమజారరతి

గాంచుచుసుండిరినాళ్ళమూలలన్

౬౩౧ ప్రాంతయుతనభివహానధనం
డాంతరమున కాళికా పదాంబుజసేవా
నంతరతి బొడమ నుడిగపు
టింతులకుల్వాదేరియేవెంచుట యెటుఁ
వచ్చినదివ్యత వెలుగున

౬౩౩ నచ్చెలువలు నాధుబాంచి రాతడు గనియెన్
దచ్చపలాక్షులకను గొని
యిచ్చమవాశ్చర్యసవంభివృతము గనిలువన్
తరుణులు నలుపురునపుడుం

౬౩౪ డెరుల చెరిత్రంబు వెరిగి యొదవిన భయమున్
నిరసించి యొకయుపాయము
దొరకొనవిభుజె రిక్తైర్యధురాత్మ కల్లై

౬౩౫ కల్లైదురనిలువంబడి కరాంబుజంబులు భజి
యింపనింపుసంజసుతెంచిన యక్షకములా
క్షులమిన్నలు పురము వదిరక్షనాయకుల

ను దినంబునను నిశాసమయంబున నిచ్చటికి
౯౧ వచ్చి పైపుడువు। మాకునతి తాగతవర్త
మానంబులు డెలియుటకడు గంబనిపెదింత
యెలనీయంతరంగంబున భవదియక్షి భార్యా
సౌందర్య విశేష(ణా)భాషణాంబులు మా
౯౨ యుండుడు డాచుటంజేసి సందియంబు కంద
ళించినది గావున నింతయుం డెలుపవలసె
నచ్చెలువలు మాయంశంబు సంజనియించినవా
రుగావున మాపైపాలికలు వారికింగలిగి
౯౩ యుండు। నలియ్యండజయానలకు శుభంబు
గారిక దాయెత్నవాశ్వాంకరిపదపం
కజారాధనంబు నకనురాత్రంబునను రుగు
డెంతుమిందు రమ్మని యుండు ధరుసుందరిసమ
౯౪ యంబున కుండెన్నెనిచ్చె ప్రాప్తిని మాకల్ల (ప్ర)
సవంబుగా విభాతి యెలుసంగిన్నియ్యంగ

నలసత్కర్మంబు గానెలి మా మనంబులు చల్లి
జేయుమని యనిపిన యరుజ్జినాధుండును
ర్గ్రెమిమియుంబలు కవెరచి యూరకె వెడలెనప్పు
డు॥

౬౫౦ (అ)చ్చపలాక్షులతిత్వర
వచ్చినివాసములనిలువ వసుధీశ్వరుడున్
లిక్షేపడు మనము తెలావెన
నచ్చటికివచ్చి వారసందరజూచెన్

౬౫౧ చూచిమనమున నమ్మిక్రి లిజొద్యమంది
వారలెనరించు నతులోపచారసరణి
దెలితజాత సంస్కృ దెలియలేక
నధికతరమైన ప్రేమతో నాదరించె

౬౫౨ మానవనాధయుక్తియుచి
మానధనుండెరుగంగజాలెనె
యూనలినాయతాక్షులదు
రాచరణంబదియెట్టిలేసుమీ

శుకసప్తతి ॥ (ప్రత్తి) ॥

యెంనరుదైన౦ఱుత్తెపత

ఱించుకరమ్మైనవెరుంగడింతటన్

మానసవీధిఁ జూచెడువ

మాయికదెల్పుగనెరనె మియున్

వ॥ యనుచు బాలసత్కృతి వనితవి(త)

మాకుఁదాఁదెలిపెనను చుశుకాం(గ)నన్యా

దల(ప్రభా)వతికెరుగించునంతలోఁ

కుంతములు మెతలకు తమగూండ్లు పెడలె

ఉ॥ పద్మదృ(ప్రతి) మానసైర్య విబుధ

ధ్వంసి (ప్రభూ) భూతళి

శిష్టసృష్టి తిబ్ర(ద్వ)రూఢి మునిది

స్పష్ట(త్రా) బ్జజైస్త్రాబ్ర

ప్రసాద దివ్యవుఖ్యాత్మబవాచయది

వ్యదావ్యరి దాఁ పెుదయాఁ

భాస్వద్వంశపయోధిశుభ్రకరశుం
ఛత్తుంభకనాగంతక
౬౭౧ ఖరకరకులశరధిశశా
ధరఖరసుతవిమతశమనధనదసఖధను
వాగ్రణాభయదభుజభవవార
సురవరమునినికరభజితశుభకరచరణా

౬౭౨ మానితాష్టేక్షణే
వైతానిసంరక్షణే (స్రగ్విణి)
భానుసూనుప్రియా
భాసురప్రాభవా
దానసంతుష్టగో
త్రాసుధాంధస్తుతా
జానకీస్పష్టవా
తాప్సరసందిందిరా

౬౮ గద్య ఇది శ్రీమత్సాధ్రిరీస్వసివం కరుణాకటా
క్షవీక్షణా సమాగత కవితాధారా పాలవేకరిస
లకలశాంబానిధి సుధాకర తాడిగెలాంఛ
కరియుమానాశిక్ష్యనపహారక్ష్యక్షిపాత్రపవి

౬౯ త్రచరిత్రకధురంధరా మండలాఖండలవిఖ్య
తవిరక్షణానుసంధాయక కదిరీపతినాయక
ప్రణీతంబైన శుకసప్తతి యనుమహాప్రబంధంబు
నందు తృతీయాశ్వాసము॥

మంగళమహాశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీండెయునా౦౼॥